

IJA # 1638

ספר קרנות צדיק

Sefer Qarnot Tsadiq

Dayid Tsalih Ya'aqov

Bavel, 5627 (1866 or 1867)

ספר

קרנות צדיק

(ר"ת דוד צאלה יעקב קטן)

צדיקים יבואו בו . אשר בו יאחו צדיק דרכו
וגתיבו . אור זרוע לצדיק וישמח לבו . בו כלול
כל תיקוני הברית ואזהרות ישרים . זכים
וברים . אשר יעשה אותם האדם וחי בהם .
יפרח בימיו צדיק : יצא עת' קמפרי הישרים
והם הרב החסיד ר"ח ז"ל ויסוד יוסף . וזרע
קודש . וצפורן שמיר . ושאר ספרים . כאשר
עיני הקורא . תחוינה מישרים ישמח צדיק :

פה בכל יע"א

שנת וברית אבות לבנים תזכר לפי
נרפס על ידי רחמים חכם ראובן ח"ר מרדכי
והבירו היז

והמשכילים יזהרו לכל יקרב איש זר להדפיס ספר זה כולו או
 מקצתו ויהיה בכלל משיגי גבול ח"ו וכבר נאמר ארוך
 חסיד גבול רעהו מוכין עד ווסך עשרה שנים סלימות ולשומעים יונג' ועלמס
 תנח ברכת טוב : היום יום רביעי בשבת קודש כ"ה תשרי במדק

רחמים

שנת התרכ"ז ליצירה

לוח הטעות

דף	עמוד	שיטה
כג	ע"ב	יב
לו	ע"ב	יא
סג	ע"א	ו
		ז

מחיבת א"כ עד סוף הדף נמחק
 צד שמאל צ"ל צד ימין
 דס"ב צ"ל דף רסב
 איש מורע צ"ל מורעך

א

אמר המעתיק ראיתי בכתב הרב המופלא ח"ק
 לישראל מוהר"ר אליהו סלומאן מיני נר"ו
 ר"מ ור"מ דע"ה חכרון תוב"בא יאשר שרשט
 וכתב ליקוטים בענין תיקון פנס הברית בהיותו
 במח"ק קודם שנסע לארץ הקדושה תוב"ב שהיה
 דורש אותם ברבים פה מת"ק וחילק אותם
 לשלושה פרקים יאנוכי הדל העתקתי אותם
 מכתובת ידו ורק באיזה מקום הוספתי איזה רמז
 קטן ממה שתנני הש"ת כאשר עיני הקורא תחזינה
 מישרים והנה בעתה כאן נמצא איש טוב יאשר
 נדבה רוחו אותו להדפיס ליקוטי הרב נר"ו הנז"ל
 לזכות את הרבים להורות להם את הדרך יאשר
 ילכו בה והמעשה אשר יעשו וי" ברחמיו ישרינו
 על דבר כבוד שמו וינאלינו באולת עולם אכ"ר :
 כה דברי המעתיק הצער באלפי ישראל
 דויד חי צאלה יעקב יחזקאל יצ"ו :

פרק קרנות צדיק א

על נהר כבר נפתחו שערי קדושה בספרן של צדיקים • מליאים ומפיקים • דרך ארוכה בתמרור עין פנס הברית ואולם אנא נפשאי כתבית יחבית בקיצורי אמרים • במאה צערים • צער תמרורים • מספרי הישרים • אולי יחנן יי' עלי לכפר לי חטאת הנעורים • המרים המאדרים • וחלקתים לשלושה חלקים • חלק א' בגודל תמרור עין צערים חלק ב' בסיבת ביאת החבלים והצרים • וחלק ג' בתיקון עין הגדול לעשות משרים •

והוא משל לאדם שחלה חולי נקיבת הריאה • שאז הוא מסוכן סכנה גדולה כידוע • אבל אפילו הכי הוא הולך על רגלו • ולא ניכר לבן גילו • וצריך הרופא להשקות לו סמים המרים • ואם החולה לא ידע בהוליוו שהוא מסוכן • בודאי לא ירצה לשתות סמים מרים וחדים • ועל כן חובה מושלת על הרופא המובהק להודיע להחולה גודל חוליו • כדי שיראה כל מר מתוק להועיל לו ולהנצל מצרתו

וכן

פרק קרנות צדיק א ב

וכן הדבר אם לא ידע האדם גודל משיבתו וחטאתו • לא ירצה לעשות סינופים קשים לתיקון עונו • ועל כן הקדמתי בראש אמ"ר גודל העין בחלק הא' :

ואח"ך כתבתי סיבת גידול פרע סיבת העין הזה •

והוא משל לאדם א' שהיה לו גינה טובה בכל מיני שושנים וריחה נודף • ויהי היום ויצא יצוא מין עשב סרוח • ותעל צחנתו ובאשתו ותבואנה אל קרבינה והנה עלה כולו קמשונים • עד שגרם הקוץ ההוא שכל הנכנס לשם הוא קץ בחייו מס"ר ח העודף • ובעל הגינה מרוב צערו על אבידתו וי על חסרון כיס • קם הוא בעצמו ויקצץ אותו במגל יד ובמגירה • וישכס בבוקר למחירתו והנה שבה כמקודם סילון מכאיב ומדאיב • וילך ברחובית קרירה לידע רפואות תעלה • מה זה לבן קיש קשה לכל • וימצאיהו איש לאמר מה תבקש • ויעניהו במרירות לבו לאמר את החיים אני מבקש לידע

לידע תיקון המאירע רוע"ה התרוע"עה פעם ושתיים.
מה חורי האף הנדול ויעו ויאמר לו זאת העצה
היעצה מפי החכמים שתשאל להיודע בסבת
עליית העשב הזה ותבטל סיבתו ותעלה לך
רפואתו ויעשה כן וימצא תעלה גדולה.

וכן הדבר הזה האדם הטהור והנעים שנשמא
בטימאה הנדולה הזאת אם לא ידע סיבת
קלקולו ויגדור נדר על נדר לא תועיל לו רפואתו
(ועוד ידמה לאדם הנוטע אילנות נאורת ובידו
גרון לעקור נטוע כן הדבר הזה אם יעשה
התיקון ביד א" וביד הא" עקר הנטיע בעשירתו
סיבות הנורמות לבא ליד קרי שאז לשיא הוא
עמל)

ולכן העתקתי בחלק הב' בסובת ביאתו זיהו ביאת
שמשו כדי לגדור נדר על נדר וסיני על סיני ושם
ורפא לו

לכן אמר הנביא נחפשה הרפינו ונחקורה ר'ל
נחפשה בדרכינו דר'ך נבר בעלמא לידע
במה

במה פגמנו בו ונחקורה סיבת ביאתו וקלקולו
ואת"כ ונשובה אל יי

זזה רמז המשנה (מסכת עירובין פ"ד מש"ז)
ההולך בדרך והיה מכיר אילן או נדר ואמר
שביתתי רתחיו לא אמר כלום אמר שביתתי
בעקרו יש לו אלפיים אמה לכל רוח הפוונדה
ההולך בדרך הוא דרך נבר בעלמא והלך
בטומאת קרי וש'ל והיה מכיר אילן היא התשובה
שהיא אילן גדול עץ חיים למחזיקים בה או נדר
לגדור עונותיו ואמר שביתתי תחתיו ר'ל שביתתי
בבטול העין ומכאן ואילך לא אעשה עוד אכן
לא עזב סיבות הנורמות לקלקולו לא אמר כלום
שבודאי מאחר שלא ידע סיבת קלקולו הוא חזיר
וניעור אמר שביתתי בעקרו ר'ל לתקן עקר וסיבת
הקלקול אזי יש לו אלפיים ר'ל שתשובהו שלמה
היא עמיחה ב" אלפי"ן אר"ף של עם אדני ואל"ף
של שם אדיה :

(א"ה) זהו רמז בשאלת סני דבי אתינא לרבי
יהושע

פרק קרנות צדיק א

יהושע בן חנניה (מ"ס בכורות ד"ה ע"ב) האי
ריצוצא דמית בביעתיה מהיכא נפיק רוחיה א"ל
בהו דעייל * הרמז מי שחטא בקרי ושז"ל שהרג
ל' אותם הנשמות עד שלא באו * שדומין לאכרות
שמת בתוך הביצה * מהו נפיק רוחיה ר"ל כיצד יוכל
לתקנם * אמר ליה בהו דעייל * רוצה לומר ביודעו
סיבת המביאו לזה ויגדור עצמו מזה ועל ידי זה
יוכל לתקן * עכ

וזה רמז א"ת ב"ש ר"ל אס אתה בוש ממעשיך
ורוצה לעשות תשובה גירדיק רוצה לומר להגורם
לקד העון הדיק אותו * היץ ויף הה"א מתחלף בחי"ת
רוצה לומר חתוך האף של העון * זיע רוצה לומר
שתפחד ותודעו מהעון ואז ח"ס יי עליך :

ועל כן סדרתי פרקי הנזכר על זה הדרך והתחלתי
בגודל התשובה אולי יחנן יי אותי לעשות תשובה
לרפואת הנפש העלובה * וזה החלי כסייעתא
דשמיא :

א בריש כל מרעין כי עון זה גורם עיכוב הנאולה

כי

פרק קרנות צדיק א ד

כי אין בין דויד בא עד שיכלו כל הנשמות
שבנוף * וזה הוא מוריד מחדש ניהק בתוך
הקליפה * (אמר המעתיק זהו רמז הכתוב (תהלים
טל) החשיתי מטוב הוא הברית הנקרא טוב *
כמשז"ל ע"פ ותרא אותו כי טוב הוא * שגולד
מהול * לכן וכאבי נעכר בגלות

וכן איתא בזוהר הקדוש פ"ל לקדף פ"ג ע"א ע"פ
ויאמר יוסף אל אחיו נשו נא אלי ויגשו * וכי
אמאי קרי להו והא קריבין הוו גביה * אלא בשעתא
דאמר להו אני יוסף אחיכם תוהו * דחונו ליה
במלכו עילאה * מיד אמר להו נשו נא אלי דאחיו
להו המילה א"ל מלכו דא בנין דא רוחנא ליה *
מכאן איליפנא מאן דנטיר ל"א את קיימא מלכו
אתנטרת ליה * תא תזי דויד מלכא בנין דל"א
נטר ליה כדקא יאות * מלכותא אתעדי מיניה כל
ההוא זמנא * עכ"ל הרי כי המלכות של ישראל
תלוי בשמירת אות הברית :

וזה שרמז הכתוב יי ע"י לעמו יתן היא המלכות
לשון

פרק קרנות צדיק א

לשון ויתן עוז למלכו. הוא על ידי יי' יברך את
עמו בשלום זה הברית הנקרא שלום :
ובזה יובן מ"ש במ" על פסוק מעשה ידי להתפאר
הקטן ר"ת מ"לה ובזכותה עתידין ישראל
להנאל. ואף על פי שיתמעטו כל הזכויות ואין
להם זכות להנאל. דכתיב בתריה אני יי' בעתה
אחישנה עב"ל והובא בס"מ מנורת המאור נר"ג פ"א
ואפשר כי לכן אליהו ז"ל יבא לבשר הנאולה ב"ב
לפי שהוא ממונה על המילה להעיד עליהם
שקיימו אותה דמאן דנטיר את קיימא מלכו
אתנשרת ליה

ובזה יובן הפסוק לא יסור שבט מיהודה ות"א לא
יעדי עבד שולטן מדבית יהודה. הוא על
ידי ומחוקק מבין רגליו לתקן עון פגם הברית. כי
המלכות רתלייא בשמירת הברית כדברי זיהק
זוה שאמר הכתוב (תהלים פא"י) כי חק לישראל
הוא מ'שפט לאלוהי ייעקב ר"ת מילה רוצה
לומר

פרק קרנות צדיק א ה

לומר מה שבחר הש"ת בישראל הוא משום המילה
והראיה לזה עדות ביהוסף וכו' שזכה למלכות הוא
משום ששמר בריתו. ועוד ראיה אנוכיוי אלהיך
המעלה מארץ מצרים שיצאו מא"מצ בזכות המילה
כנודע וא"כ גם עתה לו עמי שומע ליוכו לתקן פגם
הבר' אזי כמעט אויביהם אכניע וכו' ואנאלס נאולת
עולם ע"כ) והראיה לזה שתחלת גלות מצרים היה
בסיבת הקרי של אד"הר כנודע. בכתבי האר"י
זלה"ה הוזה רמז הפ' שא"ל הק"בה לא"א כיגר יהיה
זרעך בארץ לא להם פי א"א ע"ה בא לתקן הקרי של
אד"הר. ויש לו התייחסות עם אד"הר. ולכן א"ל
כי גר יהיה במצרים מסיבת זר"עך הוא הקרי של
הק"ל שנה ואם כן מי האיש ויבן את זאת. אשר
לא ירתע ולא יתרד חרדה גדולה. שעון זה הוא
סיבת גלותינו גלות הנוף והנפש. אוי לו. והלא
יקח ק"ו שאם יצא מעירו לדלג בהר"ים להביא לו
טרף לביתו. כמה הוא יתמרמר ויצטער קשרה
טלטולא דנברא. וא"כ למה לא יחוש לטלטול כל
ישראל. ויתמרמר על עונו ואמר. אוי לי מר.

עשיר

עשיתי ומדוע לכל ישראל שבי"תי ותחת האדונים
עבדים שריתי ולא זכרתי אחריתי אוי לי על שברו
וחיתתי אנה אוליך את הרפתי ובפרט מן הפרט
בוזכרו כי עון זה גורם לגלות שכנית עווינו ומתיש
כותה לפני שבעים שרים שעקר חיותם ויניקתם
מני"הק ומה הלשון אימרת אחזו לנו שיעלים
שרם השבעים שרים והם צריכים ליהיות
שועלים קטנים ולזה נראה שעל"ס גי"כ"ח שבעים
שנתנו כח לשבעים שרים ובאיזה סיבה הוא לזה
אמר מחבלים אותם המחבלים דרכם כרמים
הכ"ף מתחלף בגי"מל בני"ק וכאלו אמר גור'מים
וא"כ מי הוא הבן סורר וסכל שלא יעלה על דעתו
צרת וחולשת כוח אמו כענין שנאמר צור ילדך
תשי ויקרע לבו י"ב קרעים בקרע שאינו מתאחה
ויאמר אוי לבן שגורם לשפחה שתיעשה צרה לאמו
והנה מדרך טבע העולם של בני האדם שאם
אמם זקנה ואביהם רוצה להנשא על אמם
הם מצטערים צער הרבה ואומרים שדבר זה
הוא גרעין עליהם וא"כ למה לא יתנו לב על צער

דרכי

אמם העיקרית הבחורה במעשיה ובידם מכניסים
צרה לאמם אוי לה לאותה בושה אוי לה לאותה
כלימה ועל כל א"ו מישראל חיובא רמזיא עליו
לאמר כי בשלי הצער הגדול לכל ישראל
ולשכנות עווינו ולכל העולמות וירתע לאחוריו
ויבקש רופא מובהק לרפאותו:
ובפרט בימי השובבים המסוגלים ועוז ניתן להם
לתיקון עון זה שצריך האדם לשמור במשמר
בריתו שמר וכמו שמצינו באבותינו שעל ידי
ששמרו בריתם נאלו מצרים וכן אנחנו נתחזק
על תיקון הברית ובודאי תבא גאולתינו וגאולת
שכנית עווינו ובפרט שאנחנו קרובים לגאולה
ולמה נתרשל לעשות תיקונים תיקון הנפש והגוף
הראית אדם שוטף שגנב וקצבו עליו ליהנות בבית
האסורים ימים מספר ובבוא יומו לצאת מבית
האסורים הוא חוזר ופשט את ידו לנגוב איזה פרוטה
וגרם להשאר שם בבית האסורים על הנאת פרוטה
וא"כ מה נענה ליום הדין שבשביל הנאה מועטת
נגרם עכוב גאולתינו אי לזאת בואו אחי בואו רוע

לרדוף

פרק קרנות צדיק א

לדרוף אחרי ספרי המוסר להורות לנו את הדרך
לעלות לאבינו שבשמים :

ב ואשר על ידו הש"ני מ"ש במס" כלה רבי אומר
הנחמים באלים כלה המחמם עצמו להוציא
שז"ל חשוב כבהמה • מה בהמה אינה מופקדת
אלא לשחיטה ואין לה חלק לעו"ה בן העושה
זאת יוצא מכלל ישראל ואין לו חלק לעו"ה ובאמת
הוא דבר המבהיל רעיון למי שיש לו לב בשר •
מאחר שכל טרחת שטורח האדם בע"הו הוא כדי
לזכות לעו"ה וא"כ כיצד יעשה האדם דברים
הנורמים לו שלא יהיה לו חלק לעו"ה והלא יראה
האדם שאם חבירו אמר לו שהוא אינו מכלל ישראל
כמה יצטער ויתקוטט עמו • ובאמת מי שמכרה
זאת היא תחת ידו אינו מכלל ישראל לכן מי אשר
בשם ישראל יכונה • יחפש דרכיו ולא יאבד עצמו
לדעת • ולא יגרום שיוציא עצמו מכלל ישראל :

וזהו רמז הפסוק אחלי יכונו דרכי לשמור חוקי •
שהוא דרך גבר בעלמא כי אז לא אבוש
בהביטי אל כל מצותיך • שאם ח"ו לא אביישר

דרכי

פרק קרנות צדיק א ז

דרכי אז אבוש בהביטי אל כל מצותיך שביון שה"ו
אין לי חלק לעו"ה ב למה לי להביט אל המצוות
על כן החזק במוסר יסורין המכפרים עון זה כדי
שתהיה מכלל ישראל שיש להם חלק לעו"ה ב.

ג ויבא הכתוב השלישי משונה נחל"ה זו מכל
הנחל"ות שהעושה זאת הוא גורם להביא מיתות
ומנפות וחולאים רעים בעולם • שבר אל שבר
ידובק • איו לו כי רחק ובילדי נכרים ישופק •
ובאמת צריך האדם לירתע כל גופו בתתו על לבו
שכמה רעית הוא גורם • ועל הכל יבא בחשבון
ונפרעין ממנו על מות ישרים ועל צערן של עניים
על דברי הבצרות ועל צער של כל עני ועני וילדיו
תובעין עליו ועונשין אותו להכאיב נפשו וגם
הבהמות לוקין בשבילו על כי לא ימצאו עשב
למרעיתם בשדה ויהיו מעוטפים ברעב ונהר יחרב
ויבש וכל שרים ומלאכים הממונים על הנהרות
והעשבים כולם בטלין ושבתין וגדל צערן כמ"ש
רבי פינחס בן יאיר נזרני עליך שלא יעבור בך
מים לעולם אלא שמזה יהיה לו צער גדול גם
לשרים

פרק קרנות צדיק א

לשרים ולמלאכים הממונים לקבל החפלות מתיש
 כוחן שלא תקובל התפילות
 הבט וראה ופקח עיניך מעירורן שכמה וכמה
 נזרע מפרי העין הזוהר רע רע יקרא מבית
 ומיחוץ והלא אם יזנו לאדם כל ממון שבעולם
 ורוצים ממנו להרוג נפש אחת ודאי הוא שלא
 ירצה וא"כ למה לא יחוש על צערן של אלו ומיתת
 הישרים וביטול המלאכים שזהו מיתתן אוי ואבוי
 ובפרט בע"הר בזמן הזה שענינו הואות שכל
 השנה מכאובים ובודאי אין זה כי אם רוע לב
 היצ"הר בהרהורים רעים ובאין לדי קרי
 וזה רמו הפסוק ואם תלכו עמי קרי והלכתי עמכם
 בחמת קרי ר"ל בחימה היוצאה מהקרי וכמאמר
 הנביא וכשוד משדי יבא שהבדית נקרא שדי
 כידוע והשוד והשבר בא בסיבתו על כן חובה
 מוטלת על כל אחד ואחד לומר כי בשלי הצער
 הזה עד שלא שקעה שמשו של צרה זו וצ"הרה
 צומ"חת יוצאים בצ"ר ונמשכים בצ"ר צדים
 רדפנו אין מוצא קורת רוח אפילו שעה אחת כי אין
 שעה

פרק קרנות צדיק א ה

שעה בלא רעה ואין רגע בלא פגע ובודאי הוא
 שלא על חנם עשה יי לנו וכמשז"ל אם רואה אדם
 יסורין באין עליו יפשפש במעשיו פשפש ולא מצא
 יתלה בבטול תורה וכבר צווחו קמאי דקמאי על
 מאמר זה אמנם אפשר דבא לרמוז לנו שתחלת
 הכל יפשפש בפנס הברית שהוא רמז לאית ואו
 שכל הצרות הם באים על סיבתו ה"ש יפשפש
 במעשיו במעשה וא"ו לראות ולהביט ולהסכל
 הטב בכל מה שפנס ולעשות לו תיקון שלא
 יחריב העולם בעונו וכמו שמצינו בדור המבול
 שלא נחתם דינם אלא בעין השחתת הזרע כמ"ש
 כי השחית כל בשר את דרכו על הארץ ויבכה
 ויתמרמר בבכי ואנקד על גודל עונו לו יודע
 מרת נפשו ולגדור נדר על גדר והבא להטהר
 מסייעין אותו

ד ואת רב'ע שנורם בחטאתו הגדולה הזאת
 להוליד מזיקין ושידין כמ"ש האר"י ז"ל שאין
 עבירה בכל התורה מי שמוליד מזיקין כמו
 המקלקל זרעו או שראה קרי לאנסו כי כמו שהוא
 משמש

פרק קרנות צדיק א

משמש זכר בלא נקבה כד נס למעלה נמשכת
הנשמה של אותה טיפה החוצה בקליפת נוגה .
ואז מתלבש בה מזיק א" מן אשת זנונים והוא
נעשה גוף לאותה הנשמה של הטיפה והוא
מכעיס את בוראו בשתיים הן על שהמשיך הטוב
אל הרע והן על כי אין ברצונו ית" להבראות
משחיתים ומחבלים בעולמו ואפילו אם ברא הוא
ית" את המזיקין כדי להעניש את החוטאים על
דמ"מ לא נמר פעולתם אך ברא בהם נפש בלא
גוף . אכן המקלקל זרעו הוא בורא גוף למשחית
ומשנה הבריאה הפך כוונתו ית" . והגיד הרב
זלה"ה כי המה נקראים ננעי בני אדם שהמה
עושים ננעים גדולים לבני אדם לשבר כדו ופכו
ולהחריב את ביתו . ולשפוך יינו ושמןו וכיוצא
מאלו העניינים . הן הם הגורמים לכל אלה כמ"ש
ופועל אדם ישלם לו . והם עתידין להדבק בנשמתו
בעת צאתו מן העולם ולחזק אותו לאב ויקיימו בו
כיבוד אב ככבוד העון ולהאכילו שרשי רתמים
ולהשקותו מרורת פתנים ולהלבישו בנדים
הצואים

פרק קרנות צדיק א ש

הצואים אשר לא תותך טומאת כתמיהן עד יעברו
עליו עידן ועידנין וימים רבים של צער רח"ל . ונוסף
גם הוא שמענישין לאביהן שהולידן ביום פטירתו
בעת שמוליכין אותו לקבר . כי הם יסובבוהו
כדבורים לאמר אבינו אתה . ובוכין ומיללין אחר
מיטתו על כי שבמותו אין להם עוד מקום במרה
לשרות ומצעים אותו הרבה עם שאר רוחות
הפורחות באויר השמים וכמ"ש הכתוב תייסרף
רעתך שהזרע נקרא רע כמ"ש ויהי ער בכור יהודה
רע בעניי וזהו תייסרף רעתך ר"ל טיפות הזרע
הם המייסדים אתו

והנה מי הוא זה אשר לבו קלב הארי ולא
ירתע ויאחזינו פלצות על גודל חטאתו
בקל זיע שניא . ולחשוב בזה ולומר . כי אוי לו
לאדם שאנשי ביתו קמים עליו . כמו שידוע שהרבה
צער מגיע לאדם אם אנשי ביתו קמים עליו יותר
מאחרים .

ויקה האדם מוסר מעצמו שאם המלך שלח
אחריו

אחריו ואמר לו קח אלף זון ואני הוציא
 ליסודך ביסודין קשים ומרים • היתכן בעולם
 שירצה • שבודאי כל אשר לאיש יתן בעד נפשו
 ונפשו • וא"כ כיצד האדם בשאט נפש בשביל הנאה
 מועטת של רנע א" • בורא משתיתים לדונו
 ביסודין קשים ומרים • הן לזאת ישוב וירתע כל
 גופו וישוב לאחוריו מעשות זאת • וישוב אל יי
 וירחמיהו ואל אלהינו כי ירבה לסלוח •

ה חומש מלגיו הוא גורם שסודות התורה שהם
 נשמה לתורה נעלמת ואינה מתגלת וממעט
 שעשוע ותענוג התורה והק"בה • שלא יש תענוג
 ושמחה לתורה ולש"ת כמו הלומד סודות התורה
 כידוע • וא"כ כמה אוי ואבוי לו • והוא משל
 לאדם שגנב כלי הניגון של המלך שהוא שעשוע
 המלך • כמה יגדל עונשו • וכן החוטא בעון זה
 שגורם שסודות התורה בבית האסורים ואינם
 בגלים • כמה יגדל ענשו אוי לו • וחזן מזה שהוא
 גונב כלי הניגון של המלך • אלא שע"שסודות
 התורה

התורה נעלמת • הוא גורם עכוב הגלות •
 וכמו שכתב רבי ישראל בעל השם טוב ז"ל בכתב
 ששלח לאהובו לא"י ז"ל בשנת ה"תז בר"ה
 עשיתי השבעת עליית הנשמה כידוע לך • וראיתי
 דברים נפלאים במראה מה שלא ראיתי עד הנה
 מיום עומדי על דעתי • ואשר ראיתי ולמדתי לשם
 בלתי אפשרי לספר ולדבר אפילו פה אל פה • אך
 בחזרתי לנן עדן וראיתי כמה נשמות החיים
 והמתים הידועים לי ושאינם ידועים לי • בלי שיעור
 ומספר ברצוא ושוב לעלות מעולם לעולם דרך
 העמוד הידוע ליודעי חן •

בשמהרה רבה וגדולה אשר ילאה הפה לספר
 ותכבד האיון הנשמי משמוע • וגם רשעים רבים
 חזרו בתשובה ונמחל להם עוונותיהם • באשר
 שהיה עת רצון גדול שגם בעיני יפלה מאוד •
 שכמה וכמה נתקבלו בתשובה • שגם אתה
 ידעת אותם והיה נ"כ בניהם שמחה רבה מאוד
 ועליו נ"כ בעלויות הנ"ז וכולם כא' בקשו ממני והרצו •

עד כי בוש • באומרם לי מעת חננך הש"ית בבינה
 יתירה להשיג ולדעת מעניינים האלה • עמנו תעלה
 להיות לנו לעזר ולסעד • ומחמת השמחה הגדולה
 שראיתי בניהם • אמרתי לעלות עמם • ובקשתי
 ממזרי ורבי שילך עמי כי סכנה גדולה לילך
 ולעלות לעולמות העליונים • כי מיום היותי על
 עומדי • לא עליתי בעליות גדולות כמוהו • ועליתי
 מדרגה אחר מדרגה עד שנכנסתי להיכל המשיח
 ששם לומד המשיח תורה עם כל הצדיקים
 והחנאים • וגם עם שבעה רועים • ושם ראיתי
 שמחה גדולה עד מאוד ואיני יודיע לשמחה מה זו
 עושה והייתי סובר שהשמחה זוהי ת"ו על פטירתו
 מע"הו והודיע לי אח"כ שאיני נפטר עדיין כי
 הנאה לדם למעלה כשאני מיוחד יהודים למטה
 על ידי התורה הקדושה • אבל מהות השמחה
 איני יודיע עד היום הזה • ושאלתי את נביא מלך
 המשיח אימת אתי מור • והשיב לי בזאת תדע
 עד שתפרסם לימודך ויתגלה בעולם • ויפוצו
 מענותך

מענותך תוצה מר • שלמדתי אותך והשגת •
 ויוכלו גם המה לעשות ייחודים ועליות כמוך
 ואז יכלו כל הקליפות ויהיה עת רצון וישועה
 ותמהתי על זה והיה לי צער גדול באריכות הזמן
 כל כך • מתי זה אפשר להיות • אך ממה שלמדתי
 בהיותי שם שלושה דברי סגולות י"ג שמות
 הקדושים • והם בנקל ללמוד ולפרש • ונתקדשה
 דעתי • וחשבתי על ידי זה יוכלו כל אנשי חיל
 לבא למדרגה ולבחינה כמותי דהיינו ביהותם
 יכולים לעלות • וילמדו וישגו כמותי • ולא ניתן
 לי רשות כל ימי חי לגלות זאת ובקשתי בעבורך
 ללמד אותך ולא הורשתי כלל • ומושבע אני
 ועומד על זה אך זאת אני מודיעך ויי יהיה בעורך
 ולנוכח יי דרכיך • ואל יליוז מעניך • כי בעת
 תפלתך ולימודך ובכל דבור ודבור ומוצא
 שפתך • תכוין לייחד • כי בכל אות ואות יש
 נשמות ועולמות ואלהות • העולים ומתקשרים
 ומתייחדים זה עם זה ואח"כ מתייחדים ומתקשרים
 האותיות

פרק קרנות צדיק א

האותיות ונעשים תיבה ומתייחדים ייחוד אמיתי
באלהות ותכלול נשמתך עמהם בכל בחינה
ובחינה מהנז"ל ומתייחדים כל העולמות כאחד
ועולים ונעשה שמחה ותענוג גדול לאין שיעור
בהבינך כשמחת חתן וכלה וכל שפן במעלה
העליונה כזאת ובודאי יי יהיה בעזרך ובכל
אשר תפנה תצליח ותשכיל תן לחכם ויחכם
עוד ע"כ נוסח הכתב

הבט וראה שעיקב הנאולה הוא שע"י שסודות
התורה נעלמים וסיבת העלמת סודות
התורה הוא מעין השול כמו שנודע מפשטות
הזו"הק פ" ויקהל וכמו שכתב הרב בעל זרע
קודש ז"ל שעמד מתמיה מה זו שאין בתי מדרשים
לומדים סודות התורה שהם הנשמרה לתורה
כאשר תראה באורף בהקדמתו וז"ל בקיצור
כל זה עלו במשכבותי ושינתי ניהייתה עלי ורוח
על פני יחלוף תסמר שערתי בשרי יעמוד ולא
אביר מראהו תמונה לנגד עיני דממה וקול
אשמע

פרק קרנות צדיק א

אשמע האנוש מאלוה יצדק אם מעושהו יטהר
גבר ואראה ואומר מ"קל שקד אני רואה מק"ל
ר"ת מוציא קרי לבטלה ומה שהיה הזרע קודש
במוח נעשה ממנו שק"ד ר"ת ש"מות ק"דושים
ד"ן ונעשה מן מ"קל ש"קד ש"ד ר"ע כמספרם
ויאמר אלי הטבת לראות והארופך בזה ע"ש
ואת"ף כתב כלל העולה מכמה מאמרים ומהוזהר
ומהתיקונים שאין דבר בעולם שמוניע
רזי דאורייתא אלא מי שלא שמר אות ברית קודש
ומוציא שז"ל ולזה תראה זר"ע גי" ר"ז סר"ד
ועתה בדורות בעו"הר אין לך אדם בעולם
שניקה מעון ופנס זה אחד המרבה ואחד הממעט
מאסף ארבעה תומרים וזה הוא המוניע מלעסוק
בחכמה זו ע"כ

ובזה פירשו רבני אשכנז ותדבר מרים ואהרן
במשה וכו' והשיב להם השי"ת בכל ביתי
נאמן הוא ותרנס יונתן גיליתי לו סודות התורה
הכוונה כי הם דברו על משה כי אשה כושית
לקח

פרק קרנות צדיק א

לקה ופנס ת"ו הברית כבעלת בת אל נכר • לז"א
להם הש"ת בכל ביתי נאמן הוא שנליתו לו סודות
התורה ואם תו פנס בברית הוואף גליתו לו סודות

התורה •

ובזה פירשו נ"כ כוונת תרגום יונתן ע"פ יברכך
י וישמרך מן לילין ושידין • יאר יי פניו אליך
יגלה לך רזין דאורייתא • והרי הוא כמבואר וזה
כוונת הפסוק (רתהלים קי"ט) אשרי תמימי דרך
הוא הדרך נבר בעלמא • ועי"ז ההולכים בתורת
יי הם סודות התורה הנקראים תורת יי כמש"ל
כי הלוחות היו ו" טפחים • ב" ביד משה והוא
הפשט • וב" באמצע והוא הדרש • וב" ביד יי
והוא הסוד וא"כ מי הוא זה שיודע זאת • ולא
תסמר שערות בשרו לאמר אנה אוליך את חרפתי
וימהר לרוץ כצבי מיד לבקש רפואות רעלה ושב
ורפא לו •

שתות מלבר • הוא הפנס העולה על כולנה
ומרתיע את כל הנוף • שהעושה זאת
ומקלקל

פרק קרנות צדיק א

ומקלקל הזרע • הוא פונם בשמות הו"יה אד"ני •
כאשר יראה הרואה בספרי המקובלים שהפליאו
לדבר מזה ותסמר שערות האדם • מפני מראית
העין הרואה תוקף הפנס בקדשי שמים • תצלנה
אזנים • וביותר יחרד חרדה גדולה • כי אנחנו עתה
באלף הששי שהוא כנגד היסוד • ומעשיו

המקולקלים ערו ערו עד היסוד בה

ז ושבע יפול עוד • מ"ש בזו"ה ק"פ פקודי וז"ל חד
ממנא אית דממנא על אינהו בני נשא דמחבלי
אורחיהו • ולא חיישי ליקרא דמריהון למנטר את
קיימא קדישא • להני אעילו לון לניהנם להווא
אתר דאקרי שאול ואבדון (א"ה זש"הכ יי אלוהי
שועתי אליך ותרפאי"ני שהוא רמז למילה כמ"ש
הרב דבר בעתו ז"ל כי ברכת רפאינו קבעו אותה
בברכת ח' מו"ח ברכות • שהוא רמז על המילה
הצריכה רפואה • ועי"ז שלא פנמתי המילה • אז
העלית מן שא"ל נפשי ע"כ) וכתוב בזו"ה ק"פ וילך
ז"ל • תנא מאן דנחית לאבדון לא סליק לעלמא
והוא

פרק קרנות צדיק א

והוא אקרו נבר דאשתצי מכולהו עלמין הבט וראה
כמה גורם לעצמו האיש העושה זאת שמחבל
נפשו ומאבד אותה והלא האדם הוא חס על
ממונו כדי שלא יאבד ממנו ועושה לו מנעולים
ברזל ומנעולים חזקים אם מתפחד מהגנבים
ואע"פי שטורח גדול יהיה עליו בעשיית המנעולים
אפ"ה הו' שמח בעשייתם ואינו חושב טורחו לכולם
מריב פחדו על ממונו שלא יאבד ממנו וא"כ איך
ולמה הוא מתעצל ולא יטרח כראוי על איבוד
נפשו באבדון ואדרבה הוא בועט בה ומאבדה
בידיים בשאול ואבדון אוי לו אי לזאת הקיצה
אחי ופקח עיניך על נפשך העלובה וקשור עליה
קשר על קשר כדי שלא תאבד אותה והבא לטהר
מסייען אותו

ח אלה בני ה"ת ס"ש בס" יסוד יוסף ז"ל
שהחוטא בזה אינו קם בתחיית המתים והביא
ראיה מלשון הזו"הק וא"כ אדם שיש לו כל אלה
כל מה שטורח בעולמו אם לא תיקון עון הבריו
לא

פרק קרנות צדיק א ד

לא עשה כלום וכל עמלו יגע לר"ק אמותיות ק"ר
א"כ כמה וכמה צריך להזדרז על עצמו ולעמוד
על עמדו ולבקש רפואות תעלה לילה ויומם
אולי יחנן יי צבאות עליו

ועל זה נאמר סור מר"ע מעון השו"ל הנקרא ר"ע
ואח"ך ועשה טוב מקיום המצוות שאם לא
יתקן עין הרע הזה אין תועלת לו ממצוותיו
ובאמת לא ימצא בעולם שוטה גדול כזה שמפקיר
גופו לאיבוד והלא אם יראה לאדם אחד שמחתיבין
ממנו אבר אחד הוא מצטער עליו וא"כ למה
לא יצטער על איבוד נפשו וגופו כולו אין זה כי
אם שישותף יי ברחמיו וזכנו לעבודתו ית" אכ"ר
(א"ה) וזה רמז הפ" ואיש זרוע הוא המוציא שז"ל
לו הארץ ר"ל לו תדיר שאינו קם ממנה
בתחיית המתים וזה גם כן כונת הפ" וצדיק
באמונתו יהיה ר"ל מי ששמר בריתו הנקרא
צדיק כיוסף הצדיק אז יהיה בתחי"המ ע"כ

ש העושה זאת לא יזכה לראות פני שכינה כמ"ש
בזוה"ק

בוז"ק פ' ויקהל וכן איתא בנדה איכא דאמרי
 אמר רבי אמי כל המביא עצמו לדי הרהור אין
 מכניסין אותו במחצותו של הקב"ה כתיב הכא
 וידע בעיני יי אשר עשה וכתוב התם כי לא אל
 חפץ רשע אתה לא יגורך רע לא יגור אתך מי
 שפנס בריתו הנקרא ר"ע וממילא אפילו בשעת
 מיתתו אין זוכה לראות פני שכינה וארז"ל כל
 מי שאינו זוכה להקביל פני שכינה בשעת מיתתו
 תהיה מיתתו על ידי כלב רע ועל זה התפלל
 דוד ואמר הצילה מחרב נפשי מיד כלב יחידתי
 שלא יקח ח"ו הכלב נשמתו בשעת מיתתו ובאמת
 דשומע ומבין זאת קטריה חרציה משתריין אם
 דה"ערה נתיירא מזה מה נעשה אנו ואם
 בארזים נפלה שלהבת מה יעשו איזובי קיר ועל
 כן כלא' וא' ישב בדד וירתבודד עם קונו ויראה
 מה בידו מחטאת נעורים וישוב עליהם בתשובה
 שלימה

ו. ועוד בה עשרייה שצריך לחזור בנלגול ועונש
 הנלגול

הנלגול הוא מר וקשה יותר משאר עונשים
 וזה רמז הפסוק רוחי חובלה בחבלת השול ימי
 נזעכו שימות בקצרות שנים כמו שמצינו נבי
 ער ואיון (ועי' לקמן אות יב) ועוד קברים לוי
 שמופרח לחזור בנלגול ולהקבר פעם ושתיים
 ב"מ יי יזכינו לשוב בתשובה שלמה לפניו אבי"ר
יא האחד עשר ילדיו שנורים שבניו מתים
 כשהם קטנים ח"ו והטעם הוא
 שהנשמות שהשחית עלי' שז"ל תקח אותם לילית
 וכאשר האיש הפוגם בזה לא יעשה תשובה
 נמורה אז לילית שבידה כל אותם הנשמות
 מזומנת לו שם בבואו להוקק עם אשתו ולפיכך
 בניו מתים כשהם קטנים בתוקפא דאמהון ב"מ
 וא"כ כמה יצאער האדם בשבנו חולה וכמה
 הפסד ממין יפסד עליו בחליו באהבתו אורו
 ואיך ולמה לא יחוש על עקר וסבת חוליו ומיתת
 בניו לעשות תיקונים ולזה הטעם ארז"ל שפול
 הבעל לומר אי אפשר נדרנית ויכול לנרשה
 בלא

בלא כתובה • כי הנודר ואינו מקיים בא לידי שז"ל
 כידוע • וממילא בניו מתים • ועל כן יכול לגרשה
 בלא כתובה וזה הטעם בעצם • שבעון נדרים בניס
 מתים • כי כיון שהנדר מביאו לידי שז"ל אז ממילא
 בניו מתים ב"מ וזה רמז הפ" לשוא הכיתי את
 בניכם על עסקי שוא • שהוא הזרע לבטלה • וזה
 רמז הפ" אלה תולדות נוח חיים וקיימים ע"י שהיה
 נוח איש צד"ק ששמר בריתו הנקרא צדיק כיוסף
 הצדיק •

(א"ה וזה רמז הפ" אוי לרשע ר"ע זה החושא בשז"ל
 הנקרא ר"ע • כי גמול ד'יו יעשה לו רמז למיתת
 בניו • עד"ש וחבל את מעשה ידיו אלו הבנים •
 מ"ס תפארת ישראל • ולי הדל נ"ל שזה רמז הפ"
 (תהלים כה) נפשו בטו"ב תליון ששומר הברית
 הנקרא טוב • עד"ש ותרצא אורתו כי טוב הוא
 ואר"ז נולד מהול • וע"ז וזרעו יירש ארץ • וזש"ה כ
 (תהלים פט) ובר"תי נאמנת לו שלא יפגום אות
 הברית • וע"ז ושמתי לעד זרעו ישארו חיים ע"כ •

והוא

יב • והוא בשנים העשר • שהעושה ואת הוא מת
 בקצרות שנים ב"מ • וכן איתא בנידה א"ר
 ווחנן כל המוציא שז"ל חייב מיתה שנאמר וירע
 בעיני יי אשר עשה וימת גם אורתו • ומעשה ער
 ואונן וזכוחו • וכמש"הב • אנשי דמים ומרמה לא
 יחצו ימיהם • שהמוציא ז"ל נקרא שופך דמים
 כידוע וא"כ כמה וכמה צריך לחוס על ימיו שלא
 ימות בקצרות ימים • וילך לבקש רפואות תעלה
 למכתו ואפילו שנזורים עליו הרופאים של הנשמה
 תעניות וסינופים הרבה • יעשה ולא יקוץ • שאם
 האדם נוטה למות • ונזרו הרופאים שישתה סמים
 קשים ומרים • היתכן שיתרשל ולא ישתה • וכן
 הדבר מאחר שהוא יודע בעצמו שאם לא יעשה
 תיקון לנפשו ימות הוא בקוצר ימים כמה וכמה
 צריך הוא לזרו עצמו שלא יספה בעונו וזה רמז
 הפ" ואיש זרו"ע המחבל זרעו לו הארץ ימות
 ויקבר בארץ ב"מ • לכן ימהר לשוב לבקש רפואה
 לנפשו ויהי •

א"ה

פרק קרנות צדיק א

וא"ה זה ש"הכ השם נפשינו בחיים ע"י ולא נתן
למוט רגלינו הוא הברית וזה ש"הכ וצדיק
באמינותו יתיה ר"ל ע"י ששמר בריתו שנקרא צדיק
או יתיה * וש"הכ יפרח בימיו צדיק וזה נ"כ כ"הפ כי
תקדמנו ברכות טוב זה הברית הנקרא טוב תשית
לראשו עטרת פ"ז לשון ותשב באיתן קשתו ויפוזו
זרועי ידיו ר"ל ששמר הברית כראוי אז חיים שאל
ממך נתת לו אורף ימים עולם ועד עכ

וג כתוב ביסוד יוסף זל שהפיגם בריתו גודם
שיבואו בניו רשעים * והן הם האפיקורוסים
והמינים והכופרים * וזה רמז הפסוק אלה תולדות
נוח שהיו צדיקים ע"י שנות איש צדיק ושומר
הברית ומי האיש השומע זאת * ולא יהיה לבו
למים על שגורם לבניו שיהיו חטאים ורשעים וכל
עבירה שיעשו בניו מכל חטאת האדם * הוא נוטל
חלק בראש בעונש ונד הטומאה * וקורא לו שם
אב הטומאה ונמצא שעון זה יש לו פירות ופירו
פירות בין בחייו בין במותו * על כן ראה הומר ען

פרק קרנות צדיק א

זה בענין * ופקח אותם לברך פוקח עורים *
ולמה תהיה נדהם והנצל כצבי מיד ואל תחוש
על צער נופך *

הי"ד כתב בצפורן שמיר (סי' ו' או' ע') יתעורר
האדם * שבפגם הברית * הוא פוגם בנרן
ופוגם בחותם המלך * ופוגם בשרשי הנרן
למעלה * ותחשוב בשכלך שאם יפגום בחותם
של מבו כמה גדול עונשו * וקח קו לפוגם חותם
ממיה הקיבה ועוד שעי' פנמו בשרשי הנרן שלי
הוא מטנף היכל המלך * והנה אם האדם
יחריב אבן בהיכל המלך כמה גדול עונשו * כי
וקו' בהיכל המלך מלכו של עולם * ולכן האיש
הנלבב יתן אל נפשו לתקן את אשר פגם וזה
רמז הפ' ותשובתו הרמת'ה * כי שם ביתו לתקן
שורשי הנרן שלו שהוא עיקר ביתו כידוע *

הט"ו הוא שבכל עבירה ועבירה הוא ממשך
טומאה על אבר א' * שכל אבר ואבר
יש לו התייחסות ממצווה אחת * כי רמז מצוות

פרק קרנות צדיק א

כנגד רמ"ה אברים' אכן העובר בש"ל או בקרי
 הוא נטמא בכל אבריו' ומטמא לכל גופו'.
 דכשם שטיפת הזרע באה מכל כוח גופו' שאם
 לא היתה באה מכל איבריו לא היו נתקנים בילד
 רמ"ח איברים שכל כוח אבר הוא מוליד אבר
והוא משל לאדם שזרע חטים' היתכן בעולם
 שיעלה במקומם שעורים' והלא לא
 זרע אלא חטים וכן האדם שאם טיפת הזרע
 לא היתה באה מכל האברים' לא היה
 נתקן בילד הנוצר רמ"ח אברים
 וזהו הטעם שהחמירו בז"הק בעון זה' ותשובתו
 קשה הרבה עד שכמעט שאין לו תשובה' והטעם
 הוא מטעם האמור שכיון שהוא המשיך טומאה
 על כל איבריו א"כ צריך הוא לעשות תיקון לכל
 גופו' מכף רגלו ועד קדקודו על כן הקיצה אחי
 מתרדמתך תרדמת הוצ"הר וכל החושך מעל
 עיניך ותטיב מעשך'

ה"ן מי שאינו נזהר בקרי וש"ל' הוא בא לידו
 עניות

פרק קרנות צדיק א יח

עניות כמו מי שאינו נזהר בפירווי הפת
 וכן לילית נ"י פ"ת בן החוטא בזה' הוא מביא
 עניות על עצמו' וזה הוא סיבת גודל העניות
 שיש לנו בעו"הר' וידל ישראל עד מאד כמעט
 כי אין בית אשר אין שם מת הוא העני החשוב
 כמת' שהם ממיתים עצמם בעוני ב"מ ע"י החטא
 הרע הזה' וזה רמז הפ"י' אימתי ואכלתם לחמכם
 לשובע' בזמן שוהשבתו היה רעה מן הארץ היא
 לילית המחטיאה לאדם בחטא זה' וז"ש נתת
 שמחה בלבי מעת דגנס ותירושם רבו בשלום וכו'
 וי"ל ראובן בשמחת שמעון מאי איכפת ליה' אך כי
 הגה דויד תיקן חטא זה וזכה וזכה את הרבים
 ותמיד היה מוכיח לבני דורו על זה' וז"ש נתת
 שמחה בלבי מעת דגנס ותירושם רבו כי ע"י שיש
 לחם דגן ותירוש הרבה א"כ מזה מוכח שאין בידם
 חטא זה הגורם עניות ומזה נודע כי בשל"ים
 יחדיו וכו' ואישן ר"ל כשישנו בלילה הם בשלום
 עם לילית שלא תבא להם בחלום הלילה להכשילם

בז"ל

בזל (יס"ו) הבט וראה כמה גורם צער גדול לעצמו
 לכן כל מי שיש בידו מעון זה ימהר יחישה לעשות
 תיקון לעצמו • קודם שיגרום החטא ויעני חו כי
 אז לא תועיל לו כל כך התשובה וכמש"ל כל
 המריעין לו לא במהרה מטיבין לו • והטעם הוא
 כי אדם בריא בנקל יוכל לשמור בריאותו • אכן
 אם חלה ונפל למשכב בדוחק יחזור לקדמותו
 וזה הטעם משר"ל אם רואה אדם יסורין באין
 עליו יפשפש במעשיו דייק ואמר באין ולא אמר
 באו • אלא באין לשון הווה תמיד • שכיון שנפתח
 להם פתח אז ממשמשין ובאין תמיד ב"מ • על
 כן ישוב אל י"ו וירחמהו •

ד"ז מי שאינו נזהר בעון זה • ורבעה בו כל
 האלות הכתובה בתוכחה בפרשת אם
 בחוקתי • וזה פי' הפ' ואם תלכו עמי בקרי
 והלכתי עמכם בחמת קרי • ולטעם זה תרגם
 אנקלוס תיבת בקרי בקשיו שהיה לו לתרגם בלשון
 ארמי בדרך כל התרגום אלא תרגם בקשיו •

לרמו

לרמוז על ענין המקשה עצמו לדעת שהוא שול וא"כ
 כמה וכמה צריך לירתע כל גופו • כי המנהג הוא
 אפי"ל לקרות התוכחה בסת"ל לא ירצו • כי אם
 דיוקא החזן קורא אותם וא"כ למה לא ישמרו
 עצמם מעון זה • כדי שלא יבואו עליו בפועל •

ה"ח הוא שמנדין אותם בשמים וכן איתא
 בנידה אמר רב המקשה עצמו לדעת יהא

בנידוי ואפילו לא עשה מעשה רק שמקשה עצמו
 לדעת הוא בנידוי ב"מ • ואמרו בז"הק כי מי
 שנתחייב נידוי ד" כרוזין נפקין בכל יומא •
 ומכרוזין בכל אינון רקיעין ובפל אינון חיילין
 ומשריין • אזדהרו מפלנייא דאיהו נזופא דמאריה
 וארבעין יומין אסתמו צלותיה ולא עאלת לפרנידא
 עלאה • וקיימא נזופא לבר • כי על כל אלה
 האיש הנלכב בעינו יראה ופלכבו יבין • לחוש על
 עצמו ולתקן מעותו כדי שלא יאבד טובה הרבה •
 כי ארבעין יומין לא אשתמע צלותיה ונמסרת
 תפלתו לחיצונים ח"ו

היט

הי"ט הוא שבפנמו בעון זה הוא גורם מיתת
 הצדיקים שבדור ח'ו וא"כ כמה וכמה ירדע
 האדם שגורם אסיפת הצדיקים שהם בני
 לש"ית ויקח קיו שאם הרע אדם א' לבני המלך כמה
 יוכל עונשו וכן הדבר הזה שגורם מיתת הצדיק
 זה רמז הפ' הצדיק אבד ר"ל שמירת הברית
 הנקרא צדיק אבד וע"ז גורם ואנשי חסד נאספים
 וזה רמז סמיכות התורה לעני כל ישראל הם
 הצדיקים שנקראו עני העדה שהם נאספו בעון
 הדור הוא מסיבת בראשית אותיות ברית אשר ר"ל
 עי פנים הברית הוא שולח אש הדין בצדיקים ח'ו :

הך הוא מ'ש בס' זרע קודש שעני הוצאת שזל
 נברא מכל טיפה וטיפה ב' קליפות קליפת
 בלב וקליפת חזיר וטעם לב" קליפות אלו הו"א
 שכל טיפה וטיפה כלולה זכר ונקבה כידוע ולכן
 נבראים ב' קליפות אלו ולכן תיבת זרע נ"י חזיר
 כל"ב וזה רמז הפ' יכרסמנה חזיר מיער ר"ל
 יכרסמנה קליפ' חזיר מיער נ"י מעיר עסד' אותיות

א"ה

וא"ה זה רמז משרול מילה בסלע משתוקא בתרין
 ר"ל כי הנה הצדקה היא תיקון לפנים הברית
 (כמ"ש לקמן בפ"ג אות מ"ז) וז"ש הפונם במילה ע"י
 בסלע שנותן לצדק אז משתק ומכניע לב' קל' הנו"
הכ"א ראיתי בס' הברית שהביא מס' הרוקח ז"ל
 וז"ל ואם תרצה לדעת אחי מה עינש יש
 בזה העון בעי הזבא וראה מ'ש בס' הרוקח וז"ל
 קבלה יש בידנו והוא בדוק ומנוסה בניסיון שכל
 הרגיל בעון הוצאת שזל אפי' אם נולד במזל טוב
 מתהפך לו להיות מזלו רע ויהיה גבר לא יצלת
 בימיו וכל אשר הוא עושה במלאכה או בסחורה
 הוא מפסיד ואפי' אם זהב בידו יתהפך לרוע
 מזלו לנחשת מידה כנגד מידה הוא שלח את
 ידיו וחלל את בריתו ברית קודש לכן בכל משלח
 ידיו ישלח יי את המארה ואת המנערת עד
 שיהיה עני ודל כל ימיו וז"ש הכ' אוי לרשע רע
 כי גמול ידיו יעשה לו ולכן מוציא זרע ל"בטלה
 ר"ת מז"ל שנהפך מזלו לרע ח'ו כנו" והנה אם

אחד

אחד היה רוצה לקנות איזה סתורה להרויח בה
ובא חבירו והשיג גבולו ולקחה ממנו. כמה הוא
יצטער על זה. וא"כ איך הוא בידו גורם הפסדו
והופך מזלו משוב לרע ח"ו.

הפ"ב הוא מ"ש בס" הרוקח. שגורם ליהיות
לו נע ונד בארץ. כי אותו המקום שחטא בו
והוציא ש"ל. הארץ והמקום בעצמו. ישליך אותו
למקום אחר בארץ. ולא תסבול אותו האדמה עוד
באותו המקום שהוציא בו זל. וזהו סוד מ"ש הפ'
ברודפי זמה. ולא תקיא הארץ אתכם בטמאכם
אותה. כאשר קאה את הגוי אשר לפניכם.

הכ"ג הוא שגורם שהשפעה שהיה נשפעה לקדושה
הולך לחיצוניים. ופתב בס" הברית וז"ל
אניד לך אחי כמה גדול זה העין וכמה רעות
פועל למעלה. והוא משל למלך אחד גדול שהיה
לו בניים הרבה והיה אחד מהם פושע בנופו ובכל
יום היה מנהג המלך לשלוח למלכה שלו סך
ממון רב הראוי לה לפרנסתה. ולכל השרים
והעבדים

והעבדים אשר בארמון שלה יהי היום לא הנתע
לה מן המלך מאומה ותשאל המלכה לאמר מי
הוא זה אשר מנע ממני לחם ומזון חוקי אשר
אני הגילה לקבל מן המלך דבר יום ביומו ויען
א' מהמשרתים שלה ויאמר זה עשה בנך פל' וני
אשר עמד על אם הדרך וגזל כל הממון אשר
שלח לך המלך היום ושאלה המלכה לאמר ומה
עשה הפושע בזה הממון אשר גזל ממני ויען
חסרים ויאמר הלך ומסר כל הממון והשפעה הוזה
אל שונאי המלך וכשמוע המלכה כן נאנחה
ותשוב אחור מרוב הצער ותאמר הוי על בני
פלוני קלני מראשי קלני מזרועי מה ברי ומה בר
בטני. עשה לי שתיים רעות האחד אשר גזל
השפעה ממני ונשארתי עתה דלה וענייה חרבה
וייבשה והב' שנתן הממון הוזה לשונאי וחזק אותך
בזה הרבה להתגבר עלי ולהכניעני. אוי על בני
הרע הוזה האנוכי הריתי. האנוכי ילדתי וגדלתיך
לעשות עמי מעשים רעים כאלה (בתמיהה) אהה.

עליו אהה ומה לי לעשות אתנחם בשאר בני
 הצדיקים החביבים עלי ותקם המלכה ותלך
 לדרוש שלום שאר בניה בבית אשי הכינה
 להם ליהיות מדורם שמה ויהי בבואה שם להתענג
 עמהם ותראה כי חסר לה כמה בנים קטנים ילדים
 שעשועים ותשא קולה ותצעק מי היה פה ומי
 גנב ממני בני החביבים ויען הסרים ויאמר בנד
 פ' אשר גזל השפע היום הוא בעצמו בא אל הבית
 הזה וגנב את בניך הקטנים והמה התחננו לפניו
 וא'ל אחינו אתה ולמה תגנוב אותנו מבית אמינו
 ולא שמע אליהם וא'ל המלכה ואנה הולך אותם
 ויען הסרים ויאמר הלך ומכר אותם לאוייבי המלך
 בעד פת לחם א' והאוייבים שמו אותם בבור
 בבית הסוהר ותתחלחל המלכה מאוד ותלך
 הלך ויעקה בקול מר ותשם ידה על ראשה ותאמר
 הוי על בני הרשע הזה אשר גנב מאיתי ילדי
 הנחמדים ילדים שעשועים אשר לי ילדים אשר
 אין בהם כל מוס ואיך ובמה אתנחם ותתן את
 קולה

קולה בבפי ותאמר חלילה לי לעזובם ביד אויבי אף
 גם אני אלך איתם ליהיותי אצלם בשבי ובבית
 הסוהר לשמור אותם מפחד אויב ומצערם כפי
 האפשר כי היודים רכים ועל כרחי אני אלך
 ואשב שם עד אשר ישוב בני הרשע בתשובה וילך
 לפני המלך ויפול לפני רגליו ויתחנן לו ויבכה
 בבכי ותחנונים שימחול לו ואם בלב שלם יעשדה
 זאת אז בודאי בלי ספק שימחול לו המלך משני
 טעמים הא' כי אביו הוא והב' כי מלך חסיד
 הוא ומתרצה ברחמים ויתפייס בתחנונים ועינ
 יציליני מאוייבי עז ומשונאי ויפדה אותי ואת בני
 אלה מהם ומי יתן והיה לבכו שלם לעשות תשובה
 במהרה ולא יאחר אותי ואת בני היקרים זמן רב
 בשבייה ובצרה גדולה ואם לא ישוב אנוכי אנקום
 ממנו את נקמתי ואת נקמת בני נקמה נצחיית
 ולא יראה פני לעולם ואתנו ביד אויבו ומבקשי
 נפש ויענו אותו באכזריות גדולה ויורידוהו בידם
 שאילה ועד נצח לא יראה אור

והנמשל מובן כי המלך הוא ממיה הקיפה והמלכה
 היא כנסת ישראל ובכל טיפת זרע שהאדם
 מוציא לבטלה מוליד את השפע הגדול הראוי לנו
 אל הקליפות אשר המה שנואים להמלך והמלכה
 גם מודעת זאת • שעם כל טיפה וטיפה הזוררת
 מן מוח האדם למטה • תכף כנגדה יורד ניצוץ
 קדוש אחד שהוא נשמה קדושה מן הנשמות
 הקדושות שבאוצר המלך העליון אשר המה בני
 אל חי ממש ועי השול אזי הקליפות חוטפים
 לאותם הנשמות אצלם ושם הם בצרה גדולה
 מאוד והשכינה מרחמת עליהם כרחם אם על בניה
 החביבים ויורדת נ"כ אליה ליהיות איתם להחיותם
 ולהושיעם בכל מה שאפשר וא"א להם לצאת
 משם • כי אם בשוב האיש ההוא אשר נגב
 אותם ומכרם בעד הנאה מועטת ומסרחת בחטא
 הוצאת השול ואתה אחי בין תבין את אשר
 לפניך והנד נא לי מי שגונב את אחיו מבית המלך
 ומכרם ביד אויביו בעד פת לחם מעיפש וסרוח
 ונורם

ונורם בזה להביא את המלכה עמם לבית הסוהר
 וכמה צער גדול יש לאביו נ"כ מזדה כמה ינדל
 ענישו ולכן אחי תן פחדך שלא להכשל בעין זה
 ח"ו • ואם כבר נכשלת מהר ועשה תשובה לקרוא
 לשבויים דרור הם הניצוצות והנשמות אשר הלכו
 בשביושב הא את שכותף הם הניצוצות וריחמך
הכד הוא מ'ש בספר זרע קודש • שהנשמה
 בקרי ושול הוא נורם שיתגלגל נשמתו
 באשה ע"כ (והנה האדם בכל יום הוא מברך שלא
 עשני אשה שהוא נותן הודאה להש"ית שלא בראו
 אשה לפי שהיא פטורה מן המצוות והוא מברך
 על אותה ההנאה שנברא איש ונתחייב בתורה
 ובמצוות שאין לך הנאה גדולה מזו וכמ'ש במזל
 ז' ואל' אף יחטא בחטא זה ונורם שיתגלגל
 באשה ואפ"ל כי זהו הטעם משול כי הנודר ואינו
 מקיים בא בגלגול אשה נדרנית והטעם לזה כי
 הנודר ואינו מקיים בא לידי קרי כמ'ש בפ"ב אות י'
 וענין הקרי הוא שיתגלגל באשה כנו' וזה רמז הפ'
 ככל

פרק קרנות צדיק א

ככל היוצא מפיו יעשה נר קר"ה לילה כמשז"ל •
וס'ל ואשה כי תדור וכו' ר"ל שהחוטא בקרי יתגלגל •
באש' וזה שא"ל סבי דבי אתונא לריבח האי ריצוצא
דמית בביעתיה ר"ל שחטא בשז"ל כמ"ש בריש
הפרק מהיכא נפיק רוחיה ר"ל במה יתגלגל • אל
בהי דעייל ר"ל יכנס נשמתו ויתגלגל באשה הרמוזה
באות ה' כנודע •

הכה הוא מ"ש בזרע קודש וז"ל כל עבירות

שאדם עושה ניכרים במצחו ומי שזוכה
בנפש יתירה בשבת אז אין שום עבירה ניכרת
במצחו אבל אם הוא נטמא בקרי ניכר במצחו עד
שיעשה טבילה עכ"ל איב משמע כי הנטמא בקרי
אינו זוכה לנפש יתירה בשבת וזהו רמז לכה דודי
לקרא' כלה פ"ני שבת נקבלה ר"ת נפ"ש ר"ל כי הנה
א' מתיקוני הקרי הוא שיטרה בהכנסת התן וכלה
וישמחם כמ"ש בפ"ג אות ס"ז • ועי' יזכר לנפש
יתירה וז"ש לכה דודי לקרא' כלה לטרוח בהכנסת
ח"וב גם לכ"ה ע"ה נ"י טבילה ועי' פני שבת נקבלה
ר"ת

פרק קרנות צדיק א כד

ר"ת נפ"ש שזכה לנפש יתירה •

הכה מ"ש בזרע קודש ז"ל • שכל אותם הטיפות
שיצאו ממנו לבטלה הוא מוליד מהם
בנים משחיתים זרע מרעים ומזונותם מוטל עליו
לפרנסם בין בחייו בין במותו • והם מקושרים
בנשמתו אחר מותו • והם עצמם בניו • והם דנים
אותו ומבקשים ממנו מזונותם ופרנסתם • ואז"ל
אתה אבינו ואנו בניך • אף עצמינו אתה • ומעשה
ידך אנחנו • והם נקראים נגע בני אדם והוא מוליד
לעצמו בן סורר ומורה בן בלייעל לרדוף ולטרוד
אותו אחר מותו ומלווין איתו ומקושרים בו עד
אבדון וכיליון וחרוץ ומנהיגין אותו בשאול תחתיה
הכו' מ"ש בזק' שכל אותם הנשמות הוורדים
מלמעלה שהיה להם להתלבש באותם

הטיפות • אותם הנשמות משטטין בעלמא והם
נקראים נשמות ערטילאין שאין להם לבוש ולילית
מעשקת אותם ונקראים דמעיות העשוקים ואין
להם מנחם כמ"ש בזהר בסבא דמשפטם באורך
וכל

פרק קרנות צדיק א

וכל אותם הניחומים שאדם מנתם אותם אין להם
נחמה • למה בשביל שהם עשוקות זמן מה בתוך
הקליפות • עד שירחם עליהם הק"כ בה ברוב רחמי
וחסדיו כי לא ידה ממנו נדה • והוא נותן אותם
הנשמות בתוך חסידיו אומיהע או בתוך גרים • עד
שיבואו מעט מעט בתוך הקדושה • וניטלות מיד
לילית • ומ"מ אותם הנשמות צרכים מירוק בתר
מירוק ותיקונים הרבה עד מאוד • מפני שהיתה
למודה לעשות הרע וצרכיה גלגלים הרבה וכמה
וכמה אחריות יש לה לאותה הנשמה •

וזהו סוד ואת הנפש אשר עשו בחרן • שהיו
אברהם ושרה עיקרים על כל אותם הטיפות
שלא יהיו לבטלה • אלא בכוננתם היו מוציאים כל
אותם הנשמות שהיו עשוקות בתוך הקליפות עי
הוצאת זל • ולכן היה גלות מצרים ת"ל שנה עד
שהובררו כל אותם הניצוצות באותם הת"ל שנה
לכן נפיש בני ת"ל • וכן המילוי של זרע כזה ין יש
י"ן גי' ת"ל • וכן מצינו בנשמת דויד ומשיח שהיו
זמן

פרק קרנות צדיק א כה

זמן רב בתוך קליפה גדולה וחזקה בתוך עמון
ומואב שהיו כולם ממזרים • ואין לך קליפה גדולה
מזו • וזה היה מכוח הוצאת ז"ל דער ואונן • ונשבה
אותו הניצוץ הקדוש זמן מה בתוך עמון ומואב עד
שבא בועז ורות והוציאהו כנודע •

הכז מ"ש במ' נידה רבי יצחק ורבי אמי אמר
כל המוציא שז"ל נקרא כשופך דמים שנא'
הנחמים באלים תחת כל עץ רענן שוחטי הילדים
בנחלים תחת סעפי הסלעים אל תקרי שוחטי אלא
סוחטי רב אשי אמר כאילו עע"ז כתיב הכא תחת
כל עץ רענן וכתיב התם על ההרים הרמים ותחת
כל עץ רענן ועוד איתא שם רב אמי אמר נקרא
מומר היום א"ל הוציאה עשה כך ולמחר א"ל עשה

כך ולמחר א"ל לך עבוד ע"ז והולך ועיבד

ע"כ האיש הנלבב ימהר לתקן את

אשר עיוות ושב ורפא לו:

יודרוו

וזהו סוד ואת הנפש אשר עשו בחרן • שהיו
אברהם ושרה עיקרים על כל אותם הטיפות
שלא יהיו לבטלה • אלא בכוננתם היו מוציאים כל
אותם הנשמות שהיו עשוקות בתוך הקליפות עי
הוצאת זל • ולכן היה גלות מצרים ת"ל שנה עד
שהובררו כל אותם הניצוצות באותם הת"ל שנה
לכן נפיש בני ת"ל • וכן המילוי של זרע כזה ין יש
י"ן גי' ת"ל • וכן מצינו בנשמת דויד ומשיח שהיו
זמן

פרק ב

יזרחו המתקרבים ויתחזקו השבים בתשובה
 להזהר מדברים
 הנורמים לחטא הגדול הזה • כדי שלא יחזרו חזו
 לקלוקולם והוא משל לאדם א' שאכל דברים
 המביאים לידי צרעת ונצטרע והוא לא היה מרנש
 בצרעתו פעם א' ראה שהמצורעים עושים תרופה
 ושותים סמים • ונתן גם הוא דעתו נ"כ לרפות את
 עצמו • ושאל את פיהם מה עשיתם ונתרפיתם •
 א"ל סם פלוני וילך גם הוא וישתה הסמים כמותם
 אמנם המאכל שאכל מקודם שבסיבתו נצטרע •
 לא סר ממנו ולכן לא נתרפא • הלך וא"ל הלא שתה
 גם הוא כמותם ולמה לא נתרפא • וא"ל העיקר הוא
 שתסור מדברים המביאים לידי צרעת ואחד תשתה
 הסם ונתרפא • וכן הוא הרוצה לתקן הברכה העיקר
 שיהנה מדברים המביאים לידי קרי ויעשרה תיקון
 ותהיה תשובתו רצויה לפני שוכן מרומים •
 א בריש כל מראין להזהר בראייתו שאין יצ"הר
 שולט

שולט אלא בראיית העין וכמו שיש ברית המעור
 וברית הלשון • כך יש ברית לעין וזה כוונת הפ'
 ברית כרתי לעיני • ר"ל הסתכלתי שיש ברית לעין
 ומה אתבונן על בתולה • ופי' רז"ל שלא נסתכל
 אפי' במלבוש בתולה העומד בכותרל שאיסור
 גמור הוא להסתכל בנשים ובמלבושיהן ותכשיטיהן
 שהן הן המרנילן לאדם לבא לידי עון זה • כי העין
 רואה והלב חומד ובא לידי הרגורים • וממילא
 אותותו הרעה ובא לידי קרי וכמו שנצטוינו שלא
 להוציא שז"ל • כך נצטוינו שלא להוציא ראיית העין
 לבטלה וכל המסתכל חוץ לארבע אמות הרי הוא
 כמוציא ז"ל • וזה הטעם מ"ש בתיקונים שכל הפונם
 בעין כאילו פונם בכל הנוף • כי כמו שהפונם בשז"ל
 הוא פונם בכל הנוף • כן הפונם בראיית העין והוא
 עיבר על לאו דאורייתא שכתוב ולא תתורו אחרי
 לבבכם ואחרי עיניכם ובזוה"א אמרו ע"ז שיש ממונה
 על זה לאסטי ליה לאסתכלא ולעינא במה דלא
 אצטריך ליה והוא קאים על קברא בשעתא דאתן
 ההוא

הוא נופא ותבר ליה עיניה בנין דאיהו רווח לון
 כד הוה בהאי עלמא ודיליה אינון וכו'. הבטוראה
 במ'ש באתר דלא אצטריך ליה. שכולל כל ראייה
 שאינה צריכה בכלל זה. וגדולה מזה הוא מ'ש
 האד' זל' שעונש הפונם בראייה. הוא מתגלגל
 בעוף שנקרא ראה שמזנה בעניו או לעינים שכך
 רואות. ולכן התפלל דויד ואמר העבר עיני מראות
 שוא שבדאיית העין נכ נקרא שוא הוא השזל
 הנקרא שוא. (א"ה זהו רמז גון סמך עין רל הוא
 הנחש דא פלוני. יהיה לו סמיכה להתגבר על
 האדם ע"י העין לאסטי ליה לאסתכלא במה דלא
 אצטריך ליה בנוזל ע"כ.) ועל ענין ראיית העין
 הזהיר יחזקאל הנביא ואמר איש שקוצי עיניו השליכו
 שקרא אותם שקוצים על שמשקצים את האדם
 ב'מ לכן הערה והקיצה אחי. והזהר בענין שלא
 חסתכל אפילו בבגדי אשה השטוחים בכורת
 במכיר את בעליהן. והנה פיתוי הוצ"הר
 שאל הלא אינך עושה רעה בהסתכלות בני און
 בוונתך

בוונתך לזון עניך רק להכיר האשה וכיוצא
 מטענות אלו. ועיז הוא מתנדה בו. לכן צריך
 להזהר שלא להסתכל בשום אשה. ואפילו
 באשתו נידה. איסור נמור הוא לאסתכלי בהבימי
 נידתה שעיו הוא ממשך טומאת קרי עליו ודבקתו
 הרעה ועל זה הזהיר שה"ע והאמר. דרך איש ישר
 בעניו ר'ל שאם ירצה לשמור דרכו דרך גבר בעלמ'
 יהיה ישר בעניו מלראות שדבר זה תלוי בראיית
 העין (א"ה זהו רמז הפ' אשכילך ואורף בד'רך זה
 תלך הוא הדרך גבר בעלמה איעצה עליך עיני
 להזהר בראיית העין ע"כ.) ודע כי חוש ראיית העין
 הוא חשוב יותר משאר חושים. שאם שמע האדם
 איזה דבר יתכן שיכחיש אותו אבל אם ראה בעיניו
 אזי נתאמת אצלו הדבר. וכן כתיב אתה הראית
 לדעת. ולכן ארוזל שהסומא חשוב כמת כי חוש
 העין הוא חשוב יותר משאר חושים וא"כ למד
 חגרום החוש העיקרי של הנפש לטמא אותו הזהר
 בני אזהרה יתירה כי העונש הוא בשתיים. הא'
 על

פרק קרנות צדיק ב

על הראייה עצמה • והב' אם גרם מזלו הרע ובא
לדי אחז שומאח חיו • כי הראייה סיבת החטא
(א'ה זהו רמז הפסוק • ותבט עיני בשורי להסתכל
במה דלא אצטריך ליה אזי בקמים עלי מרעים
הם המקטרנים הנבראים משזל ע"כ)

ב בשתים יכסה פניו ועיניו שלא יסתכל בבחמה
חיה ועוף בשעה שמזדקקין זה לזה • ואפילו
מלא עיניו • ודע כי רוב החטאים והעוונות באים
מכות ראיית העין • שע"י העין הוא בא לידי זמרה •
וע"י העין הוא בא לידי חמדה וגניבה וכיוצא • דוק
ותשכח ולכן בשעת המיתה יתראה מלאך המות
לאדם שכולו מלא עינים לרמוז לאדם שרוב עינותיו
תלויין בעין • והנהוהר בעין שלן • כראוי ודאי הוא
שלא יתראה לו מ"ה מלא עינים ולכן אחי הזהר
הרבה בזה והעמד עצמך מלראות • ואם האדם
הולך לתומו • וראה אחז ראייה רעה כגון אשרה
וכיוצא במהרה ירוק וע"ז ינצל מהקרי • שהטעם
הוא שנקרא בשם קרי הוא כי אותיות ק"ר של יצ"הר
הנקרא

פרק קרנות צדיק ב כה

הנקרא שק"ר • הם מתאחזים במחשבה שלו שהוא
יוד כנודע שהמחשבה היא רמוזה באות יוד ואז
נעשה תיבת קרי ולכן ירוק להוציא רוק מפיו בפועל
וע"ז אותיות קר של יצ"הר הרוצים להתאחו
במחשבה שהיא היוד • יוציאם לחוץ וזה רמז הפ'
דק בעיניך תביט ר'ק לשון רוק • ר"ל אם ראית
בעיניך אחז ראייה רעה תרוק ותנצל:
ג על שלושה פשעי ישראל • הוא המסתכל
בצורת ע"ז אינהו ואבורייהו • הוא גורם
שהסתכלותו מקלקלת הצורה • ואפשר כי לכן
קרו ליה לרבי מנחם בן סימאי • בנן של קדושים
משום שלא הסתכל בצורתא דזוזא כי כל מקום
שאתה מוצא קדושה אתה מוצא נדר ערוה •
והוא היה נזהר מאד מלאסתכולי אף בצורתא
דזוזא • ולכן קרו ליה בנן של קדושים • וזה הוא
הטעם שלמדו רז"ל איסור ראיית הנשים • מפסוק
אל תפנו אל האלילים • לרמוז כי כמו שראיית
חנשים גורמת לבא לידי קרי • כן ראיית הע"ז
המסתכל

המסתכל בע"ז בא לידי קרי וזה רמז הפסוק רק
 בענין תביש ר"ק רמז לע"ז הנקראת דהבל וריק
 אם בענין תביש בה אזי ושלומת רשעים תראה
 הם יצ"הר וננדא דיליה שתוסף להם כוח ותשלום
 על ידי שיחטא בקרי ח"ו וזה כוונת הפסוק לא
 אשית לנגד עיני דבר בליעל רמז לע"ז וגם עשה
 סמים שנאתי הם עובדיה ואבזרא וע"ז לבב
 עקש יסור ממני דא יצ"הר ר"ע לא אדע ר"ל שלא
 אחטא בקרי הנקרא ר"ע :

ד ועל ארבעה ל"ו אשיבנו שזוהר שלא

ירבה דיבור עם האשה וכן אמר התנא
 כל זמן שאדם מרבה שיחה עם האשה גורם רעה
 לעצמו ר"ל לילית הנקראת רעה נמשכת עליו
 ומטמאתו בקרי ובוטל מד"ת שעי הקרי הוא
 סיבה שלא יוכל ללמוד תורה כמ"ש לעיל בפרק
 א' אות ה' וזה שה"כ לא שמרו ברית אלהים ולכן
 ובתורתו מאנו ללכת (א"ה זהו רמז הפ' כי שמרו
 אמרתיה היא התורה משום ובריתך ינצורו הוא
 הברית

הברית וז"ש הכ ועתה אם שמוע תשמעו בקולי
 לקיים התורה הוא ע"י ושמרתם את בריתי הוא
 הברית ע"כ ואמר וסופו יורש נהינם הוא מסיבת
 הרע הנדבק בו ואם תרצה לידע מהו הנקרא ריבוי
 שיחה עם האשה תדע ממעשה דרבי יוסי עם
 ברוריה ששאל אותה באיזה דרך לילך ללוד א"ל
 שטייא ולא כך אמרו אל תרבה שיחה עם האשה
 והיה לך לומר באיזה ללוד הבט וראה בענין כי
 על יתירת ב" תיבות נקרא ריבוי שיחה ומה יענו
 ליום הדין אותם הקובעים עצמם כדבור עם הנשים
 אוי ואבוי להם ורמז התנא בלשונו ואמר אל תרבה
 שיחה ולא אמר אל תרבה דבור לרמז כי ע"י
 השיחה הוא נופל לשוחה ולרשת של יצ"הר וכמ"ש
 שוח"ה עמוקה פי זרות ומכאן ידון האדם למעט
 הדבור עם האשה ובפרט לאשתו נדה וזה שלא
 ירבה כדבור עמה וסי' נאלמתי דומיה החשתי
 רת נד"ה ואעפי שבזמנינו רחוקה היא זהירות זו
 שהיא מצטערת מאוד על זה ובעי למיעבד לה

נייחא' מ' מ' ריבוי הדבור אסור כי מרעה אל רעה
 יצא לבא לידי קרי לכן שומר נפשו ירחק מהם.
ה' וחמ'ש את ארש' להזהר מנבלות הפה
 כי כל הפונם הלשון בנבלות הפה
 הוא בא לידי קרי וסי' לדבר נבלות הפה תיבת
 פיה ג' מילה' לרמז שברית הלשון הוא מכיון כנגד
 ברית המעור והפונם בלשון הוא פונם בברית
 המעור חוץ מענישו החמור שפונם בנפשו' ואפי'
 אם ננזר עליו ע' שנה של טובה' נהפך לרעה'
 וחץ מזו כי מרעה אל רע' יבא שמטמאין אותו בקרי
 שענישו הרבה חמור וסימן לדבר אמרתי אשמרה
 דר' כי הוא דרך גבר בעלמה ע' שאזהר מחטוא'
 בלשוני ולכן צריך להזהר מאוד מנבלות הפה ואם
 תרצה לדעת מהו הנקרא נבלות הפה' ארז'ל
 כל העולם יודעים כלה למה נכנסה לחופה אלא'
 כל המנבל פיו וכו' (וא"ה זש"ה כ תורת אמת היתה
 בפיהו ועולה לא נמצא בשפתיו' ועי' בש'לום
 וכמושור הלך איתי' יוכל לתקן הברית הנקרא'
 שלום

שלום י

ו' שש' הנה שנה יי' המספר לה מטמאין אותו
 בקרי מלבד ענישו החמור ששקול כע"ז
 ונ"ע וש"ר אלא גם שנטמא בקרי ג' כ ולכן נקרא
 להר' ר"ל לשון הנורם לו לבא לידי שז"ל הנקרא
 ר' עזה הטעם שארז'ל שהמדבר להר יבא בנלול
 כלב וסימניך ויקרא ל' ה רית לשון הרע אזוי נובת
 בשמו שיבא בנלול כלב נובת
 והטעם הוא כי הל"ה נורם לבא לידי קרי והטיפה
 של שז"ל נולד ממנה קליפת כלב' כמ' ש בפ"א אות
 כי ע"ש ולכן ענישו להתנלול בכלב' (א"ה ואפ"ל)
 זהו הטעם משרזל כשבא יוסף אצל אחיו שסו בו
 את הכלבים לפי שהיו אומרים עליו שחטא בלהר
 כמ' שויבא יוסף את דבתם רעה אל אביהם' וסברו
 בדעתם כי כיון שפנם בברית הלשון איכ' יפונם
 בברית המעור חו' ויוליד קליפת כלב ולכן שסו בו
 את הכלבים' אמנם לפי שהוא שמר בריתו כנדע
 לכן לא יכלו הכלבים להזיקו' עכו וכת' בס' עיללות
 הבציר

פרק קרנות צדיק ב

הבציר וזהו הטעם שעונש בעל הלהר נעשה מצורע
 כי החוטא בליהר נטמא בקרי ובחטא השזול הוא
 מדביק רע לשם יה' ונעשה ער"ה וזשה עריה תעור
 קשתף הוא קשת הברית ולכן עונש בעל הלהר
 נעשה מצורע' כי שם יה' בא'ת ב'ש הוא מ'צ ועם
 תיבת ר'ע נעשה מצ'רע וזה שהב שומר מצ'וה
 שהוא שם הויה כסדרו לא ידע דבר ר'ע ר'ל שאינו
 מדביק ר'ע ל'ה וזש"הכ מות וחיים ביד לשון ויל
 וכי יש יד ללשון והוילל בלשון' אף הנה לשון נ"י
 שפ"ו ועם יד עולה נ"י ת" ואות ת" היא תיחה או
 תמות וזהו מות וחיים ביד לשון ר'ל כשרתוסף
 מספר יד על מספר לשון וזה רמז הפ'חם לבי
 בקרבי שבא לידי חימום שזל והטעם הוא משום
 כי בהניני תבער אש עדיש בשם היכי דמי ל'הר
 כנין שאומר איכא נורא בי פלנייא וזה נחשב ר'י
 דברתי בלשוני שנקרא להר ולכן חס לבי בטומאת
 ז"ל' וזה רמז המשנה הפיה סיח ר'ל הסת בפיו
 ל"הר אינו נאכל אלא בלילה שנורס לבא לידי
 טומאת

פרק קרנות צדיק ב לא

טומאת קרי בלילה ואינו נאכל אלא עד חצות
 שימות בחצי ימיו וכמ"ש בפ"א אות יב ע"ש ואינו
 נאכל אלא למנויו' ר"ל כי פ"ה עיר"ה כמני'
 מ"לה ואינו נאכל אלא צילי נ"י ע"ה קל"א שמנכיר
 לס"מ עליו אי לזאת ודאי כל מבין יתרחק מל"הר
 כמטחווי קשת שלא יבא ח"ו לידי קרי וזה ש"הב
 נאלמתי דומיה מדבר להר ועי"ז החשיתי מטיב
 מאיסור פגם הברית הנקרא טוב כידוע'
 ז' ושבע תועבת נפשו המדבר שקרים' כי מלבד
 עונשו שארז"ל כל המחליף בדיבורו
 כאילו עע"ז' וגם שנטמא בקרי' וזש"הכ נצור לשונך
 מדבור אסור שלא תבוא לידי ר'ע הוא שז"ל'
 ומאיוזה ענין תצור לשונך' מדבר מרמה וזה רמז
 הפ" מרמה בלב חורשי רע' ר"ל מסיבת המרמה
 שבלבו' יתרוש רע מטומאת קרי (א"ה זה ש"הכ
 ותהלים קא") לבב עקש יסור ממני' ועי"ז ר'ע לא
 אדע הוא הקרי הנקרא רע' וזש"הכ אהבת רע
 מטיב ר"ל אהב ר"ע הז"ל מתקון הברית הנקרא
 טוב

פרק קרנות צדיק ב

שוב' הוא מטעם שקר מדבר צדק סלה ויש'הכ
 למה אירא בימי ר'ע הוא הש'ול' עון עק'בי
 יסוביני לשון עיקבא ומרמה' ויש'הכ (משלי יז)
 עקש לב לא ימצא טוב ר'ל מי שיש לו מרמה לא
 יוכל לתקן הברית הנקרא טוב ע'כ .)
ה המגלה סוד התורה למישאינו ראוי לנלות
 לו סוד' כי על ידי זה יבא לידי קרי'
 וס' לדבר סוד' י ליראיו ואז ובריתו להודיעם'
הט שיזהר מברכה לבטלה' שידע ברכת
 הפרי שהוא אוכל' ויברך בנחת
 ולא ידלג איזה תיבה מנוסח הברכה' שאז הווי
 ברכה לבטלה וחוז' מעונשו החמור שנקרא אוכל
 בלא ברכה שהוא גזול להק'בה ולישראל אלא גם
 שבא לידי קרי' ובכלל זה מי שאינו עונה אמן
 בחזרת הש'ץ' וכמעט לא יש יוד' שעונים אמן
 ונמצא שיהיו הברכות של הש'ץ' לבטלה והגורם
 זה יבא לידי קרי' מלבד עונשו החמור על עניית
 האמן שלא ענה אלא גם שיבא לידי קרי' (א"ה וזהו
 הטעם

פרק קרנות צדיק ב לב

הטעם מיש בוידק פ' וילך דר'פה ע'א וז'ל ואיר'
 בניהננס מדורא בתראה ותתאה מכלהו ואיקרי
 ארץ עפחה מתרנימנן ע'ף ואיקרי שאול תחתית
 ואיקרי אכדון ומאן דנחית לתמן לא סליק לעלמין
 ותנא לה הוא אתר נחתין לאינין דמבזין לאתבא
 אמן ועל אמן סניאין דאתאבידו מיניה דלא חשיב
 להו דינין ליה בנהינ' בההוא מדורא ואתאביד ולא
 סליק מתמן לעלמין ועל דא כתיב כלה ענן וילך כן
 יורד שאול ולא יעלה עכ'ל והטעם הוא שעונש שלא
 ענה אמן הוא גורם שיטמא בקרי' והפונם בריתו
 הוא נחית לשאול ואכדון' כמ'ש פ'א אות ז ע'ש
 וזה ש'הכ באורך נראה אור' היינו שלא יפנום
 הברית' פי ידוע כי אין לך דבר המכלה מאור
 העינים כמי שמרבה בתשמיש וכ'ש המוציא קרי'
 שז'ר' ור'ת נראה אור מ'שוף וכו' אמן' כי עי'
 שנוהר באמן ינצל מהקרי המכלה מאור עניו ע'כ)
י הנודר ואינו מקיים הוא בא לידי קרי' חוץ
 מעונש הנדרים החמור אלא גם
 שנטמא

שנטמא בשזול והוא בכלל משרזל בעון נדרים
 בני' מתים ולכן על כל מצוה שחושב יאמר בלא
 נדר וזש"הב אל תתן את פיך לנדור כי תבא מזה
 לחטוא את בשרך בשר קודש הברית • וזה רמז
 הפ' לא יחל דברו מנדר • ככל היוצא מפיו יעשה
 גי קרי לילה (איה זשיהכ טוב אשר לא תדור ר"ל
 אם תרצה לתקן הברית הנקרא טו' ב' הוא עי שלא
 תדור עכ')

יא לא יגע בנשים ובלבושן • ומלבד עונשו
 החמור שבפירוש הזהירה התורה עז כמיש
 איש איש אל כל שאר בשרו לא תקרבו לנלוות
 ערוה וארזל כל קריבה במשמע • אלא גם שיבא
 לידי קרי ומטמא נפשו וסופו יורש גחנם • ולזה
 כתב השליה שכל מה שאסור באשתו נידה אסור
 באשת איש מקו ומה נידה שמותרת ביחוד
 אסורה בזה אשת איש שאסורה ביחוד לא כ"ש
 ובפרט שיזהר מנגיעת הנשים בנידרתן • כי מה
 שסוברין ההמון עם שאין איסור נידה אלא באשתו
 שקד

שקר ענו • כי סתם אשה נדה אסרה תורה שנא"
 ואל אשה כנדת טומאתה לא תקרב כל אשה במש"
 וק"ו שאסור לחבק ולנשק כל אשה שבועלם ואפי"
 היא קרובתו • ולא כמו שטועין ההמון העם לנשק
 קרובתם כי הוא זמה ועון פלילי • ובפרט אם היא
 נדה שאיסור כפול הוא שעולה לו בשתיים וזש"הכ
 איש איש כפל מילת איש לרמז שע"י הקריבה יבא
 לידי קרי שעולה גי" א"ש ע"ה

יב מאכלים מרובים ושתיית יין בלילה • פרצה
 קוראה לננב וישתו וישקרו עמו
 זרע שקר • (א"ה ובס" בן המלך והנזיר הביא משל
 עליהם שידמה לעוף א" • השוכן בחוף ימים • ודני
 הים היה מזוננו • פעם אחת היה צייד אחד ופורש
 מכמורתו והעלה דג בחיכתו וכשהיה הצייד מושך
 לדג אצלו ראהו העוף מרחוק וישמח וירוץ לבולעו
 ברוב אונג' ותבא החכה בגרונו • ויהי כי נטרה
 הצייד את ידו ללוקחו התנועע העוף תנועה חזקה
 בכל כוחו • עד שיצאה החיכה מחוטמו וינצל מידו •
 ולא

ולא מצא דנ אח"ך שלא ידע בלבו כי חכה טמונה
 לו בקרבו • וישאר בלא מזון עד אשר מרת בכחש
 וברזון • כן האדם הזה שהולך אחר תאוות זרוביו
 המאכלים • לא ידע כי חכה טמונה לו שיבא לידי
 קרי' וזה ימיתו בלא עיתו כמ"ש גבי ער ואונן ע"כ
 וזש"ה ואתם לחמכם לשובע ופי' ה"ל שתאכלו
 קמעא ותשבעו ועי'ז והשבתי חיה רעה מן הארץ
 ופי' בזו"הק וזהו אנרת בת מחל'ת ידוע שהיא
 המחטיאה לאדם בטומאת קרי ולכן צריך האדם
 להזהר באכילת הלילה שיאכל דברים קלים ולא
 יאכל יותר מדאי וגם ע"פ הרפואה עצה טובה היא
 ובפרט צריך להזהר מזה מי שעושה תיקון שלא
 יאכל יותר מדאי שמא יבא לידיק" תמצ"שלא הועיל
 בתיקו" ותיקו" הוא קלקולו ולכן יזהר למעט באכילה
 וגם לא יאכל מדברים המביאים לידי קרי' וזש"ה צדיק
 אוכל לשובע נפשו ר"ל מי שרוצה להיות צדיק
 בשמירת הברית יאכל לשובע נפשו דייקא ולא
 לשובע גופו • וא"ה זש"ה אכול הבש הרבות לא

טוב

טוב ר"ל אם יאכל הבש הרבה לא יוכל לתקן
 הברית הנקרא טוב •

יג הישן יחידו כלילה בחדות בחדרי חדרים
 אזי מתדבקת בו לילית ומכשלתו בקרי
 ואע"פי כי בש"ס אמרו הישן יחידו כלילה אחרתו
 פלונית שמשמע שביום אין קפידא • מ"מ בזו"הק
 משמע שגם ביום יש קפידא ולכן שומר נפשו ירחק
 מזה וזש"ה כ בשלום יחדיו אשכבה ואישן • ר"ל
 בתיקון היסוד הנקרא שלום או בשלום ר"ל שיהיה
 לו שלום מפלונית • עי' יחדיו אשכבה ואישן ולא
 ישן יחידו אלא יחדיו עם איזה בני אדם:

יד השחוק וקלות ראש הם המרגילים לערוה
 ויבא לידי קרי מלבד עונשו החמור
 וזה שה"כ מדבר שק"ר תרתק ר"ת ש"חוק ק"לות
 ר"אש • ועי'ז ונקי היא הנשמה הנקירה וצדיק
 הברית אל תהרוג בקרי וא"ה זרהו ש"הב אשרי
 האיש אשר לא הלך וכי' ובד"ר ה טאים לא עמד
 הוא דר"ך גבר בעלמא • עי' שיהיה ובמושב לצים
 משק"ר

פרק קרנות צדיק ב

מש"ק לא ישב ע"כ

טו העצבות והדאנה ובעל אנחה הוא בא לידי קרוס"י עצ"ב מזריע זר"ע כי העצבות היא מדת לילית כשמה לשון יל"ה ונותן להיד לעשות בו תאוותה (א"ה זש"הכ ויעלצו בך אורהבי שמך שאין להם עצבות ועי"ז כי אתה תברך צדיק הוא הברית ובוזה יובן הפ"ל כן שמח לביוניל כבודי ואין לי עצבות ועי"ז אף בש"ר ישכון לבטח הוא הברי עדיש ובשר קודש יעברו ע"כ) וזה רמז הפ"ל פיקודי יישרים משמחי לב מצוות יי ברה מאירת עיניים כי ידוע שאין לך דבר המכלה מאור עינו של אדם בריבוי התשמיש וכ"ש המוציא קרי ושז"ל וז"ש ע"י פיקודי יי ישרים משמחי לב בלי עצבות ואנחה אזי מצוות יי ברה מאירת עינים שלא יבא לידי קרי המכלה מאור עינו של אדם (א"ה זש"הכ משלי טו) מאור עיניים ישמח לב ר"ל הרוצה ל"שמור מאור עינו ולא יבא לידי קרי ע"י שמח לב בלא עצבות ואנחה ע"כ) וזהו ש"הכ אור"ר זרוע לצדיק ר"ל

שיחא

פרק קרנות צדיק ב לה

שיחא מאור עיניים להשומר בריתו שנקרא צדיק ע"י ולישרי לב שמחה שאין לו עצבות ע"כ ודע שיש לס"מ ב" נשים המחטיאים לאדם בשז"ל הא"ה היא לילית המחטיאה לאדם בעל עצבות והב"ה היא מחלת לשון מת"ול המחטיאה לאדם מתוך שחוק וק"ר וא"כ אם הוא שמח יפול ברשת מחלת ואם יתעצב יפול ברשת לילית אבל ע"י שמחת התורה ניצול מכולם וזש"הכ שיר מזמור ל"בני קורח למנצח על מחל"ת היא מחלת האמורה לע"נות היא לילית שמיללת ותיקונו משכיל שילך אחריו שכל התורה אזי ינצל משתיהן (א"ה זהו ש"הכ יי בעוזך ישמח מלך מאן מלכי רבנן ששמחתו היא בעי"ז זהו התורה שנקרת עז ועי"ז כי תקדמנו ברכות טוב זה הברית הנקרא טוב תשית לראשו עטרת פז לשון ותשב באיתן קשתו ויפוזו זרוע ידיו שפירושו על שמירת הברית וזש"הכ וצדיקים ישמחו יעלצו לפני אלוהים וישישו בשמחה ר"ל הצדיקים השומרים הברית ישמחו לפני אלהים

בשמחה

פרק קרנות צדיק ב

בשמחה של מצווה ועי' ויששו בשמחה זו ולא
יפחדו ממח"לת ע"כ

ין המשמיע לאזנו דברים בטלים הוא בא לידי
קרי ומכ"ש המשמיע לאזנו קול שיר
שאינו של קדושה ומטמא אזנו אוזן שומעת תרשע
ויבא לידי קרי ומכאן תוכחת מגולה לפמה וכמה
בני אדם הבורעים בעם אנשי לצון שקובעין
עצמם בבית משתיהן לשורר בשירי ענבים וז"מ
פרי"צים בדברי השק ונבלות הפה ומגרים ליצי' הר
בנפשיהו כאש בנעורת אוי לעיניים שכך רואות
ואוי לאזניים שכך שומעות תחת אשר היה ראוי
להם לשמות בשמחת יי ובעבודתו יחברך בשירים
ותשבחות להלל ליוצרנו ב"ה אלא שהם חוצבים
להם בורות גשברים שירי ענבים בדברי השק
בנבלות הפה מנבלים פיהם ולשונם בדברים אשר
כל שומעם תצלנה שתי אזניו וגם על השומעים
דבריהם נס עליהם יעביר כוס התרעלה חומר
האיסור שמטמאים אזנם בדברים האסורים ועונש

גדול

פרק קרנות צדיק ב לו

גדול מנשוא וכבר ארז"ל אל ישמיע אדם לאזנו
דברים בטלים מפני שהם נכוות תחלה לאברים
ומכ"ש המשמיע לאזנו דברים האסורים אוי להם
כי גמלו להם רעה ומכ"ש שאל ישמיע לאזנו שירי
נשים המשוררות כי קול באשה ערה ואפי' ברבוי
דברים ארז"ל אל תרבה שיהה עם האשה באשתו
אמרו ק"ו באשת חבירו שכל זמן שאדם מרבה
שיחה עם האשה גורם רעה לעצמו שהסט"א הנקר
רעה תדבק בו וסופו יורש נהינם הנקרא רעה
ומרעה אל רעה יצא אוי ואבוי למהפרצים בעם
ופרצה קודאה לנגב שיתשבים בקבע לשמוע שירי
נשים וגשים משלו בו לילית ומחלת ר"ל

ין אם סביב מטתו יהיו כלים צואים כנון

עביט של מימי רגלים וכיוצא בלא כיסוי
כדחזי הוא נתן מקום לסט"א לשלוט בו ויכסוהו
בבגד"ים ול"ויה"ם לו להטמא בקרי ואם רחוקים
היו ממנו ד"אמות אין קפידא בכך וצ"ע

יה אם יהיו סבי" מראשותיו מנעלים או מכנסיים

וכיוצא

וכיוצא ונביר כוח הסט"א להכשילו בקרי
יט אם יהיו עליו מפתחות ברזל וכיוצא בעת
 שישן הוא נותן להם יד להחטיאו
כ אם יהיו קורו עכביש למעלה מראשותיו יבא
 לידי קרי וסי" קו"רי עכביש אותיות קרי":
כא א"ר אלעזר כל האוחז באמה ומשתין קשתו
 ננערת: שנא' עריה תעיר קשתך ואפי" בשע'
 השתנה לא יהפוש באמה וישתין ואסור הוא
 פן יבא לידי חמוס ומכ"ש שלא בשעת השתנה.
 ומעטרה ולמטה בשעת השתנה מותר
כב אם בתחלת הלילה ישן על צד ימין
 הוא משליט עליו הסט"א וסי" שמאל
 בעשותו ול"ו אחז לקר"לו
כג מי שאינו נוטל ידיו בבוקר בתחילת
 הקיצו ואע"פ שעודנו מושכב דבקתו
 הרעה ויבא לידי קרי בא"הט"ס"א ס"קב.
כד בסיבת תענוג השינה כל הלילה והטעם
 לזה כי כיון שהוא מתרפד

מעסק

מעסק התורה: הרי הק"בה איויבו ח"ו והוא
 מידה כנגד מידה הוא לא רצה להדבק באשה
 וראת יי ע"י עסק התורה: לכן ידבק באשה נרה
 להוליד מוזק לקטיגור לו: ומפרי מעלליו יאכל.
 כי אין רע יורד מלמעלה אלא כיון שהוא דבק
 בסט"א אז הקדושה מסתלקת מעליו ואז החיצונים
 שורטים בו: וזש"הב ואמר ביום ההוא הלא על כי
 אין אלוהי בקרבי שלא עסק בתורה לכן מצאוני
 הרעות האלה שהקליפות נקראים אלה.
כה העושה המצוות באקראי ולא בקבע הוא
 בא לידי קרי: וסי" ואם תלכו עמי
 קרי ופ"רשי דרך עראי ומקרה שאינו אלא לפרקים
 כך תלכו עראי בתורה ובמצוות אז והלכתי עמכם
 בחמת קר"י לכן יהיה האדם קיים באמונה האלהית
 ונאמן בה ולא יתמוטט ממנה וזש"הב שומר מצוה
 שיעשה בקבע לא ידע דבר ר"ע חו" הקרי הנקרא ר"ע
כו הפורץ גדר מנדרי רז"ל גורם שיטמאוהו
 בקרו שכל הגדרים שתקנו רז"ל הוא

כדי

פרק קרנות צדיק ב

כדי שלא לתת מקום להיצונים שיכנסו פנימה אל
הקודש . ואם יפרוץ איזה גדר אזי ע"י הפרצה הוא
גורם להכניס הטומאה עליו ויטמא ויהו בקרי .
והגדרים הם כששלשלאה לכלבא ואם יפיק ליה
משולשלאיה גרים כמה ייסורין דנישוכן דנשיך
ליה ב"מ

כו אין לך בכל המידות המביאה לידי קרי כמו
הגאווה ומלבד עינשו החמור שהו"כ ע"ז ונ"ע
וש"ד אלא גם מרעה אל רעה יצא לבא לידי קרי .
(א"ה זש"הכ וימנע מרשעים אורם בקרי וש"ל
המכלה מאור העיניים כנז"ל באות טו"ו הוא משום
וזרוע רמה תשבר שיש להם גאווה . וזש"הכ רשע
כגובה אפו בל ידרוש אין אלהים כל מזמותיו . ר"ל
שיש לו גאווה ולכן יחילו דרכיו בכל עת ופ"רשי
יחילו לשון יחולו על ראש יואב . דרכיו לשון דרך
גבר בעלמא . וזש"הכ שבור זרוע רשע זו הגאווה .
ואזו ר"ע השז"ל תדרוש רשעו בל תמצא . וזש"הכ
נכל קרני רשעים אנדע זו הגאווה . ואז תרוממנה

קרנות

פרק קרנות צדיק ב לה

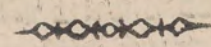
קרנות צדיק וזש מי יעלה בהר יי ומי יקום במקום
קדשו כי החוטא בשז"ל עליו נאמר לא יגודך ר"ע
כמ"ש פ"א או"ט מי שהיה נקי כפיים ולא יהיה חוטא
בשז"ל שנאמר עליו ידכם דמים מלאו כמ"ש בפ"א
והוא ע"י שיהיה ובר לבב ויזהר מתחבולות ומרמה
כמ"ש בפ"ג אות ע"ד . אז נקי כפיים יזהר בנט"י
בשחרית ואכילה כמ"ש בפ"ב אות כ"ג ובפ"ג אות
כא . וגם אשר לא נשא לשוא נפשו כתיב היינו
שלא יתנהג בגאווה . ולא נשבע למרמה היינו שיזהר
מברכה לבטלה או בלא כוונה כמ"ש של אות ט וזאז
ישא ברכה מאת יי שלא יבא לידי עוני ע"כ

כח כתב ז"ק המיפה את עצמו ומסלסל בשערו
הוא יהיה מרכבה ללילית ומגרה
אותה בו . מי לנו גדול מיוסף הצדיק לפי שהיה
מסלסל בשערו באה אותה חיה רעה אשת פוטיפר
שהיא היתה מרכבה ללילית ונתגרת בו

ואל יאמר אדם בראותו אזהרות אלו . הן אני
עובר מקצתן או כולן ואין אני בא לידי

קרי

קרי דע להשיב כי נעקרה הטובה ממקומה ויוצא
דרך מימי הרגליים . או אפשר דכל זה נאמר
ברוצה להפרד ואינו נדבק בסט"א . אבל אם
כבר החזיקה בו הסט"א בעיונות גדולות . או אינה
חוששת לזה וקם ליה בדרכה מיניה . ודברי רז"ל
קדושים ונאמנים ולא יחטאי השערה . או אפשר
שיש לו איזה מצווה הסנינה לו לשעה . לפן שומר
נפשו ירחק מדברים אלו וידבק
בתורת אל תורת חיים :

יתחזקו

פרק ג

יתחזקו המאמינים ויאמינו המבינים אשר הם
יהודים ויאמינו בתור
ובדברי רז"ל הקדושים וכל אשר בשם ישראל יכונה
יתחזק שלא יכשילנו יצרו במשאות שוא ומדוחים
להרהר על פרט קטן מאיזה פרטים של דברי רז"ל
הוא משל לרופא מובהק שיצא טבעו בעולם
שהוא בקי ברפואות . עין לו תראה
וידע מכאובות ויהי היום היה הולך בשוק לתמו
זיארע כאדם אחד בריא אולם ויבט אל מראהו .
ויאמר לו ידיד נפשי בוא אלי ואתן לך סמים חנם
בעבור אהבתך שאני אוהב אותך ועכשיו אני
מכיר בפניך פנים זועפים שיש בך חולי ככד' ואם
תתמחמה שעה אחת לא אוכל עוד לרפות אותך
היתכן בעולם שיפקפק בדבריו מאחר שידע בו
שחוא בקי ברפואות ורוצה לרפותו חנם כי לא
יוכל לחשוד אותו ולומר על דבר הכסף אני
פוכאים . וכן הדבר הזה מאחר שידוע ברז"ל שהם
בקיאים

בקיאים בחולי הנפש וכל הולא אניס להו • והם אמרו על האדם שיש לו מחלה זו שהו"מסוכן היתכן בעולם שיש איזה שוטה שלא יאמין לדבריהם וידע נאמנה שלא יהרהר אפ"ל על פרט אחד כי על הכל יבא"בחשבון ולכן חל עלינו חיוב לקבץ באומ"רים מתיקוני הקרי והש"ל כדי שאולי יזכינו השי"ת לתקן המעוות של חטאת נעורים וזה החלי בעזרת צורי וגואלי

א תחילה וראש הוא ענין התענית כמ"ש הא"רי וזה"ה שאם חטא בכל אופני קרי וש"ל התי" הוא להתענות בימי השוב"בים ת"ת שהם סימני הפרשיות משמות עד תצוה פ"ד תעניות רצופים דהיינו שיתענה יום ויום ובתוכם יעשה ב"ה הפסקות קטנות משני ימים וב"ה לילות שעולה כל הפסקה לז"ך תעניות וירושלמו הפ"ד וכבר ימים אלו ידועים ומנהג קדום בכל תפוצות ישראל שהימים האלו מסוגלים לעונות האלו ודומיהם שבימים האלו היו ישראל במצרים ותיקנו ניצוצי קרי של אד"הר כדוע

כידוע ולכן ניתן לימים אלו כוח ועז לתיקון עיונות אלו והוה פי"הפ שובו בניס שובכים ל"ל שובו בניס השיבו לניצוצי הקרי ותקנום שוב"בים באלו הימים ימי השוב"בים (א"ה וימהר לצום בעוד נפשו ב"ו • כמ"ש בס"בן המלך והניזיר וז"ל כאשר זכרו הקדמו" כי מלך א"י יצא לצוד ציד בימי החום הגדול והנער נושא כילו עמו ויהי עת האוכל אמר המלך לנערו קום קרא מי שיאכל עמי • ויקם הנער וימצא רועה א"י ויביאיהו אל המלך • א"ל המלך רחוק ידיך וקום אכול אמר לא אוכל כי אני קרוא אצל מי שהוא גדול ממך והודיתי לו א"ל המלך ומי הוא זה • א"ל הרועה הש"ית קראני לצום וצמתי לפניו א"ל המלך ואיך תצום בחום הגדול הזה • א"ל אני צם ליום יותר חום גדול מזה א"ל המלך אכול היום לאהבתי ומחר תצום א"ל הרועה אם תהיה לי ערב שאראה מחר אעשה כדבריד א"ל המלך לא אוכל • א"ל א"כ השתדל במה שתוכל והנה מה שלא תוכל ייבוש המלך וילך הרועה לדרכו ע"כ)

פרק קרנות צדיק ג

ב וצריך שיהיו פ"ד תעניות אלו רצופים שיתענה בכל הימים מלבד שבת ור"ח וט"ו בשבט ואפי"א אם חל המולד של חודש שבט לפני ר"ח והוא מתנהג במשמרת החודש של כל השנה להתענות קודם המולד בחודש זה אינו יכול להפסיק תעניתו מעת המולד אם הוא מתענה פ"ד דהווי הפסק בין פ"ד תעניות אלו

ג פה בכל יע"א שיש להם יום הנס יום י"ו בטבת יזהר שלא יתחיל בפ"ד תעניות אלו עד אחר יום הנס שיש להסתפק בו אם אבותינו קבלוהו עליהם שלא יתענו בו ונמצא כי אסור להתענות בו ואם יפסיק בו שמא הווי הפסק בפ"ד אלו על כן יש להזהר שלא יתחיל בפ"ד תעניות אלו עד אחר י"ו בטבת

ד ואם יעשה הפסקה בו ולא יאכל עד עת בא זמן סעודתו לית למיחש למדידכבי תרי עברי ליה

ה ולענין ההפסקו שצריך לאכול ולהפסיק מבעוד יום

פרק קרנות צדיק ג מא

יום מבטלין יום שמקבלין בו ההפסקה ואין לחוש לזה מאחר שנם ביום ההוא מקבלין תענית עוד היום גדול אכן יש מי שמפקפק בזה דשמא לא הווי רצופים אם יאכל יום שמקבל בו ההפסקה ולכן אם אין דרכו לאכול בליל מוצאי שבת קודש איזה דבר לסעוד רביעית ואפי"א פת הבאה בכסנין כי אינו סובל האכילה מכוח סעודת שבת אז יכול לקבל ביום שב"ק ולהפסיק סמוך לשקיעת החמה ודלא כמי שכתב אפכא צפורן שמיר

ז ויותר טוב להפסיק ביום ר"ח וביום ט"ו בשבט כי בזה לא יש פקפוק ואם חלון בשבת והוא נוהג בליל מוצאי שב"ק לעשות סעודה ד" כדת מה לעשות לא יבטלנה ח"ו ואפי"א שאינו אוכל כי אם פת הבאה בכסנין כי היא מצוה רבה וחובה ויכול לעשו הפסק"א מיום ב"ש לפ"א שמות שיאכל יום א"י ויפסיק בערב או שיעשה יום ה"ו מפרשת ויחי והפסקה הב"י יום שהוא רוצה לקבלה לא יאכל עד שיאכל סעודה המפסקת ונראה דגם בזה

פרק קרנות צדיק ג

בזה אין פקפוק ונחשבים התעניות רצופים ויותר טוב אם הוא סמוך לר"ה אדר לקבלה בר"ה אדר והכל לפי מה שהוא אדם שאם הוא חלש יש להקל ופה עירנו בכל יעא' נוהגין רוב המתענין לעשות ג' הפסקות קטנות' דהיינו מקצתן מתחילין יום ה'ו מפרשת ויחי ויום א' של פרשת שמות אין אוכלין עד סעודה המפסקת ומתענין יום ב'ג של פ' שמו' ויום ד' אין אוכלין עד סעוד' המפסק' ומתענין יום ה'ו הריג' הפסקות ועוד מתענין יום אב'ג' של פ' דארא מפורדיים ובוה הושלמו הפ'ד תעניות ויש מתחילין מפ' שמות והכל עולה בקנה א'

שעה

פרק קרנות צדיק ג מב

שעה אחת ומתענין עד שעה א' מליל ג' ואומרים שזה נחשב לנ' ימים לתשושי כוח' לא עשו כלום בדפירושא אתמר מפי הרב מוהר"ח ז"ל שקבל מפי האר"י ז"ל שאפילו אם קבל כוה"ק אינו נחשב כי אם לתענית א' ומי עלה שמים או נגלה אליו אליהו ז"ל בקבע אחר רבינו האר"י זצ"ל לעשות פשר דבר מדברים העימדים ברומו של עולם' ותיקון השמות ועילמות העליונים למעלה' צ"ש י מה שנהנו קצת בני אד' להתענות בימי שוב'בים ת"ת ב' זה"ל לא עשו כלום מתיקון הקרי רק נחשבים לשאר תעניו' בעלמא כמי שמתענה שאר תענית בשאר ימות השנה ומ"מ יתכן כי איזה תועלת יהיה לתיקון זה ועיד כי בזה הם מתעוררים להשמר מחטא זה הרגיל ומצוי בעו' הר' צ"ש יא אם לא עצר כוח להשלים הפ'ד תעניות אלן לא ימנע מלהתענות מ' יום רצופים' כי הוא תיקון קרי פשוט לתקן מה שפגם בארבע יוד"ן דשם ע"ב' צפורן שמיר

הווכח

יב הזוכה לעשות תיקון זה יזהר שבלי ל
שיאכל לא יאכל יותר מדאי שמא יבוא לדי
קרי ח' ומה יועיל בתיקונו ותיקונו הוא קלקול
לכן יזהר למעט באכילה ולא תהיה מדברים
המביאים לדי קרי ויתודה ויבכה כשהולך לישן
ויבכה ביום בשעת וידוי ויקיים וחטאתי ננדי
תמיד צפורן שמיר

יג וצריך שביום התענית יפשפש במעשיו
ויחזור בתשובה ויתענה לכפרה צפורן שמיר
יד כתבו גורי הארץ זל שעקר תיקון השוכבים
בשנת המעוברת ולכן מי שהוא רש כוח
ואינו יכול להתענות בכל שנה יתאמץ בשנה
המעוברת לעשות תיקון שוכבים צפורן שמיר

(א"ה וכתב בס' אמת לעקב ז' למשם מוהר"ר
שלום שרעבי זל"ה לתיקון עון חילול יי ולתיקון
קרי בשנת העיבור בחודש שיהיה מולד החודש
יוד שעות קודם ר"ה אם יתענה האדם לז שעות
קודם המולד דהיינו שיפסיק מבעוד יום ובלילה

שנייה

שנייה ישב בתענית עד עת המולד ויקרא בתחלת
לילה שנייה בסדר זה וזהר שמוות דף קכ"ד הנה
אנוכי שולח מלאך וכו' עד סוף הפרשה וספרא
דצניעותא כולו

זבפרשת יתרו ד"עט ע"ב ומשה עלה עד סוף הפ'
זבפרשת פקודי ד"סב ע"ב ר"ש פתח עד סוף הפ'
זבוזהר ויקרא ד"צ ע"ב איש מזרע עד ד"צו באשרי

כי אשרוני בנות ובפרש" פינחס ד"מ צו את בני
ישראל עד דף ר"מב והא אוקימנא ובד"רמז כלולה
בשמן כתיר עד דף ר"נח הכתר אין סיף אקרי
והאדרא רבא ובסיף הלילה יקרא תהלים פעמים
כמנין כ"פר ויאמר התפלה הסדורה בלילה חנ
השבועות ויעלה לו תענית זה ת' תעניות ויתוקן עון
חילול יי ועון הקרי וכשיהיה המולד אז יפסיק תעני'
ומובטח לו שהוא בן עה"כ ולא יהיה ניווק באותה
שנה וקודם הלימוד יאמר התפלה של קודם הלימוד
של ליל ד' ושל משמרת של ער' הסדורה בספר
ח"מ בחלק שבת ובחלק ר"ח כך מצאתי כתוב וכן
ראיתי

ראיתי נוהגין בעיהק ירושלים תו'בב בקהל חסידים
 גם בעת קבלת התענית יקבל בפיר' שהוא מתענה
 ל"ז שעות לתיקון עון חילול יי ועין הקרי וקודם כל
 יטביל ג' טבילות ויי יעזרהו עדכ' ש הגדול. עוד
 מ"כ מכ"י הרב החסיד כמוהר"ר דויד מא"נר נר"ו
 דמ"ש הרב שצריך שיהיה המולד יוד שעות קודם
 ר"ח לאו דווקא אלא אתא לאפוקי שלא יהיה יותר
 מ"וד אבל אם הוא פחות מזה הו"א יותר טוב
 שהוא קרוב לר"ח ע"כ וכן אנו נוהגין עכ"ל הרב
 אמ"ל ז"ל

טו נכון ללמוד בכל יום לפחות ס"א תהלים
 שביקש דויד שתהא חשובה קריאת תהלים
 כנגעים ואהלות שהם תיקון ליסוד הברית וס'
 מי ימלל גבורות יי ישמיע כל תהלתו שהוא
 התהלים נחל קדומים פ' שמות
 (א"ה תהלים גי' הת"ף שהו"א לילית להכניעה
 שעולה שמה גי' ת"ף גם תהלים אות ת"ו היא
 תיקון ונשאר אותיות מילה ר"ל תיקון למ"לה

וזהו

וזהו הטעם שאמירת התהלים היא מעוררת
 הנאולה כי הנה סיבת הגלות היה מען זה כמ"ש
 בפ"א וזש"כ זכור יי מ"ה ה"יה לנור"ת מיל"ה ר"ל
 מפני שפנמו המילה לכן באו לגלות. וז"ש היתה
 לי דמעתו לחם יומם ולילה בגלות. באמור אל"י
 כל היום א"ה ס"ת מ"לה שפנס המילה גרם הגלות
 ולכן מה תשתוחחי נפשי ומה תהמי עלי הלא
 העיקר הוא ה"וחיל"ל אל"ה"ם ר"ת וס"ת מילה לתקן
 עון זה. ואז ישועות פני ואלוהי. והתקן לזה הוא
 אמירת התהלים ולכן אמירת התהלים תעורר
 הנאולה וכמו שאירע למוה"רש הלוי ז"ל שהיה רגיל
 לקרות ספר תהלים בכל ערב שב"ק על מצבת
 ירמיה הנביא זי"עא ויום א" ראה איש אחד לבוש
 לבנים וכלי של מים מכסף צרוף בידו ומטפחוח ביד
 השנית ונתן להרב ז"ל. והרב ז"ל נבהל ויפול על
 פניו לאחר שעה קם ברעדה ויבא אל ביתו וז"א
 גילה לו האר"י ז"ל שהאיש הזה הו"ה היה ירמיה הנבי'
 שננלה אליו. שע"י אמירת התהלים שלמד בקול

נעים

פרק קרנות צדיק ג

בעים . אז היה עת רצון לבוא הפקודה ונתן לו הכלי
של מים . שרצה לרחוץ לו ידיו . כיון שהרב היה
לוי וירמיה היה כהן ואם היה הרב הג' רוחץ לו
ידיו אז היה מנלה לו זמן הנאולה . אך ע"י שנבהל
מפניו ולא לקח הכלי מידו לרחוץ לו ידיו . לכן
נתעכבה הנאולה . ע"כ הרי מוכח כי אמירת
התהלים מעוררת הנאולה ולכן תיבת תהלים
אותיות תה"ל (לשון אור כי יהל) מ"י . ר"ל יהל
אור הנ"ן שערי בינה הנקרא מ"י כידוע ויבא זמן
הנאולה ב"ב . וזשה"כ מ"י זמלל גבורות י"ר ל'
כשהוא אור הנ"ן שע"ב הנקרא מ"י אז זמלל כל
הדינים והיו ע"י שישמיע כל תהלתו ללמוד תהלים)
י' זקן וסובלי תולאים שאינם יכולים להתענות
יש להם תקנה לפדות כל יום תענית בממון
וילמוד כל יום פרשת הקרבנות וילמוד כל יום
לפחות ספר א' תהלים וילמוד משניות בסדר
טהרות וילמוד זוהר בתיקון היסוד יוסף בסדר ס' ג'
י' ונראה לי שמי שרוצה לתזור בתשובה ופתח

חזרתו

פרק קרנות צדיק ג מה

חזרתו אינו רוצה לקבל עליו התעניות . שלא
נתלמד עדיין בהם . טוב להורות לו כסדר הזה .
ובודאי שמצוה נודרת מצוה ויבא לידי תעניות .
יד מתקוני הברית ליהיות עניו . והטעם הוא כי
ע"י הוצאת השול נעשה ממילת זר"ע גי"קו"ם
סמ"אל . וע"י הענ"ה שהיא גי"ק"א יכנע פרוני
שהוא גי"ק"א . ולכן דה"עה מזמור יי לא נכה
לבי ולא רמו עיני אמרו במזמור קל"א . לרמו שע"י
הענוה נכנע ס"ג שעולה קל"א . ועוד שע"י שיהיה
עניו יהיה מרכב" לשכינה ומעליו עליו כאילו הקריב
כל הקרבנות כולן ותפלתו אינה נמאסת וממ"לא
דווחא להשיב נידחיו וירבה השפע . צפורן שמיר
וזהו כוונת הפ' ותדבר מרים ואהרון במשה על
אודות האש" הכושית וכו" שאמרו עליו שפנס בר'
ח"ו . ולכן סמך אח"ז הפ' והאיש משה עניו מאוד
לרמו שאפילו לפי דבריהם שחשדוהו בפגם הבריי
הרי הוא תיקן בענוה . יסוד יוסף
(א"ה זשה"כ נכה עיניים זה הפגם בר"ה בא מכות .

ראיית

ראיית העין כמ"ש בפ"ב אות א' ורחב לבב שיש
 לו גאווה אותו לא אוכל לעשות לו תיקון. וזש"ה
 לב נשבר ונדכה אלהים לא תבוה כי הנה כתב
 בזרע קודש כי החוטא בזל פוגם בשם אלהים כי
 המילוי של תיבת זר"ע כזה זי"ן ר"ש על"ן אותיות
 המילוי יעלוג"ל ת"ל סוד ה"פ אל"הים גי"ת ל" כי
 הפוגם בריתו הוא פוגם בשם אלהים הם אותיות
 מ"ל לה והא"לף מורה על האחדות. ולכן הגלות
 במצרים היה צריך להיות ת"ל כמספר ה"פ אל"הים
 גי" המילוי של תיבת זרע עכ"ז ש"ל נשבר ונדכה
 שיש לו מידת הענוה אזי אלהים דייקא לא תבוה
 ר"ל מה שפגם בשם אלהים ע"י הענוה תיקון. ובזה
 יובן הפ"דרך רשעים כאפלה הוא דר"ך נכר בעלמ'
 לא ידעו במ"ה ר"ל שלא יש להם ענוה לשון ונחנו
 פה לכן יכשלו)

וי' חש"ה כוידבר אלהים אל משה ויאמר אליו
 אני יי וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב באל
 שדי וכו' ונס הקימותי את בריתי אתם לתת להם
 את

את וכו' ונס אני שמעתי את נאקת בני' וכו' ואזכור
 את בריתי הכוונה כי הנה אר"ל כי עקר קושי
 השעבוד היה פ"ו שנה. א"כ נשאר עוד ד"פ פ"ו
 למספר הת"ל אך ע"י המילה תיקנו כמ"ש ואומר
 לך בדמיון חיי דם פסח ודם מילה גם נודע כימה
 שנבחרו האבות הוא בשביל תיקון הברית אברהם
 קודם שנמול כתוב בו ויפול אברהם על פניו
 וידבר איתו אלהים ואחר שנימול כתוב בו וירא
 אליו יי והוא יושב פתח האודל וכן יצחק כתוב
 ואת בריתי אקים את יצחק וכן יעקב ששמר ברי'
 בפ"ד שנה קודם שנשא ובזכות המילה זכו ישראל
 לארץ כמ"ש במ"אמר הקב"ה לאברהם אם בניך
 מקיימים המילה אני מכניסם לארץ וז"ש וידבר
 אלהים אל משה ר"ל על ענין הת"ל שנה כמנין
 ה"פ אלהים ויאמר אליו אני יי נהפך להם לרחמים
 שהרי וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב מכוח
 באל ש"די ר"ל שקיימו תיקון הברית הרמוז בש"ש די
 וכמ"ש בפ"א אות ג' ע"ש וע"ז ונס הקימותי את
 בריתי

בריתי אתם לתת להם את ארץ כנען וכן עתה
 וגם אני שמעתי את נאקת בני ישראל שמתיראים
 מד' פ'ו הנשאים הוא ע' ואזכור את בר'יתי היא
 המילה ו'ש' יעא' עה אם יהיה אלהים עמדי שלא
 אפגום בשם אלהים הוא ע' ושמרני בד'רף הזה
 לשון דרף גבר בעלמא ובו'י הפ' בפרשת וישלח
 וישא את עניו וירא את הנשים ואת הילדים ויאמר
 מי אלה לך וכו' וי'ל וכי לא ידע מי אלה אך הנה
 מ'י אלה אותיות אלהים ר'ל שא"ל ביון שפנמת
 הברית בלקיחת שתי אחיות א"כ פנמת בשם
 אלהים והשיבו יעקב מכוח הילדים שהם צדיקים
 מזה תדע אשר חנן אלהים את עבדיך ולא פנמתי
 הברית שהרו הפונם בריתו הוא גורם שיהיו בניו
 רשעים וכמ"ש בפ"א אות יג' ע"ש

ובזה יובן ג'כ מש"כ בפ" ויחי וירא ישראל את
 בני יוסף ויאמר מי אלה ויאמר יוסף אל אביו בני
 הם אשר נתן לי אלהים בזה והקושיא מבוארת
 דמה שאל מי אלה והלא כבר ברבם מקודם אפרים
 ומנשה

ומנשה כראובן ושמעון יהיו לי ומה חידש לו יוסף
 בני וכו' אך הנה אר"ל כשבא לברכם נסתלקה
 ממנו ר'הק אמר שמא ח'ו הם אינם צדיקים וא"כ
 ש"מ כי יוסף פנס הברית ו'ש' מ'י אלה אותיות
 אלהים ר'ל שמא פנמת הברית ונרמת שיצאו
 רשעים והשיבו יוסף בני הם שווים לי בצדקות רק
 אשר נתן לי אלהים בזה שנולדו במקום טימאה
 במצרים לכן נסתלקה מיעקב ר'הק וכדברי ר'ל
 ובה יובן הפ' וצדיקים השומרים הברית ישמחו
 יעלצו לפני אלהים דייקא ובו'י הפ' כי אלהים
 בדור צדיק ובו'י הפ' רבים אומרים לנפשי אין
 ישעתה לו באלהים סלה כי ע' שפנס הברית בכת
 שבע א"כ פנס אלהים אמנם קולי אלי אקרא
 ויענני מהר קדשו סלה כשהשלים שלמה בה"מק
 ודבקו שערים זה בזה ולא נענה עד שאמר זכרה
 לחסדי דויד עבדיך מיד נפתחו השערים ונהפכו
 פני שונאי דויד כשולי קדרה ובו'י הפ' ואחשבה
 לדעת זאת היא המילה והאשה שנקראו זאת כמ"ש
 ר'ל

ר"ל עמל הוא בעיני איך לקח בת שבע ופנס הברי
אמנם עד אבא אל מקדשי אל ודבקו השערים ז' בז
אבינה לאחריכם שלא חטא כלום ובוזה יובן הפ'
דלו"תי ולי יהושע דלותי לשון דלות ר"ל ע"י שדבקו
השערים בזה היה לי ישועה מהמלשינים עלי בחטא
בת שבע ובוזה יובן הפ' פתחו לי שערי צדק הם
שערי ב"המק וע"ז אבוא במ אודה י"ה עד"ש ה"ל
א"א שזכו שם יה בניהם וע"י השערים נודע שלא
חטאתי ונשאר אצלנו שם י"ה ע"כ

הכ שלא יבייש שום אדם בעולם אפי' בינו לבין
עצמו וכ"ש ברבים דאזיל סומקא ואתי חוורא
והוא שמש כמוציא שז"ל משום דידוע כי הזרע
כשהוא במוח הוא אדום ובמשיכתו דרך י"ח חוליה
השדרה נעשה לבן וע"ז רמז הפ' לכו נא ונוכחה
יאמ"ר י"י גי' זר"ע משום דלעיל מינה כתיב ידכם
דמים מלאו והוא אזהרה להוציא שז"ל ולכן יאמר
י"י גי' זר"ע אם יהיו חטאיכם כשנ"ים כזרע הזה שהיו
אדום כשלג ילבינו וזש"הכ לא תתעב אדו"מי זרע

הזרע

הזרע שתחילתו אדום כשהיה במוח לא תתעב
אותו להוציאו לבטלה כ"י א'חיה ר"ת א"ם יהו
ח"טאיכם כ"שנים כ"שלג יילבינו זרע קודש
כא שזוהר בנטילת ידים שהמזלול בנטילת ידים

הוא בא לידי עניות כי על נטילת י"דים
ר"ת ע"ני וכן הפונם בברית בא לידי עניות כמ"ש
פ"א אות כא' ולכן מתקונו צריך להזהר בזה זרע
קודש (א"ה וסי' וכי יותן מים על זר"ע)

כב תיקון גדול להמוציא שז"ל להאכיל עניים על
שלחנו שכנגד מה שהיה מפור בגאווה ובוז

שפיות הקדושה ללילית שדיא רעת עין והיא עשתה
מאותם השז"ל גוף לאותם נשמות העשוקים העניים
והדלים ואין להם מנחם כדאיתא במדרש משה
אמר קומה יי ויפוצו אויביך וכן דויד אמר קומה
יי למנוחתיה אמר הק"ב אח אפילו אתם אומרים ק'
פעמים קומה איני קם אבל משוד עניים מאנקת
אביונים עתה אקום יא"מר יי גי' זר"ע ר"ל בשביל
השז"ל ואותם הנשמות העשוקים בקלי' הצועקים

ואינם

ואינך ענינים ואין להם מנחם עתה אקים אמר יי
לנקום נקמות בשביל אותם העניים ולכן התיקון
הוא שיאכיל עניים עם אכילתו להוציא אותם
הנשמות העשוקות בקליפות זרע קודש וא"ה בזה
יובן הפ"א איכה היתה לזונה קריה נאמנה בשביל
כי צדק ילין בה ר"ל שאין נותנים צדקה ולכן ועתה
מרצחים ר"ל נשארו בעון השז"ל הנקרא כשופך
דמים כידוע וזה שה"כ רודף צדקה וחסד ימצא
חיים שיתוקן הברית וינצל ממיתה כמ"ש גבי ער
ואונן וימצא חיים ע"כ

כג שלא יבזה אוכלים בנאוה וכו' ולא יפרד
פירודין שהוא כמוציא שז"ל דכל אוכל יש
בו ניצוץ קדושה והזורקו ומבזיהו כזורק טיפות
זרע זרע קודש

כד לאכול משוורי המוציא אחר אכילתו כף
שמעתי מחכם א' בשם המקובלים יסוד יוסף
כה להזהר בברכת המזון והוא תיקון גדול
למוציא שז"ל להחזיר נ"הק למקומם ולעשו' זיווג שם
והוא

כו והוא הדין לכל הברכות אם יברך אותם בכז"ו
הוא תיקון להשיב נידחו' מזמור לאסף

כז לענות אמן בכל כוחו וליחד שמות הו"ה
אד"ני כמנין אמ"ן והוא תיקון נפלא להש"ל
כנגד מה שהיה האדם מקלקל בצינורות הקדושות
לשפוך שפע הקודש דרך עקלקלות מקום אשפה
ושינופת דרך חיצונים וקליפות בהוצאת שז"ל עתה
יתקן ויחזיר עטרה ליושנה בכוננת אמ"ן זרע
קודש ומזמור לאסף (א"הוסי' ויבוא גוי צדיק לתקן
ברית שנקרא צדיק ע"י שיהיה שומר אמ"נים
ואגב אניד את הרשום בס" דרף ישרה ז"ל במעש'
שאירע בזמן הנאון רב מרדכי יפה בעל

הלבושים ז"ל וכף היה המעשה כי הנאון הנז'
היה אב בית דין בק"ק קטנה ויי הגדיל כסאו למעלה
ובאו שלוחים מק"ק פוזנא לקבלו עליהם אב ב"ד
ור"מ והביאו לו שטר רבנות כנהוג והשיב הנאון
להשלוחים אקבל השטר רבנות מהם אמנם אין
אני יכול לנסוע עמכם תכף ומיד מפני שעדיין לא
למדת

פרק קרנות צדיק ג

למדתי חכמת עיבור החודש והמולדות ואין שום
אדם יודיע בכל המדינה שאוכל ללמוד ממנו על כן
אלך תחלה למדינת איטליא לחכמי ספרד שהם
בקיאים בחכמה זו ושם אלמד החכמה הזאת ונסע
תכף הגאון הנז' ולמד אצלר" אבוהב ספרדי לערך
ג' חודשים ולמד ממנו כל חכמה זו באר הטב •
כאשר נראה חכמתו בספרו בהלכות ר"ה • ויהי
מקץ הימים הנז' ויקר מקרה שהיה שם תינוק אחד
בן הרב הנז' בן ה' שנים ואכל פרי ובירך בופ"ה
בקול רם וענו כל בני הבית אמן על ברכת התינוק
והגאון הנז' לא ענה אמן שלא במתכוין כמו שרוב
העולם בע"ה שאין נזהרין בכך • ורבי אבוהב ז"ל
רבו של הגאון הנז' כאשר ראה שלא ענה אמן על
ברכת התינוק • כעס עליו כעס גדול והיה מנדרה
אותו ויגער בו בניזיפה והמתין הגאון עד ג' ימים
בניזיפתו כפי הדין כשהרב מנדרה לתלמיד • ואח"כ
בא הגאון לפייס את רבו ולא רצה למחול לו ואמר
לרבו ימחול אדוני מה פשעי ומה הטאתי ומה חורי

האף

פרק קרנות צדיק ג ז

האף הגדול הזה • והשיבזלו ידוע תדע כי אהבה
שלימה שאינה תלויה בדבר אהבתך יותר מבני
אבל תדע נאמנה שהיית חייב מיתה בשעה שלא
ענית אמן על ברכת התינוק אכן באמת אני מחיל
לך רק בתנאי זה • שכל מקום אשר תדרוך כף רגלך
תדרוש ברבים ותודיע החטא הגדול של מי שאינו
עונה אמן על כל ברכה ששמע מישראל • וגם
תצוה לבניך ולבני בניך עד סוף כל הדורות
שיספרו את המעשה הנורא מה שאספר לך
וכך היה המעש' שבמדינת אספניא היו ק קודם
נזירות תתנו והיתה עיר גדולה בישראל והיה
בה מלך אחד והיה רוצה לגרשם כמה פעמים
והיה שם אב"ד חסיד ועניו ועשיר גדול והיה נושא
חן בעיני המלך • ובכל עת שהיה דעתו לגרש את
היהודי" היה החסיד הנז' מפר עצתו ומבטל דעתו
ויהי היום ויכעיס המלך על היהודים וצוה לגרשם
ובאו כל הקהל להחסיד שילך למלך להליץ בעדם
לבטל הנזירה כפעם בפעם • והצליח מעשה השטן •
בע"ה

פרק קרנות צדיק ג

בע"הר ובאו לעת מנחה להחסיד • והשיב להם
שילך עמם רק שיתפללו תחלה מנחה • ויפצרו בו
וא"ל זו ג"כ מצוה רבה להציל כל ישראל ועתה הו"
עת דציון ואח"כ תתפלל ויעש כן החסיד וילך עמם
לחצר המלך • ויהי כאשר ראה אותו המלך נשא
חן בעיניו וירץ לקראתו ויחבק לו וישק להחסי" הנז"
דישפוט החסיד בדעתו שבודאי יבטל הנירוש והיה
מסבב בדברים אחרים עם המלך • ובתוך כך בא
כומר אחד ממדינות המלך ממרחקים לפני המלך
ויפול על רגליו של המלך ויברך את המלך ברכה
ארוכה וחשובה בלשון לעז והחסיד לא הבין דבריו
וכשראה החסיד שיעבור זמן המנחה הלך לקרן
זוית אחת להתפלל מנחה • ודעת החסיד היה שיש
לז שהות להתפלל קודם שיפסוק הכומר וברתוד
תפלת החסיד קם הכומר על רגליו וצוה לכל
העומדים שם • לענות אמן על הברכה כדי
שתתקיים ברכתו ויענו כולם יחדיו אמן • והחסיד
לא הבק לשונם ולא ענה אמן • ולא היה רוצה

להפסיק

פרק קרנות צדיק ג נא

להפסיק בתוך התפלה • ושאל הכומר הנז" אם
ענו כל העומדים שם אמן • והשיבו לו כן • ושאל
אם ענה היהודי אמן • השיבו לא • בעבור
שמתפלל שם ויהי כאשר שמע הכומר שלא ענה
היהודי אמן • תלש את שערות ראשו ויצעק צעקה
גדולה ומרה • ויאמר אוי על המעשה הרע הזה
שבעבור היהודי הזה לא תתקיים הברכה שלא
ענה אמן על ברכתו ויהי כאשר שמע המלך את
דברי הכומר ויקצוף המלך מאוד ויהפך לו לאכזר
ויצו את עבדיו להרוג את החסיד ולנתחו לנתחים
ויעשו כן וימיתו אותו ביסורין קשים וינתחורו •
וישימו את הנתחים בתוך שמלה וישאום לביתו
ואח"כ נרש המלך את כל היהודים והיה שם חסיד
אחד חבירו של החסיד הנחרג והוא היה יודיע
חסידות של החסי" הנז" ויהי כמתרעם על מדותיו
של הק"ב כביכול וישפוט אותו החסיד בדעתו
שבודאי החסיד הנחרג עשה איזה עבירה בצנעא
כי מי חשיד קב"ה דעפוד דינא בלא דינא • והיה

אותו

אותו החסיד בוכה ומתענה ומתפלל שיודיעו לו
 מן השמים על איזה חטא נהרג החסיד הנז' במית
 משוג' ויתבידד החסיד בחדר א' יושב ומשתומם
 על החסיד הנהרג ובא החסיד הנהרג אליו בעצם
 היום בחדר אשר הוא יושב בו לבדו ומשתומם
 ויחרד החסיד חרדה גדולה וא"ל החסיד הנהרג
 אל תירא ואל תיחת וא"ל החסיד יודיע אני שחסיד
 גדול היית רק אמור לי על מה עשה יי לך ככה
 ומה חזרי האף הגדול הזה והשיבו החסיד הנהרג
 אני אומר לך באמת מימי לא עשיתי שום עבירה
 רק הק"בה מרדק עם סביביו כחוט השערה ורוב
 העולם אינם נוהרים בעו"הר בזה החטא שפעם א'
 עשה בני הקטן המוציא לחם מן הארץ וישמעתי
 ולא עניתי אמן על הברכה והאריך לי הק"בה אפו
 עד המעשה שנעשה לי בעומדי לפני מלך בשר ודם
 שלא עניתי אמן על ברכ"ה המלך ויחרד למלך מאוד
 באותה שעה דנו אותי על שלא עניתי אמן על
 ברכת בני לכן אתה חברי תספר באוזני בנך ובן

בנך ולכל באי העולם את המעשה הזה ותזהירם
 על עניית אמן ופרח לו האיש החסיד ואחר שספר
 החכם אכזהב הנז' את המעשה הזה להגאון רבי
 מרדכי יפה הנז' א"ל כל תתרעם עלי שנדיתי
 אותך עשיתי זאת למען תהיה הבושה ההיא כפרה
 על עוונך ואני מותר לך א"ל בתנאי שתדרוש
 ברבים ותזהירם על עניית אמן עלוכן הירא את
 דבר יי יקרא המעשה הזה פעם א' בחדש להודיע
 לכל בעלי הבתים העונש הגדול על מי שאינו
 עונה אמן אפי' על ברכת תינוק שלו ומכ"ש בב"ה
 כשהחזן חוזר תפלת יח' כי אם הוא אינו עונה
 אמן אזי גורם שברכת החזן היא ברכה לבטלה
 ח"ו כמעשה הנז' וגם שהוא חייב מיתה ובאמת
 חקף ומיד הוא ראוי לעונש ח"ו רק הק"בה מאריך
 אפו ואין בעל הרחמים פוגיע בנפשות תחלה לכן
 פוגיע בממונות ומביאו לידי עניות ח"ו ועני חשוב
 כמת על כן אחי ורעי אל יהי אמן זה קל בעיניכם
 כי אין האדם נקרא צדיק אלא אם יקיים בכל יום

צ' אמנים ד" קדושות יו"ד קדישים ק' ברכות עכ"ל.
 ובוה יובן הפ" (תהלים לח) כי חציף ניתרו בי
 ותנחת עלי יודק אין מתום בבשרי מפני זעמך
 אין שלום בעצמי מפני חטאתי כמעשה החסיד
 התרוג הנ"ז שעשאוהו לנתחים ונהג הרואה כן
 יחשוב עלי כי עונותי עברו ראשי כמש"א כבד
 יכבדו ממני שעשיתי עבירות בצנעא וכדברי
 החסיד חבירו של ההרוג אמנם יודיע אני בעצמי
 שלא חטאתי ומה שראית שהבאישו נמקו חבירו
 בנתחים נתחים הוא מפני א"ולתינ"עויתי ר"ת אמן
 שהייתי ככסילים ולא עניתי אמן אחר התינוק
כה המדבר בב"ה דברים בטלים הוא ממש
 כמוציא זל"ל כי אותה התפלה נוטלים אותה
 ס"מ ופת זוגו ואותה תפלה נקראת פסולת קדשים
 ולכן צריך להזהר שלא ידבר בב"ה אפי"ל אחר
 התפלה בשום אופן לכבוד השכינה השורה שם
 ויהיה תיקון למה שפגם בכבודה זרע קודש וצ"ש
כז ודע שהתפילה היא על סדר שם הויה וסדר
 העולמות

העולמות מברכת ענ"י עד ברוך שאמר הוא ה"א
 אחרונה שבשם ועולם העשייה מן ברוך שאמר
 עד ישתבח הוא הו"ו ועולם היצירה מן ישתבח
 עד העמידה היא ה"א ראשונה ועולם הבריאה
 תפילת יח"ת היא הו"ד ועולם האצילות ולכן אין
 אני רשאים להפך הצינורו העליונות למעלה שהם
 סולם מוצב ארצה ומי יוכל להפך ה"ו וכ"ש מאן
 דפסיק במילי דעלמא שהוא מקלקל הצינורות
 והיחודים והזיוונים והיסודות והוא טמש כמוציא
 שז"ל ולכן תיקון גדול הוא להסדיר תפלתו כסדר
 בלא הפסק בסוד סולם מוצב ארצה ממטה למעל
ל יחוד ק"ש הוא מתיקון עון פגם הברי"מה שעש"ל
 מקודם פירוד בין הדבקים בהוצאת שז"ל עתה
 הוא עושה חיבור וקישור בכונת הייחוד ליהיות
 האוהל א" במסירת עצמו על יחוד קדוש יי בכונת
 הייחוד דק"ש זרע קדש וזהו רמז ש"מע ישראל
 ר"ת נ"י ק"רי שהיא תיקון לקרי
לא גם תכוין בק"ש לייחוד הזרע קודש כי
 הייחוד

הייחוד של ק"ש הוא רמ"ה תיבות • לתקן הרמ"ה
 איברים שנפגמו בשו"ל • ז"ק
 והעיקר הוא לקרותה בדקדוקי הטעמים ונקודות
 ואותיות וליתן ריוח בין הדבקים • ואנב
 אנד את הרשום בס"ש יעקוב ז"ל שאיש אחד
 היה מחסירי עליון ושמו רבי עזרא כמה"ר רידידיה
 והיה דר בעיר קטנה ואנשים בה מעט והאיש הנה"
 מיום שעבר לו שבע שנים לא עבר עליו חצי לילה
 בשינה והיה לומד ג" חלקים בפשוטי של תור" וחלק
 ד" בסודות התורה עד אור היום • ומיום שעמד
 על דעתו אחר שנעשה בן יב"שנה לא אמר שום
 דבר תפלה או ברכת המזון או בקריאתו בתנ"ך
 שלא היה מכין פירוש המלות בכונות הראויות •
 רק פעם א" בהיותו טרוד באבל תינוק א" שמת לו
 בן ה" שנים ומתחילת קדוש דסדרא ברוך אלהינו
 שבראנו וכו" עד גמירא לא כיוון פי" המלות והיה
 מצטער כל ימיו ע"ז וישב בתענית עד יום מותו
 עד שהושחרו שיניו מתעניות • עוד מיום שנעשה

בן עשר שנים לא התפלל בלי עשרה חוץ מפעם
 אחת מחמת רעש מל"חמה ציוה שר העיר שילכו
 כל היהודים מנער ועד זקן עם כלי זינים • ואז
 נתבטל תמיד של הקיבוץ בכלל • ומעולם לא
 ישב לסעד עד שיכניס עמו עני אחד ליהיות מעד
 עמו • ולא בירך לעולם בלי זימין ועל כוס דווקא
 ומעולם לא הסתכל בצורתא דוזי • ולא הכיר שום
 מטבע ועד שנעש"נשוי היה מתפרנס וכל הוצאותיו
 היתה ע"י אמו ואח"כ נתפרנס ע"י אשתו שהיא
 היתה עסקת במשא ובמתן ובע"ה ית"ש הצליחה
 ועשתה פירות לפרנס אישה ואנשי ביתה בריות
 גדול • איסור חדש אשר מכמה דורות לא היה
 נשמע ולא נראה משום אדם • היה נוהר בו מאד
 מאד וע"י נתפשט המנהג קצת באיסורא להחזיק
 בקצרה של דברים הנ"ל • דברי חסידותו אשר לא
 דאינו ואשר לא יכלנו לדע אוי נודע לנו ע"י האיש
 הקדוש הנ"ל • קודם פטירתו כשהיה בן ע"ז שנים
 הרים יו"ד אצבעותיו למעל" והעיד על עצמו שכור
 היה

חיה שממנו יראו וכן יעשו ולא לשום פנייה אחרת
 ח"ו . ואם באנו לספר מידותיו ההגונות הקצור
 היריעה מהכיל ומעולם לא נזקק להשיח עם שום
 אשה זולת עם אשתו ובנותיו ובנות בניו אבל
 בתולות הקיצור ואף מה שהיה מהצורך ממיעות
 דמיעוטא היתה שיחה של חולין בפניו אף מה שהיה
 משוב מפני הכבוד . כשהיה מקדש הלבנה היה
 פושט בנדיו ולובש בגדי חמודות וכמה פעמים
 אמר מה מאד חשקה נפשו להרגיל במדתו של רב
 שלא להסתכל הוץ לד"אמות ולא עלה בידו בעוה"ר
 לאחר פטירתו זה ד"שנים בא בחלום אל חבירו
 חסיד א"מוהר"ר גדליה במוהר"ר אברהם שהיה
 חסיד מופלג אבל לא הגיע עד קרסוליו ואמר
 בחלום אל חבירו חברי אבוי לי ואבוי לי
 שהייתי מבלה ימי ושנותי בהבל . כשמעו זאת
 נפל רבי גדליה על פניו וצעק בכביה גדולה ומרה
 עד שנתעוררה אשתו ובני ביתו וגעו כולם בכביה
 ודמעות וצעקו אבינו רכב ישראל מרה

תבכה

תבכה עד שהניד להם כל המאורעות מה שהראו
 לו בחלום ואמר אם זה החסיד שהיו סיפורים
 שחלקו צפון עם האבות אמר על עצמו שהיה
 מבלה ימיו בהבל . ומה נעשה אנחנו איובי קור
 שלא הגענו לחלק א"ממאה ממדותיו ומיד אספו
 וקבצו כל אנשי עיר כמו נ' איש אנשים ונשום וטף
 על קברו זה ל"יום רצופים בכל יום כמו ב"שעירת
 אחר תפלת שחרית להיראות לא"מהם בחלום
 או בהקיץ להניד להם מה פשעו ומרה חטאתו .
 ואחר כלות ל"יום בא בחלום אל רבי גדליה הנ"ל
 ואמר בכביה גדולה . בכלות שנה אחר פטירתו
 והפרדו מכס הראו לי בכ"ד של מעלה כל מעשי
 מיום שעמדתי על דעתי א"מהם לא געדר ואף מה
 שלא כיוונתי בקדושה דסדרא פ"א מברוך אלהינו
 וכו' וא"ל בתעניות אשר סגפתי עצמך נס"י העביר
 חטאתך זה . ושמחתי שמחה גדולה ואמרתי בהוד
 י אשר נתנני בדרך אמת ולא נתנני בידי לא אוכל
 קום הוא יצ"הר חימה וגונדא דחימה ומיד ככלותי

לדבר

לדבר א"ל שא עניף למרום • וראיתי כמו פרטים
 קטנים ככוכבי שמים לרוב • מיד נפלה עלי חרדה
 גדולה ורתתו כל איברי וברכתי ואמרת מה המה
 אלה וא"ל אלו הנקודות אשר בזית וחלפת צי"רי
 במקום שב"א וח"ר"ק במקום שו"ר"ק ושאר חלופים
 ואשר דלגת אותיות במה שלא נתת ריוח בין
 הדבקים אלו אותיו"ו והנקודות אשר קלקלת מעולם
 א"מהם לא נעדר • כולם מקטרגים ומבקשים דין
 לאמר פלוניזה בזינו והכלימנו ומנע אותיות
 להיות נמנים בכתר עליון • ויי אודה משפט
 ומשפטך זה חרוץ להיות מנוגלג אולי תתקן אשר
 עתת וללא מעשיך הטובים אשר הגינו עליך היה
 דינך חמור מאוד מאוד • והלכתי בפסק דין זה
 שמח וטוב לב והעלנו כל זה על הכתב למען ידעו
 דור האחרון יקומו ויספרו לבניהם ובני בניהם אולי
 יקחו מוסר ואנשי עיר קטנה ההיא מיד כששמעו
 זאת הפליאה שלהו למרחוק כמו חמשים פרסאות
 שדיה שם איש א"י ושמו מוה"ר משה חיים מדקדק
 ולקחו

ולקחו לקהילה שלהם להיות להם לרב ולפטרון
 ללמדם חכמות הדקדוק • וקל וחומר שהיו נוהרים
 באותיות ונקודות ליתן ריוח בין הדבקים והרגילו
 עצמם כל הקהילה המה ונשרים ובניהם ובני בניהם
 לקרות מפיק ה"א בכל מקום שהוא ומיד שב"א
 המדקדק הגל לעירם נתקבלו תפלתם ולא ידעו
 להם שום צרה ומכשול ופוקה כה יתן להם ולכל
 ישראל עד ביאת הגואל אמן עכ"ל :
לב עוד מתיקוני הקרי לומר בתפלת י"ח
 בברכת תקע בשופר גדול יהי רצון הנדפס
 בסדורים • והטעם כי ברכה זו היא ברכה עשירית
 מי"ח ברכות • והפוגם בברית הוא פוגם בי"ד
 ספירות ובפרט במלכות שהיא ספירה עשירית
 ועוד כי ברכת תקע היא ברבה שביעית לאמצעות
 משום כי הפוגם בשז"ל הוא פוגם בכל ז' שמות
 שאינם נמחקים ונסתלק הזי"ן מתיבת זרע ונשאד
 ר"ע • לכן תיקונו בברכה זו שהוא יל"ד לתחלת י"ח
 ושביעית לאמצעות • והוא מספר טוב ונעשה
 פתיקון

מתיקון זה מן ר"ע טוב . ולפי זה יומתק סמיכות
ברך עלינו לתקע והוא כי בעין שול בא עניות
לעולם כמ"ש בפ"א אות ג" ואות י"ו ע"ש ולא רמו
אימתי ברך עלינו את השנה וכי" . אם עישה תיקון
בברכת תקע . יסוד יוסף

לג סמיכות גאולה לתפילה היא תיקון גדול
להש"ל . זרע קודש ור"ח

לד קודם התחלת קבלת תענית ילך למקורה
לשם קבלת התשובה . שם

לה ושוב שיניח שק על בשרו ואפר מקלה על
ראשו במקום הנחת תפילין . כתבי האר"ל
וע"אמת ליעקב

לו ליל תענית ההפסקה ינדד שינה מעיניו ויעשה
תשובה שלימה . זרע קודש

לז גם צריך שיהא בקי בראשית חכמה כל פרק
ל"ז משערי קדושה ולפחות צריך לקרותו פעם
אחת בימים אלו (זרע קודש) כי משם וכיר גדול
העון ופחיתותו

לח

לח ובכל יום יבכה וידאג כי הבכי מתיקוני הקרי
וזה ש"הכ סורו ממני מרע"ם כי שמעי קול
בכיי . והמרע"ם הם הקליפ' ובפרט שצריך לבכות
כשיתוודה ובפרט בעת שיאמר שיהתנו זרע קודש
לבטלה כל עצמותיו יאחזימו רעד במר"ה אפקוד
שבעים תמרו"ם ומאה צע"ים . צפורן שמור

(א"י זש"הכ וכי ייתן מים על זרע . ר"ל המים הם
הדמעית יתקנו הז"ל . ואפשר כי לכן נקרא בר"ת
לשון בורית כי כשם שהבורית אין מכבסין בו אלא
ע"י המים כך תיקון הברית הוא ע"י הדמעות ע"כ)

טל עוד מתיקוני הקרי להרבות בוידויים לילה
יוום חוק הוא ולא יעבור . וזש"הכ איש או
אשה כי יעשו מכל חטאת הא"דס הוא חטא הש"ל

שחטא בו אד"הר והתוודו . יסוד יוסף
מ ירגיל עצמו לטבול . ועכ"פ לפחות בכל ערב
שבת וי"ט . זרע קודש

מא מסורת הוא שהרואה קרי וטובל בו ביום
ומתוודה כראוי נמהה אותו המזיק של הקרי

צ"ש

פרק קרנית צדיק

צ"ש' ויש נודהנין להתענות ביום שרואין קרי ונראה
לו שיותר טוב להתענות ביום מחר מפני קבלת
התענית (א"ה) וסי' יכי יותן מים על זרע

מב ואם הולך הוא ולא יוכל לטבול עכ"פ לא
ימנע מהטלת ט' קבין בבת א' כבוד חכמים
מג ואם אפילו הטלת ט' קבין מים אינו יכול
מ"מירחץ ידיו עשרה פעמים משולבות
וילך פעמים רצופים בבת אחת על כל יד חמ"י
ועי' אמת ליעקב בסופו שעושה לו סמוכים מן המד'
ומן התורה

מד יש לחזר ליהיות סנדק לחזק ילד הנימול על
ברכיו ושקיו וגדולה מעלת הסנדק כי רגליו
דומות למזבח ובכפיו הוא מקטיר קטורת לשמים
וזוכה לעושר וזה היתה כוונת דה"ע שנתפאר
בעצמו ואמר ברכי אני עושה סנדקים לילדים
הנימולים והוא כדי לתקן מה שפגם אד"הר בקרי
בק"ל שנה כי דה"ע הוא ניצוץ אד"הר יסוד יוסף
מה וזהרר לעלות לס"ת לפחות פעם אחת בחודש

ויקרא

פרק קרנות צדיק נח

ויקרא מילה במילה עם השליח ציבור בקול נמוך
שאפילו לאזנו לא ישמיע גם יברך ברכת התורה
בקול רם עכ"פ לפחות שיכולין לשמוע ברכותיו
עשרה מהקהל ורבים נכשלים בזה והמברך בקול
יזכה לקול ששון וקול שמחה יסוד יוסף
מו ליהיות נזהר לומר בשעת הוצא ס"ת התפלה
של בריך שמויה בנוסח קל תיבות והוא תיקון
קרי של אד"הר שהוציא בק"ל שנים שמזה נמשך
כוח לפלונית להכשיל לבני אדם בשז"ל שם
מז ירבה בצדקה כפי כוחו יום יום ולא יעבור
יום א' מליתן צדקה אם מעט ואם הרבה
ובזה מיוחד שם הוי"ה ב"ה כמ"ש עני ורש נפנשו
עושה כולם יי' וכמ"ש האר"י זל"ה כי הפרנסה
היא יו"ד וכף הנותן ה' וזרוע הנותן ואו וכף
המקבל ה' ומת"יחד שם הוי"ה ב"ה והוא תיקון
גדול להתיות נפשו אביונים ובוה יעלו ניצוץ הקרי
אשר פזר וזה רמז הפ' עשיתי משפט וצדק כל
מניתני לעושה אלג נשמות העשוקים צפורן שמוי
א"ה

א"ה זש"הכ צדק תרדוף יום יום וע"ז למען
 תחיה כי הפונם בריתו גורם מיתה לעצמו כמ"ש
 גבי ער ואונן וכמ"ש פ"א אות יב" . גם למען ני" קץ
 כי אורף הגלות בשביל עון זה כמ"ש פ"א אות א'
 וע"י הצדקה יתקן ויבא הקץ ולכן ארז"ל ע"י הצדקה
 ישראל ננאלין . כי כיון שיתקן עון זה ע"י הצדקה
 אז ננאלין . ע"כ

מח ישמור שבת בכל הפרטים ולעננו כפי כוחו
 וזה יועיל לתיקון בריתו (כי השבת נקרא א"ת
 ב"רית קו"דש ולכן יכפר על עון אות ברית קודש)
 ויועיל לתיקון כל חטאתיו וכמ"ש אשרי אנוש יעשה
 זאת ובן אדם יחזיק בה שומר שבת מחללו ואר"ל
 אל תקרי מחללו אלא מחול לו . ובשמירתו מיוחד
 קב"ה ויויתקן אשר גם ליהיות נרנן מפריד אלופ ת"ו .
 צ"ש . (א"ה זש"הכ מזמור שיר ליום השבת ט"ב
 שע"י שמירת שבת נתקן הברית הנקרא ט"ב וזה
 רמז סמיכות התור' לע"ני כל ישראל לשמור מאור
 עיניהם כי השז"ל גורם לכלות מאור העינים כמ"ש
 בפ"ב

בפ"ב אות ט"ו ע"י בראשית אותיות ירא שבת ולכן
 ארז"ל ע"י שמירת שבת ישראל ננאלין כי הגלות
 מסיבת עון זה וע"י השבת נתקן ואז ננאלין ע"כ)
מט יזהר להרבות נירות לכבוד שבת ואסיכול
 לעשות ז' נירות כנגד ימי השבוע אשריו
 שריכויו הנירות לכבוד שב"ק הוא תיקון להוצאת
 שז"ל ובפרט הנשים שצריכים זירוז הרכה שגם
 הם שייכים בזירוז עון זה שיש מיני שדים זכרים
 הבאים בדמות אנשים ומכשילין אותם בהוצאת
 שז"ל וכמ"ש האר"י ז"ל ע"פ ונגע לא יקרב באהו ליד
 שהיא האשה הנקראת אהול . וזה הטעם שארז"ל
 הרניל בנר שבת הוויין ליה בניס ת"ח והוא כי עון
 קרי גורם שיהיו בניו רשע"י וע"י נירות שבת נתקנו
 הטיפות והוויין ליה בניס ת"ח (א"ה ז"ש לעיני כל
 ישראל כנז"ל ע"י בראשית אותיות יאר' שבת ע"כ)
נ ויכבד לומדי תורה והוא תיקון לקרי . וזהו
 שארז"ל מאן דרחים רבנן הוויין ליה בניס רבנן
 שע"י הקרי יהיו בניו רשעים כנז"ל וע"י כיבוד ת"ח
 נתקנו

פרק קרנות צדיק ג

נתקנו השיפות והיוין ליה בניו רבנן וי"ש דרשתי
א"ת יי לרבות ת"ח ועליו וענני ומכל מגורתי אלו
המשחיתים הנבראים משיפות הקרי הצליני יסוד
יוסף ונא"ה חש"הכ יי משמים השקיף על בני אדם
לראות היש משכיל דורש א"ת לרבות ת"ח הכל
סר יחדיו נאלחו ואין דורשין א"ת לרבות ת"ח ולפן
אין על"שה טוב אין מתקן הברית הנקרא טוב
ולכן אה"ל לא תרבה ירושלים עד שבזו ברה ת"ח
שנאמר ויהיו מלעבים במלאכי האלהים וכו" כי
עק זה נרם הגלות ואם היו מכבדים ת"ח היה נתקן
ובספר בן המלך והנזיר כתב כי מלך א" היה ישר
וחכם ונכון פעם אחת היה רוכב עם שריו ועבדיו
והולך בדרך פנע בשני אנשי דקים ובלויי הסחבות
לבושים וכיון שראה אות" ירד מעל סוסו והשתחוה
להם וישקם וישאל להם לשלום וכשראו שריו
זר זרה מעשהו ויחר אפם וכשהלך המלך לביתו
הלכו כולם אצל אחיו לאמר לו דע כי המלך אחך
ביזה מלכותו ועמו בעשיתו כלך ועת" לך וייסירהו

לאמר

פרק קרנות צדיק ג ס

לאמר כי מחוק המלך ודתו ליהיות מכובד בפני
עמו ושריו ובבואם לפניו לא ידבר עמם פה אל
פה כי המלך בינותם וא"כ איך יקל עצמו כל כך
להשתחוות לאלו וילך אחיו וידבר אליו בדברים
האלה ולפי שעה דחה אותו המלך בדברים ויהי
אחרי כן ויצו המלך לשר הטבחים שילך אל בית
אחיו ולהרגו שם בביתו וכשמוע אחיו כן פשט
בגדי מלכותו וילבש שק ואפר על ראשו והיה צועק
ובוכה וישמע המלך מעשהו וישלח לקרוא לו
ולשריו ויבא לפני המלך הולך ובוכה ויאמר לו
המלך אי שוטה אי טפש גש הלאה ויגש לפניו וא"ל
אתה כל כך פחדת ממכרתי שהכרזו ממצוותי
עליך כ"ש וק"ו אני שהשתחיתתי לפני שלוחי אבי
שבשמים אח"ך צוה המלך להביא לו ד" תיבות
ב' מהם מצופות זהב ובתוכם כל שינוף וסרחון
והב' מהם מצופות כופר וזפת ובתוכם אבני יקר
ויאמר לשריו ערכו נא לד' תיבות אלו ויענו כולם
פה א' ויאמרו אלו התיבות המצופות זהב אין
ערך

ערך לשוויים ותיבות הזפת אין שוות כלום אצלם
 ויאמר להם המלך ידעתי כי כן דעתכם על כן
 תאשימו פועלי יושר ויצו המלך לפתוח את התיבו
 המצופות זהב וימצא בתוכם כל מיני טינוף ויאמר
 להם המלך אלו משל לאנשים כמותכם אשר
 אתם מקושטים מבחוץ בעדיי מלכים ותוכם
 אין ומרמה ויפתח את תיבות הזפת וימצא בתוכם
 כל אבני יקר ויאמר המלך אלו משל לאנשים
 שהשתחוויתי להם אשר בזיתם אותם לרוע מלבושם
 ותוכם מלא דעת וחכמה ותבונה ועתה לדבר הוזה
 אני מוחל לכם אמנם מכאן ואילך הוזהרו במעשיכם
נא עוד מתיקון הברית . יחפלו תפלותיו בבכי
 וצעקה וזש"ה כ פני יי בשושי רע להכרית כו'
 אמנם צעקו ויישמע להתפלל בצעק" ובבכיה . שם
נב עוד מתקוני הקרי ללמוד משניות ומרה טוב
 ללמוד בכל יום ית פרקים בניגון ובקול הם
 מילה במילה ובוה יתקן מדת היסוד הנקרא ח"י
 וזה הטעם משו"ל אין ישראל ננאלין אלא בזכות
 המשנה

המשנה שנאמר גם פי יתנו לשון משנה ליהדות
 שסבת הנלות הוא מכוח פנס הבר"י וע"י המשנה
 יתקון ואז ננאלין . יסוד יוסף (א"ה זהו כוונת ה"ל
 כי אשר יושב על פתחה של נהינם ומי שלומד
 משנה מצילו מנהינם שנאמר מאשר שמנ"ה לחמו
 אותיות מש"נה ליהדות כי הפונם בריתו נחית
 לשאול ואבדון . כמ"ש בפ"א אות א" וע"י המשנה
 נתקן ולכן אשר בן יעקב מצילו מנהינם ע"כ

ג

וירגיל ללמוד בקבלה שקראת הקבלה היא
 תיקון לעון זה ולכן נקראו המקובלים מחצדי
 חקלא על שם שכורתים כל הקליפות ולימוד ספר
 הזוהר הוא בכלל תיקון זה . יסוד יוסף . ובפרט
 לימוד תיקון מ"ה מהתיקונים שהוא טוב לאומרו
 ביום שרואה קרי . הנהגות יושר של מהר"י סרוק
 ז"ל . ונ"ל שגם בימי השובבים טוב לקרותו מדי
 יום ביום חוק ולא יעבור
נד יזהר לטרוח בלישת המצות בכוח גדול וכן
 כשמקיים מצות ג"ה לקבור מתים ולחפור קבר .
 וביוצא

וכיצא והזעה שמזיע בטורחו תועלת היא לתיקון
חטא זה . צפורן שמיר

נה יגדל יהוה כתוך ביתו . יסוד יוסף וזרע קודש
נו ישתדל להיות ראשון בב"ה שחרית וערבית
וכמ"ש בז"הק שהוא קדמאה דאשתכת בני
כנישתא איהו קיימא בדרנא דצדיק . צפורן שמיר
ודווקא אם מתפלל בהוא ב"ה הכ הבא ראשון .
כתבי האר"י ז"ל נא"ה זש"הכ אשרי אדם שומע ל'
ר"ל להיות מו"ד הא"ל לשקוד על דלתותי יום יום
ועי"ז כי מוצאי מצא חיים כי עון הקרי גורם מיתה
לעצמו וע"י שהיה מו"ד הא"ל יתקן עונו וימצא
חיים . וזהו שה"כ יי אהבתי מעון בירתך וכו'
ליהיות מו"ד הא"ל ועי"ז אל תאסוף עם חטאים
נפשי ועם אנשי דמ"ס חיי אלו הפוגמים הברית
שנקרא כש"ד ע"כ

זן יזהר במים אחרונים ושלא יפסיק בין מים
אחרונים לבר"המז ויטול כראוי זער שם זער שם
זהו תיקון לען זה : זק וא"ה וסי" וכיוותן מים על זרע
תן

תן

יזהר במצוות ציצית להסתכל בדם תמיד
דונמא דמעשה הזונה ששמרו אותו הציציות
מן החטא שלא פנס באות ברית קודש (א"ה וסי
והיה לכם לציצית וראית" אותו להסתכל בו תמיד
ועי"ז ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם בעון
זה הבא מכוח פנס הראייה כמ"ש בפ"ב אות א'
נט עוד מתיקוני הקרי שלא יזדווג עם אשתו רק
בלילי שבת ור"ח וי"ט . (ר"ה ומזמור לאסף)
וכל אדם צריך להתבונן במעשיו כשעושה ענין
זה שלא יהא ח"ו תיקונו קלקולו

ס

יזהר במצות התפלין כראוי ליהיות שנקרא
אות ויכפר על אות הברית . וזה הטעם שארז"ל
שבמצרים ניתן להם מצו" תפילין ליהיות שירידתם
למצרים הוא בשביל הקרי של אד"הר לכן ניר"ן
להם שם מצוות תפילין שהוא תיקון לעון זה . וזה
טעם סמיכות הפרשה והיה לאות על ידכה וכו' .
ויהי בשלח פרעה . וארז"ל מי אמר וי פרעה אמר
וי שכיון שראה שניתן להם מצוות תפילין במצרים
שודא

שהוא תיקון לעון זה א"כ נתקנו ניצוצי קרי של
 אדה"ה ונשאר ריק ולכן אמר וי יסוד יוסף וא"ה
 תפילין גי' ת"ף ס"מ להכניעם ע"כ
סא יזחר לקום בחצו' לילה לבכות ולהתאונן על
 חרבן ב"המק והטעם לזה הוא כי רוב עון זה
 בא מכוח הראיה כנז"ל ולכן עי' בכייה שבוכה
 בעיניו הוא מתקן עין זה ועוד כי עון זה גור"ל לעיכוב
 השכינה בגלות כמ"ש בפ"א אות א' ועי' בכייתו על
 חרבן ב"המק הוא מתקן עין זה ולכן דה"ע היה
 נזחר לקום בחצות לילה שנאמר חצות לילה אקום
 להודות כדיל לתקן עון הקרי של אד"הר כי דה"ע
 היה ניצוץ אד"הר כידוע יסוד יוסף והוא הדין
 אם יקום אחר חצות כבוד חכמים ור"ה
סב גם יסתכל בתורה בעלייתו לס"ת והוא תיקון
 לפנים הראות שפנים בראייתו ובא לידי
 קרי יסוד יוסף
סג וכן בראייתו בס"ת כשפותחין אותו להראותו
 לקהל יתרה תשובה על פנים הראות ושם
 ורפא

ורפא לו מזמור לאסף
סד יטרה במחשבה דיבור ומעשה לעשות שלום
 בין אדם לחבירו ובין איש לאשתו בפה רך
 מחמאה ומתוק מדבש וירבה שלום וכו' בעצמו
 יהיה מתחיל לעשות שלום בביתו ועם מכיריו
 ואולי יזכה לעשות שלום בין יצ"הר ליצ"הט ויהפך
 הרע לטוב ויהיה שמה ושלום במנוחתו צ"ש ור"ח
 א"ה זה ש"הכ לכן אמור הנני נותן לי את בריתי
 שלום ר"ל אם ירצה לתקן הברית עי' שיהיה בשלום
 וזה רמז הפ"י יבא שלום ינוחו על משכבותם שלא
 יבא לידי קרי בלילה על משכבו וזה רמז הפ"י סוד
 מר"ע הוא הפוג" ברייתו שנקר"רע ועש"ה טוב לשון
 תיקון לתקן הברית הנקרא טו"ב הוא על ידי בקש
 שלום ורדפתו וזה ש"הב משמיע שלום לעשות
 שלום אז מבשר טו"ב הוא הברית הנקרא טו"ב
 ואז משמיע ישועה וכו' כי עון זה גורם אורך הגלות
 כנז"ל בפ"א אות א' ועי' השלום נתקן ויהיה ישועה
 כב"א ע"כ

סח ישמע חרפתו ולא ישיב ולכן אמרו בשם הנעלבים ואינם עולבים שומעים חרפתם ואינם משיבים עליה הכתוב אומר ואוהביו כצאת השמש בנכורתו וידוע כי הברית נקרא שמש ז"ק (א"ה וזש"ה) בקמים עלי מרעים לחרפיני תשמענה אזני ולא אשיב דבר וע"ז צדי"ק כתמר ופרח ר"ל שיתוקן פנים הברית הנקרא צדיק ע"כ:

סו יגדל בניו בת"ת וידריכם ביראה ז"ק (א"ה וס"י ולמדתם אותם את בניכם לד' בר ב"ם נ"י זר"ע ע"כ)

סז ישרח בהכנסת חתן וכלה וישמחם ז"ק
סח ילמד פושעים אליו יתברך וחטאים אליו ישיב והיה תמורת אשר פיזר נ"הק עתה יחבר נפש החוטאים אליו ית"י ואין קץ לשכר המזכה לחייבא ואתי"א מכללא יתוקן עון זה אשר פנם באות הברית צפורן שמיר (א"ה זהו רמז הפ" אלמדה פושעים דרכך וחטאים אליך ישובו וע"ז הצליני מדמ"ם מעון זה הנקרא כשופך דמים

זוה רמז הפסוק בשלום ובמישור הלך איתי יי ויקון הברית שנקרא של"ם ע"י שיהיה ורבים השיב מעון ובזה א"פ רמז שאלת סבי דבי אתונא לרבי יהושע בן הנגיה • מלחא כי סרייא במאי מלחי ליה א"ל בשולייא דכונדייתא • הרמז הנה הברית זרמז בשם מלח עד"ש ברית מלח עלם הוא וז'ש מלחא שהוא הברית כי סרייא נבאש בשז"ל וקרי במאי מלחי ליה לתקנו א"ל בשולייא לשון יגם שול תשולו לה מן הצבתים דכונדייתא אלו החוטאי הנמשלים לפר"דה שאין עושין פירו" כפרדה זו שאינ" מולדת ור"ל בשולייא דכונדייתא לרהמשיך הרשעים ולהחזירם בתשובה ע"כ

סט ישלים בכל יום צ' אמינים ד" קדושות יו"ד קדישים ק" ברכות ר"ת צדיק והוא מתיקון פנים הברית צדיק יסוד עולם • צפורן שמיר ור"ת ע לקנאות קנאת יי בכל כוחו לאפרושי מאיסורא במתק שפתים ונחת רוח וישתדל בכל כוחו בזה ואין ספק אשר ישא ק"ו בעצמו להיות הוא בעצמו

בעצמו נקי מחטא וז' כתיב למאור וידבק ביוצרו
צפורן שמיד (א"ה זשה"כ בקנאו את קנאתי בתוכם
וכו' לכן אמור הנני נתן לו את בריתי שלום
עא לא המדרש הוא העיקר אלא המעשה והכל
לפי רוב המעשה וישתדל להרבות מצוות
כפי כוחו בשמחה רבה ויתרחק מכל חטא . אולי
זכה ליהיות רובו זכויות . צפורן שמיד
עב יאהב צדקות ליהיות עישה ומעשה יתן ויתנו
אחרים וכתיב צדיק צדקות אהב ויפייס העני
כי הנותן מתברך בשש והמפייס ב"א . שם (א"ה
זהו שה"כ נתון רחמן לו ועי"ז ולא יר"ע בהט"א
שז"ל הנקרא ר"ע . וזה שה"כ פזר נתן לאביונים .
ועי"ז צדקתו עומדת לעד בשמירת הברית שנקרא
צדיק . וזשה"כ וה"יה מעשה הצדקה וה"ה אותו
הו"יה שמיחד ע"ה הצדקה ועי"ז יהיה לו תיקון הברית
שנקרא ש"לום . ע"כ

עג יזהר לרוץ לדבר מצוה הן בלכתו לכה"כ והן
בלכתו לעשות שלום וג"ת וזה רמז הפ' בו
ירוץ

ירוץ צדיק דהברית נקרא צדיק . צפורן שמיר .
ולא יהיה באופן שילענו עליו רק בדרך בינוני
עד ישתדל שיהיה תוכו כברו ויתרחק מתחבו
ומרמות וזשה"כ מתהלך בתומו צדיק ובאופן
שכל יודעו יאמרו עליו שהוא בר לבב . שם
עה לעולם ילמד סניגוריא על ישראל כלל
ופרט ויצדיק לישראל וילמד עליהם זכות
ועי"ז שילמד סניגוריא על ישראל . נגלה אליו
כמ"שזל . שם . (א"ה בזה יובן רמז שאלת סבי דבי
אתונא לר"יבה אית לן בירא בדברא לעייליה
למתא א"ל אפשרו לי תבלים מפארי ואעייליה .
הרמז אית לן בירא בדברא רמז להש"ת כ"י שכתוב
בו אותי עזבו מקור מים חיים כ"י עזב ירושלים ואמר
מי יתנני במדבר מלון אורחים ואעזבה את עמי
ישחאל . והו" מען הנז' כמ"ש בפ"א אות א' לעייליה
למתא שיחזור וישכון ברושלים . א"ל אפשרו לי
תבלים מפארי רמז כי ישראל נמשלו לחול שצ"ק
מתדבק ביחד . אמנם ע"י שיתחברו ביחד וכל

א" ילמד סניגוריוא על הכל אז יתקן עון זה ויחזרה
הש"ית לשכון ברושלים כבתהילה ע"כ
עז יזהר לעסוק בתורה סמוך לשכיבתו איזה
שיעור נירסא במשניות או בס"ז"הק שקדושת
התורה אשר למד בשכבו תשמור עליו צ"ש
א"ה בזה יובן רמז שאלת סבי דבי אתונא לדי"בח
מישרא דסכיני במאי קטלי ליה א"ל בקרנא דחמרא
הרמז זה שחטא בקרי ושז"ל וברא כמה קליפות
הדומין לערונות של סכינים שרוצים להמיתו במאי
קטלי ליה ר"ל באיזה תיקון יוכל להמיתם א"ל
בקרנא רמז שיזהר בצדקה ונ"ה כמ"ש לעיל אות
עב ביוסף שכתוב בו וקרני ראם קרניו דחמרא
רמז שיעסוק בתורה יששכר חמור גרם ע"כ
עז יזהר מד" כתות שאין מקבלין פני שכינה והם
ר"ת חש"מל חנפים שקרנים מספרי לשון הרע
לצנים והוא תיקון לברית קודש (כבוד חכמים)
עח יקרא קריית שמע שעל המטה תיבה בתיבה
וסדר המתקן מהא"רי ז"ל צפורן שמיר
עט

עט בשוכבו יהרהר מד"ת ממה שלמד ביום או
בלילה ואפ"ל אם הוא בעל מקרא לבד יהרהר
בפסוקים הרגיל בהם ומתוך כך ישן וערבה שנתו
שם ווש"הכ ושבע ילון מד"ת בל יפקד ר"ע שלא
יבא לידי קרי הנקרא רע יסוד יוסף
פ יצייר דיוקנו של אביו נגד עיניו ויועיל לו וינח
מחמומו וזה רמז הפ' דש"א ר"ת דייקנו של
אביו עשב מזר"יע זר"ע למינהו ר"ל שיהיה מזריע
זרעו במינהו שהוא בת וזנו כמצוותו ולא יזריע
לבטלה ויוסף הצדיק ניצול מאשת פוטיפר על ידי
שגראה לו דיוקנו של אביו ווש"הכ ויבא הביתה
לעשות מלאכתו ממש וא"ן א"יש ר"ת ודמות אביו
יעקב נראה אל יוסף שם צפורן שמיר
פא ישכב על צדו השמאלית בתחילת הלילה
וזה יועיל להכניע צד שמאל וגם ע"פ הרפואה
הו"שוב לו לישן על צד שמאל בתחיל שכיבתו שם
פב ישכב עם ד' כנפות והציצו גני מננו לשמר
מן החטא וכבר נודע כי הא"רי ז"ל לא היה
מסיר

מסיר הד" כנפות אפילו בשעת זיונו . שם .
פנ' כשהולך לישן יצייר נגד עיניו שם הויה ב"ה
כאילו כתוב לפניו בכתובה אשורית גדולה .
וזה ש"ה עיני תמיד אל יי כו' הוא יוציא מרשת
דג' ל' זה עין הקרי שהוא בין הרגלים . צ"ש (א"ה)
זש"ה כ שויתי יי לנגדי תמיד וכו' וע"ז אף בשרי ישכון
לבטח רמו לברית עד"ש וביום הח"י מול בשר וכו' .
וזש"ה צופה רשע ס"מ לצד"ק השומר הברית .
גמבקש להמיתו בעין הקרי אף יי לא יעזבנו בידו
ה"ל ע"י שיצייר שם הויה לפניו וינצל ממנו . וזש"ה
יי ישמרך מכל ר"ע מהקרי הנקרא ר"ע . וזה ש"ה
יי אהב צדיקים אלו השומרים הברית . וזה ש"ה
(וסומך צדיקים יי ע"כ)

פד' יניח אבן תחת מראשותיו ויזכור שיש לו
אבן תחת מראשותיו ויניח אותה תחת הכר
וינצל מלילין ושדן וזש"ה כ' וישם אבן מראשותיו
וארז' להגן עליו מחיל' רעת ואין חיה רעה כפלוגית
צ"ש (א"ה וס' אבנים שחקו מ"ס אלו מימי הקרי ו"ל)

פה לא יאמר פסוקים ולכוין לאומרם לשמירה
שאם יכוין לזה ותנרו בו ובפרט אם ישכת
לאומרם . צפורן שמיר .

פו רבינו הא"רי ז"ל כליל שבילה עסק בתורה עד
חצות ולא רצה לישן ולהתעורר בחצות פן
יבא ח"ו לדידי איזה דבר ואשרי ההולך בעקבותיו
פז יוחר בשמירת ימים טובים ליהיות שנקרא
אות לתקן על עין פנס הברית . ר"ה

פח ישתדל לישא אשה בבחורותיו . כדי ל'טהר
עצמו ולכן אמרו בש"ס אמר רב הסדא הא
דעדיפנא מחבראי דנסיבנא בשיתפר ואי נסיבנא
בארביסר הוה אמינא לישנא נירא בעיניה . ואם
הוא פנס ולא יכול לתקן את עצמו כראוי אם יוכיחו
האל לבן ישתדל להשיאו אשה קודם שיבא לדידי
חטא . ובהורות האלו צריך האדם להרחיק גזת
בנו ולשומרו מכל דבר שאפשר שיבוא להרהור
חטא קודם שישא אשה . ר"ה . (א"ה וזה רמו שאל'
סביב רבי אונ' לדי' בתהאי ריצוצא דמית בביעתיה

פרק קרנות צדיק ג

ר"ל שחטא בשז"ל כמ"ש בריש פ"א • מהיכא נפיק
רוחיה ר"ל במה יתקן אל' בהו דעיל ר"ל כמו שחטא
בחטא הבא מכוח הרהור אשה כף ישא אש' ויתקן
וזש"ה מצא אשה מצא טוב ר"ל ע"י שישא אשה
יכול לתקן הברית הנקרא טיב עכ)
ובס"זכות הרבים ז"ל כתב מעשה היה באדם א'
שהיה רשע נמור והיה עשיר גדול • והיה קמצן
ביותר עד שמרוב קמצנותו לא נשא אשה כי
אמר שיצטרף להוצאות יתירות ומכ"ש שלא היה
נותן לעניים ולא היה לו כי אם עבד א' שהיה עושה
לו צרכיו • לומים הלך העשיר הנ"ז לעי"הק ירושלים
ת"בב ליהוית זוכה לקבורת א"י ובמשך הימים
וינוף יי א"ת נבל • וכראות א"ת עצמו שהיה קרוב
למיתה קרא לעבדו וציוה לו שישחוט לו תרניגולת
פטומא ויבשל אותה במרק הרבה וכן עשה לו
עבדו ויבא המרק לפניו ואז לקח העשיר הנ"ז תיבה
אחת מליאה אבנים טיבות ומרגליות וישם אותה
לפניו והתחיל לבלוע מן המרגליות על ידי המרק
שלפניו

פרק קרנות צדיק ג סח

שלפניו עד שהשלים כל המרגליו" שלו וכל זה עשה
כדי שלא יהנה שום אדם ממנו לאחר מותו ועבר
כמו שעה אחת וצבתה בטנו ומת ותכף נטלוהו
אנשי המקום וקברוהו והעבד שלו הנה ראה כל'
מה שבלע רבו ותכף אחר שקברו אותו לקח בידו
מרא וחצינא כדי להפוד את קברו ולפתוח דלתי
בטנו ולהוציא את בלעו מפיו ויהא כאשר בא אל
הקבר ויחפור אותו וירא והנה איש אחר קבור שם
וישאליהו האיש הקבור מה תבקש ויען העבד ויאמ'
את אדוני אני מבקש אשר פה קברו אותו היום
הזה ויען הקבור ויאמר לו דע לך בני כי אני חכם
פלוגי וישב בחוצה לארץ במקום פלוגי והיום הזה
נפטרתני מן העולם בח"ל ויקברוני שמה ומרוב חסדי
יי החליפוני והשכיבוני פה ברושלי" במקום אדוניך
וזאת אדוניך קברו במקומי בח"ל במקום פלוגי ואז
כשמוע העבד את הדבר הזה וישב את העפר על
אותו הקבר ויקם וילך אל המקום אשר אל' החכם
ותכף שאל לאנשי המקום על קבר אותו החכם
והראיהו

והראוהו לו ובלילה בא וחפר את הקבר וימצא
את אדונו מוטל שם ותכף קרע את בטנו וימצא
שם את הרכוש ויקחהו בידו וילך לו לדרכו המור"
מזה כי הרשע הזה אע"פ שנקבר בא"ל לא הרויח
מזה כלום כי אחרי מותו החליפו אותו רע בטוב
וש"ח ועוד מעט ואין רשע שמת ונסתלק מן העולם
וא"ח והתבוננת על מקומו בקברו ואיננו שלא
נמצא שם בא"י אלא בח"ל וכ"ת ומה נעשה באותו
הקבר שבא"י לזה אמר וענוים ירשו ארץ כי זה
החכם ירש את קברו וש"ח אנוש כחציר ימיו
כצ"ץ השדה בן יצוץ כי רוח עברה בו ואיננו שמת
ואח"כ ולא יכורנו עוד מקומו שלא נמצא בקברו
וכ"ת ומה נעשה בקברו שבא"י לז"א והסדי"י מעולם
ועד עולם על יראיו כי מרוב חסדי"י החליפו
אותו עם הצדיק עכ"ל ז"ל וא"כ כי כיון שלא
נשא וגם שהיה רע עין א"כ לא תיקן הברית א"כ
חזן משאר עבירות שהיו בידו בשביל עון זה
לבד אינו כדאי לזכות לא"י כי זכיית א"י תלויה

בשמירת

בשמירת הברית כמיש לעיל אות יח' ונש"ח ראיתי
רשע עריץ ומתערה כאורח רענן הוא הרשע הנז'
ויעבור והנה איננו שמת ואח"כ ואבקשהו בקברו
ולא נמצא וכ"ת ומה נעשה בקברו שבא"י לז"א
שמור תם וראה ישר כי אחרית רשע זה היה לאיש
שלום זה הח' שהשכיבוהו במקומו:

והואיל ואתא לידן פ' זה נימא ביה מילתא שמור
תם וכו' הנה ביום שנפטר ריש לקיש מתו ריעיו
הלסטים והוליכוהו לריש לקיש לג'ע וחביריו רגיה'
אמרו חביריו וכי משוא פנים יש בדבר והלא הווי'
היה ראש עמנו אמרו להם זה עשה תשובה בחייו
ואתם לא כן ויש שמור תם וראה ישר כי אחרית
לאיש שלום זה ר"ל ופושעים נשמרו אלו חביריו
יהרו מתו ביום אחד ולא תימא שכיון שמתו יהדיו
א"כ לעולם הם שווים לא כן הוא כי הלא אחרית
רשעים נכרתה אלו חביריו שלא עשו תשובה אבל
על ר"ל אומר ותשועת צדיקים מיי וכו' יפלעם
מרשעים וישיעם כי חס' בולשון אשר באת לחסות
תחת כנפיו ור"ל שעשה תשובה בחייו:
פ"ט יזהר לקיים מצות עונג שבת (ר"ח) א"ה והושיה

פרק קרנות צדיק ג

אז תתענג עליי אז גי' ה' רמו למילה שניתנה בח' רל
אם תרצה לתקן הפגם ע"י עונג שבת ועי"ז והאכלתי
נהלת יעקב אביך דייקא ששמר בריתו כל הפר' שני:
צ' יזהר בסעודה רביעית במשק' כי סעודה זו היא
בנגד דה"ע שהתקן הקרי של אד"ה וס' ברית
ר"ת בסעודה רביעית יזהר תמיד:

צ"א יטרה ויכתת רגליו ביום הששי לכבוד סעודה
שבת' כי יום ה' הוא הברית צדיק יסוד עולם
זכאן הוא מקום תיקון הברית וזמנו כי מה שקלקר
בחימום יצ"ה עתה יתקן בחימום ובמורח יום ששי
הרמוז אליו עד שיתחמם ויזיע וזש"ה ויהיה ביום
הששי והכיניז את אשר יביאוס'ת גי' ברית שעי'
ההכנות לשבת ביום ו' יתוקן הברית: (דבר בעיתו)
ולכן ממעט זה צריך להזהר בצדקה ביום ו' וכמ"ש
הרב הגי' (שם) כי הלא הצדקה היא מתקוני הברית
כמ"ש לעיל אות כב' ולכן ביום ו' שהוא יסוד עולם
צריך להזהר בצדקה ומצא מין את מינו:

צב כתב בוקזל וול האירי את עיני וראיתי ללמוד
רפואה לתיקון הקרי שבדקתי ונסיתי אותה וכל
זמן

פרק קרנות צדיק ג

ע

זמן שעשיתי לא ראיתי רע וזה הוא הרפואה שהיא
מצוה מן ההורה שנאמר לא תלבש שעמנו צמר
וכשתים יהדיו והלבוש ביחד הוא אכזר אבל זה
לבד וזה לבד מותר ונור הזהירה התורה ל'
תשחית את פאת זקניך שהיא שומרת את הראש
דהציל את ישראל מן המקט' והו צמר שהוא הכסד ומי
שאין לו זקן יתן בראשו כובע צמר ותועיל לו כידוע
והפשתן ילבש על בשרו כתונת ומכנסים שהלבוש של
פשתן מועיל לאד' הרבה וסודו ידוע ליודעי חן עכ"ר
וס' כתונת בד קודש ילבש ומכנסים בד יהיו על בשרו
רמוז למילה כמ"ש ימול בשר ערלתו ור"ל שהפשתן
יועיל לו לשמירת הברית הנקרא בשר קודש:

צג עוד מתיקון הברית בשבת שלפני ר"ח בעת
שמברכין את החודש כשיאמר מי שעשה נסים
לאבותינו וממצרים גאלם הוא יגאל אותנו וכו'
בסימן טוב יהיה לנו ר"ח פלוני יזכור שעת הדמולד
באיורה יום ובאיורה שעה ובאיורה חלק יהיה כן
שמעתי בשם המקובלים:

צד יאמר ד' מזמורי הראשונים מספר תהלים שיש
בהם

פרק קרנות צדיק ג

בהם ש"י תיבות כמנין קרי כי דה"ע נא לתקן
הקרי של אד"הר ולכן העמיד ד' מזמורים אלו על
ש"י תיבות כמנין קרי להורות שכוננתו היה לתקן
המא אד"הר: (יסוד יוסף)

צה * עוד כתיקון הברית שיהא מרגלא בפומיה
דאינש לומר פסוק אור זרוע לצדיקם * תקריע וכוון
לקרוע הקליפות ע"י שם זה ולהעלות מהקליפות
אותם טיפות שיצאו למגנא ולישרי לב שמחה ס"ת
ג' מ"ב הוא היסוד הנקרא טוב: (יסוד יוסף וזק)

צו כיון שמצינו שתיקון הברית נקרא סוד מרע
בכלל הוא שלא יהיה רע עין והיינו סוד מרע מכל
בהינת רע בין בעין בין בלשון בין בברית שבכולם
צודק רע: (ר"ח)

צו ראיתי כתוב בסוף ס' תנא דבי אליהו וז' למצאתי
כתוב בספר כ"י סגולה רבה ונפלאה למקרה אשר
לא טהור לבל יפקד רע ח"ו ושיהיו לו מחשבות
טהורות וקדושים והלומות מיושבות אמתיים יוהר
ללמוד בספר הקדוש תנא דבי אליהו בכל לילה
קודם השינה ואח"כ יזכיר ע"ב פעמים אליהו הנביא
ומב

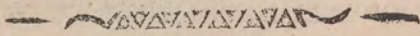
פרק קרנות צדיק ג עא

וטוב לכוין בכל פעם בשם אנבא ויהיה נזהר
שישכב במקום נקי ובגדים נקיים בחון ומנוסה: ע"כ
צה יוהר שיהיה שח עינים כי ע"י ראיית העין נפגם
הברית כמ"ש ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי

עיניכם עינא וליבא תרי סרסורי דעבירה: (ר"ח)
ואנב אנגיד את הרשום מ"ש בכתבי האר"י ז"ל
שבהיכל נוגה בג' ע"ש ראש ישיבה והוא רבי
גדיאל נער וכל עמקי וסתרי התורה הוא מגלה וכל
הצדיקים תאוותם עליו והוא גולד בימי השמר והיה
לומד תורה בן שבע שנים ובאו הגויים ומצאוהו
לומד ועשו את גופו חתיכות חתיכות עד שעלתה
נשמתו למרום וזכה שהעמידו הק"ב לפניו ונשבע
דולהנחילו היכל נוגה ולגלות על ידו סתרי תורה
מה שלא נגלה קודם לכן וכל הצדיקים שבגן עדן
מתאוים לראותו ושומעים ממנו סתרי התורה
וכורתיה והוא נופל על פניו וגועה ובוכד על שלא
זכה להיות לו בן בע"הו ויהיו שוע בן יהוצדק כהן
גדול עומד עליו ומנחמו ואוחז בו ומעמידו על רגליו
ושבעים תעניות התענה רבן יוחנן בן זכאי לראותו
והראו

פרק קרנות צדיק ג

והראו לו בהלום ורקיעים ולסוף כולם ראה אותו
ברקיע העליון מזהיר כוזהר הרקיע ושבעים מלאכים
סביבותיו ונ' מפתחות בידו וכיתורת של צדיקים
לפניו ואותיות שם המפורש יוצאות על ראשו ונגנו
מיד ולא ראהו ואל עד כאן הורשית לראותו
והקרו חכמים על אביו שוכה לבן זה ומצאו בו
שמעולם לא ראה צורת אדם רשע ולא הכהכל
מעולם בקשת בריתו ולא הוריד ידו למטה מטיבורו
ולא עמד מלימודו לעסקי העולם ולא היה רואה
צדיק בעולם שלא נצטער בצעריו ולא דבר מעולם
דברים בטלים אלא עוסק בתורה ומצוותיה והוליד
לזה הבן ומת מיד וילדתו אמו וכתה ונשאר יתום
ונתגדל בצער גדול ולמד תורה הרבה ונרגע על
קדוש יי ולכן זכה לכל זה ע"כ הבט וראה כמה
זכות מגיע לנזהר בשמירת הברית שכל מהותו
הם תיקון לשמירת הברית דוק ותשכח ועי' זכה
להוליד בן זה כי השומר בריתו יהיו בניו צדיקים :

קרנות צדיק

אה מראש מקדמי אר' ש' לדור ודור אודיע כי זה
שנים רבות מידי שנה בשנה בזמן קריאת
ענייני תיקון פגם הברית כמנהגינו לדרוש בשבתות
של שובבים עניינים אלו רחש לבי לרמוז מעניינים
אלו או כולם או מקצתם באיזה מקום כדי שיהיו
למוכרת בפי הקורא כאשר עיני הקורא תחזירה
מישרים

והנה כבר אמרנו לעיל בפ' א אות ה' כי הפגם בריתו
גורם שמדות התורה יהיו נעלמים וזהו שאנו
אומרים בברכ' המו ועל בריתך שחתמת בבשרינו
ועל תורתך שלימדתנו כי זה תלוי בזה ולכן אפשר
לרמוז תיקוני הברית בסדר האותיות של תורה בס' ד'
א' אמן שיזהר בעניית אמן עיין פג' אות ד' והנה
בעניין כוונת אמן כתב בס' זכור לאברהם ז"ל
שנהלק לשלושה חלקים החלק הא' הוא דבר שאין
בו תחנה ובקשה כלל אלא הכל הוא שבת והודאה
כגון ברכת אלוהי נשמה ושלושה ראשונות של
תפלת י' הוברכת הנהנין צריך לכון אמת הוא מה
שאמר המברך ואני מאמין בזה החלק הב' הוי'

קרנות צדיק

דבר שאין בו הודאה כלל אלא הכל הוא בקשה
ותהנה לבד כגון הקדיש צדיק לכיין יהי רצון
שייאמנו דברי בקשות המבקש ושכן יקיים יי אה
דברני החלק השלישי הוא דבר שיש בו הודאה
ובקשה כגון כל ברכות האמצעיות שבתפלת יי וגם
רצה ושים שלום שכולם הם תחלתן בקשה וסופן
הודאה או יכוין ב' כוונות הנז' דהיינו אמת היא
הברכה שבירך המברך ויהי רצון שייאמנו דברי
המברך וצריך לתת דעתו על זה שאם יאמר
על ברכות השבח אמן שכן יהיה הוא כרשע כופר כי
הוא כמסתפק אם יש בו ית' שבחים אלו ומבקש
שיהיה כן חזו וכן אם יכוין על הבקשות שאמת
היא הבקשה הוא ככסיל באולתו עכ"ל על כן
ראיתי לרשום כוונת האמן של כל הברכות וללמד
לעצמי אני באתי ולתינוקות של רב שכמורתי תול
אמרתי לא לפני גדולי עדתי והשית יהיה בעזרתי
עדיש כיר :

ברכת על נטילת ידים הן של שחרית הן של אכילה
יכוין אמת :

ברכת

קרנות צדיק

ברכת אשר יצר יכוין אמת :
ברכת ציצית ותפילין יכוין אמת :
ברכות השחר יכוין אמת ברכת גומל חסדים
טובים לעמו ישראל וברכת והערב נא יכוין
לשני הפירושים ברכות התורה יכוין אמת :
ברכת ברוך שאמר שאם סיים קודם החון עונה
אחריו אמן יכוין אמת וכן בברכת ישתבח
יכוין אמת :

אמן דקדיש יכוין אמן שכן יהיה :

ברכת יוצר המאורות והיבוחר בעמו ישראל
באהבה וברכת גאל ישראל אם שמע ברכות אלו
והוא אינו מתפלל עמהם יענה אמן ויכוין אמת :
בשלושה ראשונות דיה ובהטוב שמך ולך נאיה
להודות יכוין אמת ובאמצעיות ובהמחיר
שכינתו לציון ובשים שלום יכוין לשני הפירושים
אמת היא ברכה שבירך המברך ויהי רצון שכן יהיה
וברכת כוהנים שהיא אשר קדשנו בקדושתו של
אחרן וציונו לברך את עמו ישראל באהבה
יכוין אמת ובתיבות וישמך ויהונך שלום יכוין
אמן שכן יהיה :

ברכות

קרנות צדיק

בברכות קישר ערבית שהם המעריב ערבים ואוהב את עמו ישראל וגאל ישראל אם שמע ברכות אלו והוא אינו מתפלל עמהם יענה אמן ויכוין אמת וברכת השכיבנו שהיא שומר את עמו ישראל וכן דשבת הפורש סוכת שלום עלינו יכוין לשני הפירושים :

בברכות הנהנין כגון המוציא לחם מן הארץ ובורא מיני מזונות ובורא פהע ובורא פהא ובורא פהג ובורא עצי בשמים ומיני בשמים ועשבי בשמים יכוין אמת :

בברכת המזון בהזן את הכל ועל הארץ ועל המזון יכוין אמת ובבונה ירושלים יכוין לשני הפירושים ובברכת הטוב והמטיב יכוין אמת :

בברכת על המחיה ובברכת על העין ובברכת על הגפן יכוין אמת :

בברכת בורא נפשות יכוין אמת :

ברכת מקדש השבת הן דקידוש הן דייח יכוין אמת ברכת בורא מאורי האש ובברכת המבדיל בין קודש לחול יכוין אמת :

בברכת החלל תחלה וסוף יכוין אמת בברכת מקדש

קרנות צדיק

עד

מקדש ישראל וראשי הודשים של מוסף ר"ח וכן של מוסף שבת ור"ח שהיא מקדש השבת וישראל וראשי הודשים יכוין אמת :

בית רצון שאומרים בשבת שלפני ר"ח יכוין אמן שכן יהיה :

בברכת הלבנה שהיא מהרש הודשים יכוין אמת : בברכה שלפני ההפטרס שהיא הבוחר בתורה ובמשה עבדו ובישראל עמו ובנביאי האמת והצדק יכוין אמת ולא יענה אמן אחר אשר בחר בנביאים טובים בו כי הכל ברכה אחת היא :

בברכות של אחר ההפטרס בהאל הנאמן בכל דבריו יכוין אמת משמח ציון בבניה יכוין לשני הפירושים מנן דויד יכוין אמת מקדש השבת יכוין אמת :

בברכת גומל יכוין אמת בברכת שהחיינו יכוין אמת בברכות המירה אקבו לזכניסו בבירדו של אברהם אבינו ובאקבו על המילה

ואחר המילה כורת הברית יכוין אמת :

על פדיון הבן יכוין אמת על כיסוי דם בעפר יכוין אמת להדליק נר של שבת יכוין אמת להפריש חלות

תרומה

קרנות צדיק

תרומה יכוין אמת :

להדליק נר חנוכה ושעשה נסים לאבותינו יכוין אמת
בברכות המגילה אק'בו על מקרא מגילה ושעשה
נסים לאבותינו וכן בהרב את רבינו וכו'

יכוין אמת : בברכת העירוב יכוין אמת :

על ביעור חמץ יכוין אמת על אכילת מצה ועל
אכילת מרור יכוין אמת על ספירת העומר יכוין
אמת מקדש ישראל והומנים הן דקירוש הן תפילת
יח יכוין אמת בברכת האילנות יכוין אמת :

אק'בו לישב בסוכה ועל נטילת לולב יכוין אמת :
לשמוע קול שיפר יכוין אמת בברכות האמצעות
של ר"ה יכוין אמת :

בברכת הארוסין מקדש את עמו ישראל ע"י חופה
בקדושין יכוין אמת שהכל ברא לכבודו
ויוצר האדם יכוין אמת משמח ציון בבניה יכוין
לשני הפירושים וכן משמח התן וכלה ומשמח
התן עם הכלה ומצליח יכוין לשני הפירושים :
ברכת הקשת יכוין אמת :

וכתב בס' יעיר אוון בשם המרדש וז"ל עמי הארץ
במדבר שאינו מגדל פירות ויש להם זכות
בשביל

קרנות צדיק

עח

בשביל שעונין אמן וזהו ומברך נאווה :

וכתב ש"לה ההמוניים אומרים במרוצה אמן יהא
שמיא רבא וסומכין תיבת אמן ליהא שמיא

רבא והם בלא דעת כי אמן קאי על מה שאמר
הש"ץ בעגלא ובזמן קריב וכן טועים באמן מודים

אנחנו לך וכו' וסומכין תיבת אמן למודים וכו' וצריך
להזהירם להפסיק קצת כי אמן קאי על המחזור

שכינתו לציון ומודים היא תחלת ברכת ההודאה:
וכל העונה צ' אמנים בכל יום אין המכשפות יכולות

להויק לו כך שמעה אשה אחת מברוש"א
ששרחה חברותיה ליקח הילוד החי והיתה היא

ישינה והשיבה הברוש"א שאינה יכולה שאמו
ענתה היום צ' פעמים אמן ונתעוררה האשה

ושמעה זה: (יעיר אוון)
ובא וראה שכר עניית האמן ממש בילקוט ישעיה

ע"פ פתחו שערים וכו' שומר אמונים אל תקרי
שומר אמונים אלא שאומרים אמן שבשביל אמן

א' שעונין הרשעים בנהינם ניצולין כיצד עתיד
הק'בה ליהיות יושב בג'ע ודורש וכל הצדיקים

יושבים לפניו וכל פמלייא של מעלה עומדים על
רגליהם

רגליהם · וחמה ומזרות מימינו של הקב"ה · ולבנה
 וכוכבים משמאלו והקב"ה יושב ודורש וכיון שמסיים
 האגדה עומד זרובבל בן שאלתיאל על רגליו ואומר
 קדיש · וקולו הולך מסוף העולם ועד סופו · וכל באי
 העולם עונין אמן ואף רשעי ישראל שנשתתירו
 בנהינם עונין אמן מתוך גהינם · ומתרעש העולם
 עד שנשמע קול צעקתם לפני יי · והוא שואל מה
 קול הרעש הזה · משיבין מלאכי השרת ואומרים
 רבש"ע אלו רשעי ישראל שנשתתירו בנהינם שעונין
 אמן ומצדיקים עליהם הדין · מיד מתגלגלין רחמי יי
 עליהם ואומר מה אעשה להם יותר מדין זה יצה"ר
 גרם להם · מיד נוטל הקב"ה מפתח של גהינם ונותנו
 למיכאל וגבריאל בפני כל הצדיקים · ואומר להם
 לכו ופתחו שערי גהינם והעלו אותם · מיד הולכים
 עם המפתחות ופותחים ה' אלה שיערי גהינם · וכל
 גהינם וגהינם שלוש מאות ארכו ושלוש מאות רחבו
 ועובייו אלה פרסה · ועומקו אלה פרסה · וכל רשע
 ורשע שנפל לתוכו שוב אינו יכול לעלות · מה עושים
 מיכאל וגבריאל באותה שעה · תופסין ביד כל א' וא'
 מהם ומעלים אותם כאדם שהוא מקים את חבירו
 ומעליהו

ומעליהו בחבל מתוך הבור · שנא ויעליני מבור שאון
 מטיט היוני · ועומדים עליהם ומרחיצים אותם וסכים
 אותם ומרפאים אותם ממזות של גיהנם · ומלבישים
 אותם בגדים נאים · ומביאים אותם לפני הקב"ה
 ולפני כל הצדיקים כשהם מרוחצים ומכובדים ·
 וכשנכנסין לפתח ג"ע נכנסין מיכאל וגבריאל תחלה
 ונמלכין בהקב"ה · ואומר להם הקב"ה הניחו אותם
 ויכנסו ויראו את כבודי · וכשנכנסין נופלים על
 פניהם ומשתחווים לפניו ומשבחים ומפארים שמו של
 הקב"ה · מיד אותם הצדיקים שיושבים לפני הקב"ה
 נותנים הודאות ורוממות לפני הקב"ה שנאמר אך
 צדיקים יודו לשמך וכו' עכ"ל · וזה ש"הכ לדוד
 משכיל אשרי נשוי פשע כסוי הטאה · משכיל אשרי
 נשוי רת אמן · גם פשע כסוי הטאה רת גי' גיהנם
 כי עניית אמן מכסה על פשעיהם ועולים מגיהנם ·
 וזה ש"הכ כילא תעזוב נפשי לשאול לא תתן חסידך
 לראות שחת · נפשי לשאול לא תתן סת גי' אמן ·
 א אשה יזהר לישא אשה בבחרותו עיין פ"ג אות פה
 א אבן יניה אבן תחת מראשותיו · (שם אות פד)
 אלה בחיזוק הלמד לשון אאלף חכמה · ילמד
 פושעים

קרנות צדיק

ה פושעים אליו ית' (שם אות סח) :
 א אכילה יזהר מריבוי אוכלים עיין פ"ב אות יב ופ"ג
 אות יב :
 אב ר"ת בניו אוכלים שיהרר מביווי אוכלים (שם)
 אות כג) :
 א"ב אותיות אב יצייר דיוקנו של אביו (שם אות פ)
 בית ר"ת תגדל יתום בביתך (שם אות נה) :
 ב"ת ירגיל בקריאת תהלים (שם אות טו) :
 בית ירגיל בניו תורה (שם אות סו) :
 בית ירבה תלמודו בזהר (שם אות נג) :
 בית ירבה תלמודו במשנה (שם אות נב) :
 בית ירגיל תלמודו בקרבנות (שם אות יו) :
 בית יסתכל באותיות תורה (שם אות סב סג) :
 בית יתפלל תפלתו בבכי (שם אות נא) :
 בית בברכת תקע יתוודה (שם אות לב) :
 בית בעיצית יזהר תמיד (שם אות חן ואות פב) :
 בית יזהר במצוות תפלוין (שם אות ס) :
 בית תצייר בעיניך הויה (שם אות פג) :
 ג גאוה שיתרחק מגאוה עיין פ"ב אות זך :
 גז גימל צדקה וחסד להלים עיין פ"ג אות כ"ב וע"ב :

קרנות צדיק

ה הרהור שרמהרהר ביום יבא לידי קרי בליה :
 ה המוציא יאכל משיורי המוציא : (שם אות כד)
 ו ודוי שיתודה תמיד : (שם אות טל)
 ז זריו שיהיה זריו ורין בקיום המצות (שם אות עג)
 ז זוהר ילמוד זוהר : (שם אות גן)
 ח"ת ר"ת יכבד תלמידי חכמים : (שם אות נוו)
 ח הצות יקום בחצות וילמד תיקון הצות שם או סא
 ט טבילה שיטבול ביום שרואה קרי שם אות מא
 ט טורה יטרח בעשיית המצו עד שיוע : שם או נד
 י יזהר להיות מיוד הראשונים בב"ה שם אות נו
 י יתום יגדל יתום בתוך ביתו : (שם אות נה)
 כ כוונה יזהר בכוונת ברהמו ובכל הברכות : (שם
 אות כהוכו)
 ל לימוד יישן מתוך לימוד תורה : (שם אות עט)
 מ מים יזהר במים אחרונים ושלא יפסיק בין מים
 אחרונים לבר'המו : (שם אות זן)
 מ משנה ירגיל בלימוד משנה : (שם אות נב)
 נ נטילה יזהר בנטיל' דשחרית ואכילה : שם אות כא
 נ נר ירבה בנרות שבת : (שם אות מט)
 נ נדרים יזהר מלידור ואינו מקיים עיין פ"ב אות יוד :

קרנות צדיק

ס יסמוך גאולה לתפלה עיין פג אות לג
 ס סנדק יהיה סנדק במילה (שם אות מד)
 ס סניגוריא ילמד סניגור על ישראל: (שם אות עה)
 ע ענווה יזהר במדת הענווה (שם אות יח)
 ע עלוב יהיה מהנעלבים ואינם עולבים (שם אות סה)
 עיין יזהר בראיית עינו עיין פב אות אבג :
 ע עונג יענג שבת כפי יכולתו עיין פג אות פמ :
 ע עצבות יזהר מעצבות עיין פב אות טו :
 פה יזהר מדיבור אסור כגון להרדוש וסקר ונבלות הפה
 ודיבור אשה (שם אותד הוו):
 צ צדיק יקיים בכל יום צ אמנים ד' קדושות יוד
 קדישים ק' ברכות רת צדיק עיין פג אות מט :
 צ ציצית יזהר בציצית: (שם אות הן פב)
 צ צדקה (שם אות כב עב: צ צום יתענה ביום
 שרואה קרי: (שם אות מא)
 ק קבע יעשה המצוות בקבע ולא באקראי עיין פב
 אות כה
 ק קנאה לקנאות קנאת יי בכל כוחו לאפרושי
 מאיסורא עיין פג אות ע
 ריש רת רגיל יעשה שלום עיין פג אות סד

ריש

קרנות צדיק

עח

ריש רת רגיל ישמור שבת: (שם אות מח)
 ריש רת רגיל יקרא שמע: (שם אות ל)
 ריש רת רגיל ינדר שנתו: (שם אות לו)
 ריש רת רגיל ילבש שק: (שם אות לה)
 ש שבת או שלום או שק שיין רת ירבה נרות שב
 ש שתיקה ישתוק מלהשיב למחרף (שם אות סה)
 ש שמחה יהיה שמח בשמחה של מצוה ויזהר
 משמחה שאינה של מצוה עיין פב אות טו :
 תיו רת ובהצות יקום תמיד עיין פג אות סא :
 ת תפילין יזהר במצוות תפילין שם אות ס ולכן
 אמרו בפ' התכלת אמר רל כל להמניה תפילין
 מאריך ימים שנא יי עליהם יחיו ליהיות כי עון זה
 גורם קוצר ימים כער ואונן ועיי התפילין נתקן ולכן
 יאריך ימים וזה ש'הכ והיה לאות על ידכה וכו' למען
 תהיה תורת יי בפיד ליהיות כי עון זה גורם שסודות
 התורה יהיו נעלמים ועיי התפילין נתקן ויש עיי
 והיה לאות וכו' אוי למען תהיה תורת יי דייקא שהם
 הסודות בפיד גם למען גי קיין כי עון זה גורם אורך
 חגלות ועיי התפילין נתקן ואז נוכח לקיץ הגאולה ב'ב:
 ת תהלים ילמוד תהלים בכל יום ועתה פח עירינו

בבר

בבל יע' אנהגו בכל כתי בניסיות ללמוד ספר תהלים
 אחר תפלת שחרית שמחלקין אותו ביניהם לכל
 א' יוד מזמורים או פהות או יותר ומה טוב הוא
 מנהג זה כי כל א' וא' יעלה לו כאלו השלים הכל
 ואם ילמדוהו ב' כל א' וא' יש לו חלק כנגד הכל
 והנה הלא כל אדם ביציאתו מב' הכ' יספר עם כל אדם
 אם חצי שעה או יותר ואפי' שאין מרויה מדיבור זה
 שום דבר ולמה לא יקנה בזמן זה חיי ע' הב' בלימודו
 התהלים עם הציבור ובפרט אמירת הקדיש אחר
 התהלים רבה למעלה ראש שלא יש דבר להגין
 מפני המזיקין כאמירת הקדיש על התהלים כידוע:
 ת תענית יתענה פ' תעניות עיין ריש פ'ג:
 ובוה שמעתי רמו מקצת הורקא וכו' והוספתיה
 משלי וזה החלי בעור יי צורו וגאלי:
 זרק' א' מקף שופר הולך סגולתא ר' לאם זרק טיפות
 השול בתוך הסטא מקף לשון תורמין מן
 המוקף ר' ימהר תכף ומיד לשפ'ר ולתקן מעשיו והיו
 שופר הורך סגולתא ילך לבקש סגולות המועילות
 לו לתיקון עון זה אשר חול תקנום ולה' אמן בהם
 כמשל רופא המובהק כמ' ש ריש פ'ג עיי' ש:

פור גדול יפור ממונו לצדקה כמ' ש באות צדי'
 ידח בן יומור'ל שידמה לירח בן יומו שהולך וגדל
 יום יום כן הוא בכל יום יוסף במעשיו הטובים
 ולא יספיק במה שעשה כבר:
 או ידח בן יומו רמו למ' ש בפ'ג אות צג' לזכור המולד
 או ידח בן יומו רמו שיתנהג בעונה וילמד מהירח
 שנתמעט אורה על שקטרגה ואמרה אפ' שר
 לב' מלכים וכו' כמ' ש זל' וכמ' ש באות עיין:
 או ידח בן יומו שיהר' ללמד סניגוריא ולא ילמד
 קטניגוריא כמו שעשתה הירח וגרמה להתמעט
 אורה וכמ' ש באות סמך ואם יעשה כן אוי
 קרני פרה ר' ל קרני ההוד שלו פרה ורבה:
 או פרה רמו להעבירות כמ' ש הכ' כי נפרה סוררה
 סרר ישראל ור' ל כי העבירות בעצמם יהיו לו
 קרן הוד ויהפכו לזכיות:
 געיא ר' ת' יאכיל עניים גבי אכילתו כמ' ש בפ'ג כב:
 תלשא רת א' ש יכבד לומדי תורה כמ' ש באות ח
 אולא גריש ר' ל אם לא ימהר לתקן עון זה הוא
 גורם לשכינת עוינו אולא מגורשת
 בנלות כמ' ש בפ' א אות א:

קרנות צדיק

או אולא גריש אותיות אלו שרגא רמו שירבה
 בנרות שבת ואם יוכל יעשה ז' נרות נגד ז' ימי
 השבוע כמ"ש באות נון :
 פסק רמו שיתענה ג' הפסקות מב' ימים כמ"ש באות צ
 או פסק רביע לשון ארחי ורבעי זרית יפסוק השינה
 מעינו וישב בחצות לילה לבכות ולהתאונן על
 הרבן בית המקדש כמ"ש באות ח :
 רביע שיוזהר בתפילין שהוא מרובע כמ"ש באותת
 או רביע יזהר בסעודה ד' במ"ש כמ"ש בפ"ג אות צ
 שופר מהופך ר"ל שיהיה כשופר שיש לו ב' פיות א'
 קצר וא' רחב כן הוא בתורה ירחיב פיו כמ"ש
 הרחב פיה ואמלאהו וביבור ימעט כפי היכולת :
 או שידמה כשופר שתחלתו הוא רחב וכלמה שיגדל
 ויתארך יתקצר כן הוא כל מה שיגדיל ויוסיף
 בעבודת יי יראה עצמו כאילו לא עשה שום דבר כדי
 שלא יתנאה בלבו :
 או ידמה לשופר שהוא מכניס בנו ומוציא כזו כן
 הוא שומיע חרפתו באון זו ומוציא באחרת ולא
 ישיב למחרפו דבר כמ"ש באות עין עלוב :
 קדמא יהיה ראשון בבית דאיהו קיימא בדרגא
 דצדיק

קרנות צדיק

פ

דצדיק כמ"ש באות יוד :
 זקף קטן זקף גדול הנה בחטאו היה כפוף תחת
 הסמ"א ובשובו צריך לשוב בהדרגות מעט מעט
 וז"ש בתחלה זקף קטן יוקף עצמו מעט ואך זקף גדול
 או זק זג ער"ש אדם מקדש עצמו מעט מלמטה
 מקדשין אותו הרבה מלמעלה וז"ש אתה תעשה
 לעצמך זק מלמטה ומסויעין אותך מלמעלה בוג :
 או זק זג ר"ל יכמד סניגוריא על ישראל על הכלל
 ועל הפרט על קטן ועל גדול כמ"ש באות סמך :
 שלשלת יחבר לילה ביום ויום בלילה בתורה
 ותפלה בלי הספק כמו השלשלאה :
 או שלשלת רמו שיוזהר בנגדרים שהם כשלשלאה
 לכלבא כמ"ש בפ"ב אות כ"ז :
 או שלשלת שישמך גאולה לתפלה כמ"ש באות ס"י
 שני גרישין ר"ל יגרש לשתי נשיו של ס"מ שהם
 לילית ומחלת הבאים מכוח עצבות ומכוח שמחה
 שאינה של מצווה כמ"ש בפ"ב אות מ"ו :
 או שני גרישין הנה מכל טיפה שהוציא לבטלה
 נברא ממנה ב' מליפות חזיר כל ב' גי' זרע כמ"ש
 בפ"א אותך ועי' תיקונו יגרש לב' קליפות אלו מעליו
 תרי

קדנות צדיק

תרי טעמי לשון יעש מטעמים לאביו ר"ל כי בכר
אכילה יכין לו ב' מיני מאכלים האחד
התורה מאכל הנפש והב' הוא מאכל הגוף:
ודגא תביר ר"ל ישבור גאותו המביאתו לידי שזל
כמ"ש באות גימל:

מאריך טרחא יטרח בעשיית המצוות כמ"ש באות ט'
או מאריך טרחא יטרח בהכנסת חתן וכלה כמ"ש
בפ"ג אות ס"ז:

אתנח לשון מנוחה שישמח בחלקו שנתן לו י"ולא
יהיה להוט אחר הממון:

או אתנח לשון יגון ואנחה ש"יאנח ויתמרמר תמיד
ויקיים וחטאתי נגדי תמיד כדויד שכתב ברת
שבע בכל מקומות שבתו:

או אתנח וזהר בשמירת שבת שנקרא מנוחה.
כמ"ש באות שין:

רפה דגש רמו שיהיה נוח לרצות דהיינו רפה וקשה
לכעוס דהיינו דגש כי ע"י הכעס משליט
עליו הסט"א כמ"ש ו'ל:

י"תיב לחטאים כתיובתא כמ"ש באות אר"ף:
או י"תיב ישב בביתו ולא יצא לחוץ אלא אם רוצה
לעשות

קדנות צדיק

לעשות איזה מצוה וכמ"ש דויד ואתהלכה ברחבה
כי פ'קודיך דרשתי וכמעשה אותו סופר שכתב
דא' ס' תהלים וכתבו כולו באותיות מוזהבות

וציורים חוץ מפסוק אשרי יושבי ביתך כתב אותו
בדיו שחור אל למה כל התהלים כתבת אותו באו'
מוזהבות ופסוק זה נשאר שחור האם קצרה ירך על
ב' תיבות אלו אל אני בכוונה עשיתי כן לרמוז ב'
אפילו אם האדם אין לו בביתו שום דבר ושחור ביתו
ורקס מכל מ"מ ימ"ס א י' ביתו ולא יצא לחוץ:

או י"תיב ר"ת יגדל יתום תוך ביתו כמ"ש באות י'
או י"תיב ר"ת בעיצית יזהר יסתכל תמיד עיין אות צ"ג

או י"תיב ר"ת בברכת יוד תקע יתוודה כמ"ש באות
ב"ת: או י"תיב ר"ת בהוצאת תורה יתוודה:

ישוב כמ"ש באות ב"ת: או י"תיב ר"ת ירגיל בניו
ילמדו תורה כמ"ש באות ב"ת: או י"תיב ר"ת ילמד
בכל יום תהלים כמ"ש באות ב"ת: או י"תיב ר"ת
תלמד במשנה יום יום כמ"ש באות מ"ם:

או י"תיב ר"ת תקבע בזהר יום יום כמ"ש באות זין:
או י"תיב ר"ת תלמד בקרבנות יום יום עיין אות ב' י'
או י"תיב ר"ת בעת תישן יצויר הו"ה עיין אות ב' י'

או יתי' בר'ת ירגיל יסתכל באותיות תורה עיין אות ב'
או יתיב ר'ת יזהר יתפלל תפלתו בכני עיין אות ב':
תרסא לשון כתרס בפני הפורענות ור'ל שת'קונים
ארו יהיו לו למגן וצינה מיצה'ר :

שני פשטין הנה אר'זל (והובא בת'ח ריש פרק
חלק) דהשני כפי'ן שבאלף בית הם
רומים לשני כפוי'ת . כף ימין היא רחמים פשוטה
לקבל שבים . וכף שמאל היא דין כפופה לדין ארת
הרשעים וידוע כי התשובה מהפכת מדה'ד למדה'ר
זו'ש ע' תיקונו אז יהיו השני כפין פשוטים ו-א' פי' כף
שמאל שהיא דין יהיה פשוטה כיד ימין :

שבולת שבולת עד'ש בסנהדרין ריש פרק חלק
שאלה מטרוניתא את'רמ ידענא
שהמתים יחיו שנא ויציצו מעיר כעשב הארץ אלא
כשהם עומדים ערומים הם עומדים או בלבושיהם
הם עומדין אל קז מחטה ומה חטה שנקברת ערומה
עומדת בכמה רבושין . צדיקים שבלבושיהן נקברים
צאכ'וכ שבלבושיהן הן עומדים . גם ידוע כי הפוגם
בריתו אינו קם בתחי'ה כמ'ש בפ'א אות ח'ית . ווי'ש
שבולת ר'ל כי ע' תיקונו אז יקום בתחי'ה ככמה
לבושים

לבושים מק'ז משבולת ההמה :
מפיק בה'א עד'ש רז'ל כי עה'ז נברא באותה פתוחת
מלמטה דכל הרוצה לצאת יצא ותלויה
כרעיה דה' דאי הדר ביה ליעול . ווי'ש מפיק בה'א
ר'ל יתבונן ויסתכל מאות הא שנבראת בה ע'הו
שב'א ר'ת שומר בעניית אמן . כמ'ש באות אלף' :
או שב'א ר'ת שירון כמצוות אלוהיו עיין אות ז'
או שב'א ר'ת שיוהר במים אחרונים עיין אות מס' :
או שבא ר'ת אם שיוהר בטבילה כמ'ש באות ט'
או שבא ר'ת או בעשייתו שלום כמ'ש באות ר'
או שבא ר'ת אם בקריאתו שמע כמ'ש באות ר'
או שבא ר'ת אם בליבשו שק כמ'ש באות ריש'
או שבא ר'ת אם שילמד בוהר כמ'ש באות זיין' :
או שבא ר'ת אם שילמד בתהלים כמ'ש באות ב' :
או שבא ר'ת אם שילמד במשנה כמ'ש באות מס' :
או שבא ר'ת אם שיוהר בציצית כמ'ש באות צ'
או שבא ר'ת אם שיוהר בתפלין כמ'ש באות ת'
או שבא ר'ת אם שיתודה בתקע כמ'ש באות כ'
או שבא ר'ת אם שיוהר בענווה כמ'ש באות ע' :

או שבא ר"ת אם שיוהר בנמילה כמ"ש באותנ' :
 או שבא ר"ת שיוהר בביוזי אוכלים עיין פ"ג אות כג':
 או שבא ר"ת שיוהר בברכת אלוהיו עיין אות כף :
 או שבא ר"ת אם שירבה ביודיו כמ"ש באות וא':
 או שבא ר"ת אם שיתפלל בבכי כמ"ש באות ב' :
 או שבא ר"ת אם בשמירתו שבת כמ"ש באות ש' :
 שבא גע'יא גע'יא שבא בכל יום יבנה ויצעק תמיד
 לוי' כמ"ש בפ"ג אות לח' ואו ע'י תיקונים אלו
 סוף פסוק הנה מתיבת זר' ענעשה קר"ם ס"מ ג' זרע
 כמ"ש בפ"ג אות י"ח וע'י תיקונים אלו יכנע
 ולא יקום ור"ש סוף ג' קר"ם פסוק נפסק ר"ל נפסק
 דהק'מה שלו : או סוף פסוק כי עין זרה גורם אורך
 הגלות וכמ"ש בפ"א אות אלה וע'י תיקונו או סוף
 הגלות נפסק ונוכה לגאולה ב"ב כ"ד :
 ובוה יתבאר רמו הנקודות בס"ד : קמ"ן רמו שישתום
 פיו ולא ישיב דבר למחרפו עיין אות ע' עלוב :
 פתח ר"ת פ"ד תעניות חושב עיין אות צ' ואות תיו :
 או פתח רמו ש' פתח ידו בצדקה כמ"ש כי פתוח
 תפתח את ידך לו כמ"ש באות צד' :
 או פתח ר"ת פ"א תלמיד חכמים עיין אות ת' :

או קמ"ן פתח ע"ד שר"ל כתיב אל תען כסיל כאולתו
 וכתיב ענה כסיל כאולתו ותירצו אם רואה
 שדבריו נשמעין או ענה כסיל כאולתו ואם רואה
 שאין דבריו נשמעין או אל תען כסיל כאול' שבשם
 שמצוה לומר דבר הנשמע כך מצוה שלא לומר
 דבר שאינו נשמע ור"ש אסרוהא שאין דבריו נשמעין
 וזו קמ"ן יקמוץ ויסתום פיו מלהוכיח ואם רואה
 שדבריו נשמעין או פת"ח דבריך והוכיחם :
 או קמ"ן פתח ע"ד שר"ל יהי בתך פתוח לרוחה ויהי
 עניים בני ביתך הכונה כי בצדקה יתנהג בנדיבות
 ולבני ביתו בכיליות ור"ש רבני ביתך קמ"ן יקמוץ
 ידו ולצדקה פת"ח יפתח ידו בנדיבות :
 או פת"ח יפתח פיו להשיב פושעים אליו ית' עיין אר"א
 שב"א ע' לעיל ברמו הזרקא וכו' בענין שבא גע'יא :
 צרי אותיות ר"ן יוד ר"ל שיהיה מווד הראשונים
 בבה"כ כמ"ש באות יוד : או צר' רמו יצייר נגד
 עינו הויה כמ"ש באות בית : או צרי רמו יצייר דיוקנו
 של אביו כמ"ש באותיות אב או צר' ר"ת יהיה
 רודף צדקה כמ"ש באות צד' צדקה :
 חולם אותיות מוחל שיהא מוחל למי שהטא פגנרו

קרנות צדיק

ויהיה מתנעלבים ואינם עוכבים עיין אות עי:
או חולם רת ויהיה מלקום הצות לילה עיין אות ח:
או חולם רת מהיר לשמה התן וכלה עיין פג או סד
סגול רת ויהיה סומך גאולה להפלה עיין אות ס:
או סגול רת ללמד סניגורייא גדול וקמן עיין אותס:
או סגול רת גם ורץ ליהות סנדק עיין אות ס:
הרק אותיות הקד שיחקור בסיבות הגורמות לעון
זה ויסור מהם כמשל המצודע ועין ריש פ' ב:
או הרק אותיות קרה יזהר ממחלו ולא יהיה נקורח
שורק רת ויקרא קר ש'מע כמ'ש באות רי"ש:
קיבוץ שפתיים הנה עיקר הכל יזהר מדיבור אסור
כגון להר ושקר וכו' וכמ'ש נצור לשונך מרע
זכו ועין פ' ב' אות הו"ו:
ובזה פירשתי רמז סדר הפרשיות:

בראשית אותיות שא' ברי"ת רל' ש"א לשון
מחילה כמו הלא אם תטיב שא' תור'ל תחלה
תבקש לך סגולות שימחל לך פגם הברית ואח"כ
תזכה לעסק התורה כנ"ל:
עוד בראשית אותיות יא'ר שב"ת שירכה בנרות
שבת כמ'ש באות נט"ו

עוד

קרנות צדיק

פד

עוד בראשית אותיות ירא ש' בת שיהר בשמירת
שבת כמ'ש באות שי"ן: עוד בראשית ר' רת
א"ס ר' צה ש' יגדל יתום ת"ך כ' יתו' כמ'ש אות י:
נח יזהר בשמירת שבת שנקרא מנוחה כמ'ש אות
ש': עוד נח רמז יזהר בענווה ויהיה נוח לבריות
כמ'ש באות עי"ן:

לך לך ירוין לדבר מצווה כמ'ש באות ו': עוד לך
לך גי' ק' שיהר בק' ברכות שיברך בכל
יום שיברך בכונה כמ'ש באית כף:

וירא לשון ראייה יסתכל באותיות תורה עיין אות ב'
עוד וירא יזהר לשמור ראיית עיניו כמ'ש אות ע':
חיי שרה יזהר מעצבות ויהיה שמח בהלקי כחיים
של שרים שאין להם שום עצבות עיין אות ע'

תולדות ירגיל בניו שהם תולדותיו בת' ת כמ'ש
באות בי"ת: עוד תולדות רמז יצייר
דיוקנו של אביו המולידו כמ'ש באות א'ב:
ויצא רת ו'עוד יהיה אזהב צ'דקות כמ'ש באות צ'
וישלח רת ו'עוד יזהר ש'לא ל' בייש ה'ברו עי"ו
כפ"ג אות כ':

וישכ רת יזהר בלבישת ש"ס ואפר כמ'ש באות
שי"ן

קרנות צדיק

שיין : עוד ויש"ב רת ובשבת יאמר בריך שמייה
כמ"ש בפ"ג אות מו : עוד ויש"ב רת ו"גם ו"זהר
צ"נודוד שינה כמ"ש באות רי"ש :
מקץ לשון ויקץ יעקב משנתו . שיקים בהצית לילה
כמ"ש באית ח"ת : עוד מק"ן רת ממזן קול צום
ממזן היינו צדקה כמ"ש באות צדי : קול יתפלל
בצעקה ובכיה . כמ"ש באות ב"ת : צום היינו
ש"תענה ביום שהיאה קרי ויתענה פ"ד תעניות כמ"ש
באות צד"י ואות ת"ו :

ונש רת וזהר שיעשה נ'דרים וסיגים עיין פ"ב ארכו
ויחי ר"ת ובמשנה ילמוד ח"י . כמ"ש באות מ' :
עוד ויחי ר"ת ו"בברכת י"וד ח"י יתודה . כמ"ש
באות ב"ת : עוד ויהי רמו כי בפנס הברית היה
חייב מיתה שעון זה גורם מיתה וע"י התיקון או ויהי
זוכה לחיים :

שמות לשון אשר שם שמות בארץ ישתומם ויבכה
וידאג . ובפרט בימי ההפסקות . עיין פ"ג אות לת
וארא ב"א ר"ת ב"ערא"ונן ר"ל אקח ראיה מער
אונן שאע"צ שהיו סמנים אפ"י הכי נענשו
ולכן ישתדל לתקן :

בשלח

מרגות צדיק

פה

בשלה רת ח"ש להודר בקריאת שמע . עיין אות
ריש : עוד בשלה יתרו שיגרש ממנו תאוות
המותרות וזהר מריבו אוכלים . עיין

כפ"ב אות י"ב ובפ"ג אות י"ב :

משפטים שעון זה גורם שיהיה משפטים רעים
בעולם ח"ו עיין בפ"א אות ג' :

הרומה אוחית חורה מ' . שירבה בעכק התורה
שניתנה במ' יום :

הציה לאהרנים והחזירם בתשיבה עיין בפ"ג אות סח
כי תשא ישא ויקבל דברי המחרפו עיין אות שזו :
ויקהל רת יהיה קם לפני התורה ולומדיה . עיין
אות ח"ת : עוד ויקהל פמודי יאסוף הבולות
של מצוות שנמראו פיקודי ישרים עיין בפ"ג אות ט"א
ויקרא צו רת צום ודוי עיין בפ"ג אות ט"ל : עוד צו
רת צעקה ובכיה עיין בפ"ג אות נ"א :

שמיני יהיה סנדק למלה שהיא ביום שמיני ע"א פ
תוריע אותיות יתיו ר"ע ר"ל כי מקודם היה נקרא
ר"ע וע"י תיקונו נצול ממנו : עוד תוריע

לשון זרעו לכם לצדקה . כמ"ש באות צדי :
מצורע רת מ"שכים עשרה ראשונים והוי

צדיק

צדיק כמ"ש באות יוד : עוד מצודע מוציא רע
כי מקודם היה נקרא ר"ע ועתה שתיקן מוציא למנו
הרע : עוד מצודע ר"ת ר"ץ על מצוות צצית ותפלין
כמ"ש באות צדי ובאות תיו :

אחריות קדושים ר"ל כי מקודם שעשה התקון
היה מצודע אחרי מות ר"ל אחרי
מיתותיה מובדל ומפרש מעדת הצדיקים כמצודע
ועתה שתיקן יהיה אחרי מותו בעדת הקדושים :

אמר יתודה באמירה כמ"ש באות ואז :
בהר סיני ירחק מגאווה כהר סיני שלא נתגאה
כשאר ההרים כמ"ש באות גימל :

בחקותי יישן מתוך ר"ת שנקראת חוק עיין פ"ג אות עט
צמדבר אותיות ב"ס דבד בד"ת : עוד במדבר יזהר
שלא ירבה דיבור עם האשה כמ"ש
בפ"ב אות דלת : עוד במדבר יזהר מדיבור חול
בבה"ב כמ"ש בפ"ג אות כח :

נשא ר"ת נוהר אוהב שלום כמ"ש באות ריש :
צהעלותך יזהר לעלות לס"ת פעם אחת בחודש
לפחות כמ"ש בפ"ג אות מ"ה :

שלח לך קורה יזהר במחלוקת ולא יהיה כמורה
ובעדתו

ובעדתו לדבר לזהר וכו עיין פ"ב אות ו' :
חוקת יזהר מהרהורים רעים החמוקים בלבו . כי
הרהור ביום מביאו לידי קרי בלילה :

עוד חוקת יחוקק ויצויר נגד עיני הוי"ה עיין אות ב
בלק אלמד סניגורייא על ישראל . ולא יאמר
קטיגורייא כבלק ששלח אחר בלעם לקלל את

יש ולימר עליהם קטיגורייא כמ"ש ויערהובמות בעק
ושדה צופים שהם מקומות שחטאו בהם ישראל
כדי להוכיח את עונם : עוד בלק ר"ת מזוביע לימור
ב"מ שנה כמ"ש באות מ"ס : עוד בלק ר"ת קוביע
למורו בוהר כמ"ש באות זיין : עוד בלק ר"ת

מזוביע למורו בתהלים כמ"ש באות בית :
עוד בלק ר"ת לומר בפרשת קרבנות עיין אות ב'
פינחס יזהר בק"ש שעל המטה כפינחס ויקח רומח
בידו שהם רמח תיבות של ק"ש כמ"ש בפ"ג

אות ע"ח : עוד פינחס יקנא קנאת יי כפינ' עיין אות ה'
ממות מסעי יסע ממטתו ולא יהיה בתענוג השינה
כל הלילה כמ"ש באות ה"ש :

דברים יזהר מלהר ושקר וליצנות ונבלות הפרה
כמ"ש באות פ"א :

ואתחנן

קרנות צדיק

ואתחנן ירבה בתחנונים ותפלה בכל יום ויהוודה

כמ"ש בפ"ג אות טל :

עקב אותיות קבע שיעשה המצוות בקבע ולא

באקראי כמ"ש באות קוף :

ראה יזהר מלפגום בראייה כגון להכתיל בנשים

וכו' כמ"ש באות עיין :

שופטים ר"ת ו'גמ'ט'וב ש'למ'וד י'ה פ'דקי מ'שנדה

כמ"ש באות מ' : עוד שופטים כי הוציא

שכל אלו המיפות שהוציא לבטלה יסובבוהו בעת

צאתו מהעולם ויעשו בו משפטים קשים ופרים

כי ת'צא ר'ת ת'גמור צ'אמנים עיין אות אקף :

כי תבא ר'ת א'ס ת'זהר ב'טבילה עיין אות ט'ית :

עוד כי ת'בא ר'ת א'ס ת'זהר ב'נמילה עיין אות נ'זן :

עוד כי ת'בא ר'ת ת'זהר ב'מים א'הרונים עיין אות מ

עוד כי ת'בא ר'ת ת'כוין ב'ברכת אלוהיך עי' אות כ'

צ'כבים ר'ת ב'נודרו צ'דיך י'זהר מ'לאחר נ'דרועי' אות נ

י'ילך ר'ת י'סרה ל'הכנסת כ'לה ו'התן עי' בפ"ג או פז

האזינו לשמוע ר'ת ולא ישמעו לאזנו דברים

כמלים עיין בפ"ב אות יו :

תאת הברכה זאת גי' צום קול מ'מן שהם תיקן

הברית

קרנות צדיק

פ

הברית כמ"ש ברמז פרשת מקץ ועי' יזכה לברכה :

זבוח יובנו הפסוקים בפרשת תרומה ווארת

התרומה אשר תקחו מאיתם דייקא

היא המילה שהיא תרומת הנף לתקנה זהב

רמז לענווה כי אותיות זהב הולכים ומתמעטים הוי"ן

הוא שבעה ה' חמשה ב' שנים ועי' באות ע' :

או זהב ר'ת זה הלמד במשנה עיין אות מ'

או זהב ר'ת זה הלמד בזוהר עיין אות ז'ין

או זהב ר'ת זה הלמד בתהלים עיין אות ת'

או זהב ר'ת זה הלמד בקרבנות עיין אות ב' :

או זהב ר'ת זה הנוהר בתפילין עיין אות ת :

או זהב ר'ת זה המתוודה בתקע עיין אות ב :

או זהב ר'ת זה הרגיל ב'טבילה עיין אות ט :

או זהב ר'ת זה הנוהר ב'נמילה עיין אות נ'זן :

או זהב ר'ת זה המבדק ב'כוונה עיין אות ד' :

וכסף יזהר מ'להכסף פני חבירו עיין פ"ג אות ד' :

או וכסף ר'ת ויסדר סדר פילולו כראוי עי' פ"ג אות כ"ש

או וכסף ר'ת פועל סייגים וגדרים כראוי עי' פ"ב או כ"ז

ונחושת נומריקון והש תן צדקה עיין אות צ' :

ותכלת יזהר במצוות ציצית עיין אות צ'די :

וארנב

וארגמן ר"ת ועוד גם רגיל נזהר מראיית אשר עיין
 אות ע' : או וארגמן ר"ת ועוד גם רגיל נזהר
 מדבור אשה עיין : אות פ' : או וארגמן ר"ת ועוד
 גם רגיל נזהר מלישן אחר עיין פ"ב אות י"ג : או
 וארגמן ר"ת ועוד גם רגיל נזהר מרבו אוכלים(שם)
 אות י"ב) : או וארגמן ר"ת ועוד גם רגיל נזהר מביוז
 אוכלים (שם אי"ח כג) : או וארגמן ר"ת ועוד גם
 רגיל נזהר מנגיעת אשה (שם אות י"א) : או
 וארגמן ר"ת ועוד רגיל נזהר נזמר אכילתו
 מהמוציא עיין פ"ג אות כ"ד : או וארגמן ר"ת ועוד
 גם רגיל נזהר משמיעת אזנו עיין פ"ב אית י"ז :
 או ר"ת ועוד אם גם רגיל נזהר מעצבות עיין אות ע"ז
 ותולעת יזהר בענוה ער"ש ואנוכי תולעת ולא איש
 שני ר"ת נזהר ינדר שנתו או ר"ת נזהר יעשה שלום
 או ר"ת נזהר ימרא שמע : או ר"ת נזהר ישמור
 שבת או ר"ת נזהר ירבה שת"קה עיין אות
 ר"ש שי"ן : או שני ר"ת ירבה נרות שבת עיין או"י
 ר"ש בש"ן שמאל"ת יהיה עמח בשמחה של
 מצווה ויזהר משמחה שאינה של מצווה עיין
 אות ש' : או וש"ש ילמוד ששת סדר"י משנה :
 ועזים

ועזים ר"ת זחיר יהיה מהנעלבים ואינם עולבים עיין
 אות ע' : או ועזים ר"ת יהיה זוכה ומזכה
 מהפושעים עמי עיין אות אר"ף :
 ועזרות אלים רמו לתפילין :
 מאדמים נזמריקון מאד מים מאד לשון ונחית
 בר אמוראי (כן ג"י הערוך פ"י אדם היודע
 לשיט במים) מים רמו למבילה עיין אות ט'
 זערת תחשים וערת ר"ת וגם תשמור ראיית עיניך
 תחשים אותיות משחית ר"ל כי ראיית העיין
 בירם להיות משחית זרעו :
 זעצי שמים יכבד ת"ח שנמשלו לעצי שמים ע"י או"ת
 שמן למאור ירבה בנרות שבת עיין אות נון :
 בשמים לשמן המשחה ולקטורת הזמנים שיהיה
 כבושם שהכל מתבשמים בו כן היא ילמד
 סניגורייא על הכל עיין אות ס' :
 אבני שהם רמו שיניה אבן תחת מראשותיו ע"י או"א
 נאבני מלואים רמו שימלא במנו מהתורה שנקראת
 לוחות אבנים כמוך לשכיבתו כמ"ש
 דו"ל ע"פ ושבע ירין כל יפקד רע עיין פ"ג אות עט"ו
 לאפר ר"ת או להתענות פ"ד עיין אות צ' :

ולחשן

אותיות שולחן יאכיל עניים על שולחננו
עין אות צ: או ולחושן ר"ת ועוד חש
נוהר לעשית שלום. או ר"ת ועוד חש נוהר לנדרה
ישנתו: או ר"ת ועוד חש נוהר לקרוא שמע: או
ר"ת ועוד חש נוהר לשמור שבת עין אות ריש ש:
או ולחשן ר"ת ועוד נוהר שיקום הצות לילה עין
אות ח: או ולחשן ר"ת שיהיה נוהר לשמח
חתן וכלה עין פ"ג אות סו: או ר"ת ועוד חש
נוהר ללבוש שק:

ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם כי הנה אורך הגלית
הוא מסיבת עון פגם הבריה. אמנם ע"י תיקונו
או יבנה בה"מק ב"ב כ"ד: וי"שהכ בונה ירושלים
וי נרחי ישראל (ס"ת מילה) יכנס שע"י תיקון
הברית יבנה בה"מק ב"ב: וי"ש הנה מלכך יבא לך
(ר"ת מילה) צדיק ונושע הוא:

לאפ"ש רפרש רמו לתימינים הניז ביו"ד מכות
שהביא יי ער המצריים במצרים. כי הנה
כתבנו רעיל נפ"א אות א. כי גלות מצרים בעבור
מצוצי חרי של אד"הר. וע"י הישעבור שנשתעברו
בחומר ובלבנים ביהו ונעטנו הקרי של אד"הר.
ולכן

והנה

ולכו הביא השית הויד מכות שנהם רמוזים
התימונים של הקרי:

דס רמו למצט דמו בתענית כמ"ש ריש פ"ג ועוד
(שם אות מא): או דס רמו שלא יבייש שום
אדם שנקרא כאילו שופך דמו כמ"ש בפ"ג אות ד:
או דס רמו שיסבול מהמחרפו ושופך דמו ויהיה
מהנעלבים ואינם עולבים כמ"ש בפ"ג אות סה:
צפרדע רמו שיהר בטבילה בצפרדע זה שהיה
בתוך המים תמיד כמ"ש בפ"ג אות מ' ומא:

או צפרדע רמו שיהר מריבוי אכילה כי סיבה זו
מביא אתו לידי קרי ובמשל העוף וכו' כמ"ש
בפ"ג אות יב: וזהו צפרדע נוטריקין צפור דע רל
חדע זבין משל הציפור הגדול: או צפרדע רמו
ש"ג יום יבכה וירבה בצעקה והפלה בצפרדע זו
שמקרת תמיד כמ"ש בפ"ג אות לח טל: או
צפרדע רמו להזהר בנט"י עין אות נון. כי מי

שאינו נוהר בנט"י עונשי להתלגל בצפרדע וכמ"ש
בס תורה וחיים ול מעשה נפלא. והוא כי פעם אחת
נכנס הרב בעל שם טוב ז"ל בה בעמיקות גדול. והלך
בהתבוננות זו ג' ימים וג' לילות ולא ידע כלום מזה.

אח"ך

אחד הכיר בעצמו שהוא במדבר גדול רחוק מאוד
 ממקומו ויפלא מאוד בעיניו על שתעה במדבר גדול
 בזה ובודאי לא דבר רג הוא וברוך כך באזה
 לפניו צפרדע אחת גדולה עד מאוד עד שבמעט לא
 זכיר איזה ברית היא ושאל אותה מי את ואמרה
 לו שהוא תלמיד חכם ונתגלגל בצפרדע הזאת ואל
 הבעל שם טוב ת"ח אתה ובוהה דיבור העלה אותו
 הרבה ותספר לו הצפרדע כי זה ת"ק שנה שנתגלגל
 בה וגם שהרב הארי זל"ה תיקן הנשמות אך
 מגודל פשעי הרחיקו אותי נדור במקום שאין בני
 אדם מצויין כדי שלא יתקנו אותי ושאל אותו הרב
 מה היה פשעו ואל"כ הוא פעם אחרת זכול בנטי
 שלא נמל כראוי וקטרג עליו והשיבו לו
 לשמן כי אין להאשימו על עבירה אחרת אך הלא
 עבירה גודרת עבירה ואם תוכל להכשילו בעבירה
 אחרת אוי גם זאת יחשבו לו ואם יזכור עליה וישוב
 ממנה או יהיה נקי גם מזה וניסחו בעבירה אחרת
 ונכשל בה ולא עמד בנסיון וכן שגה ושילש עד
 שכמעט עבר על כל התורה כולה והשמן הסיתו
 ונעשה כשכור גדול עד שלא היה לו פינאי לשוב
 בתשובה

בתשובה ורפי שגרים החמאים שגרים לו היה
 החמא הראשון שזולל בנ"טי לכן כשמת נתגלגל
 בצפרדע שהיא תמיד במים וגורו עליו שיהיה
 במקום שאין בני אדם מצויין לפי שכאשר יעבור
 שם איזה יהודי ויברך איזה ברכה או יחשיב איזה
 מחשבה טובה בזה יכול להוציא יקר מזולל ואז
 הבעל שם טוב עשה לו תיקון לנשמתו והעלהו עד
 שנסארה הצפרדע מת ככל הדברים האלה וככל
 החזיון הזה נמצא כתוב בס' שבחי הבעל שם טוב :
 כנים לשון כנים אנתנו יזהר משקר עיין פ"ב אות ז'
 ערוב רמז שיהא דיבורו ערב על ישראל ללמד
 עליהם סניגוריא עיין פ"ג אות עה : או ערוב
 ד"ת רגיל ונהר במדת ענוה עיין פ"ג אות יח :
 או ערוב ד"ת רגיל ונהר בראיית עיניו כמ"ש
 בפ"ב אות א' ב' ג'

דבר רמז שיהיה בצדקה כמ"ש בפ"ג אות כ"ב וע"ב
 כי הדבר היא בא על מינוט צדקה : או דבר
 לשון דיבור שיהיה מדיבור אסור כגון להר ונבלות
 הפה ודיבור אישה כמ"ש בפ"ב אית ד' ה' : או שירבם
 פתחה שנקראת אלה הדברים :

קרנות צדיק

שחין יזהר מלהר המביא לידי צרעת כידוע עי' בפ"ג
 אות ו: או שחין לשון ולא יחס לו (מלכים אא)
 וזתרגם אנקלוס ולא שחין ליה: שיטרה בעשיית
 המצוו' עד שיתחמם ויזיע עי' בפ"ג או עג: אורת חש
 נוהר יענג שבת כמ"ש בפ"ג או פט: או שחין ר' תחש
 נוהר ישמור שבת כמ"ש בפ"ג אות מח: או שחין
 ר' ת חש נוהר יקרא שמע כמ"ש בפ"ג אות ל: או
 שחין ר' ת חש נוהר ינדר שנתו עיין בפ"ג אות
 לו: או שחין ר' ת חש נוהר ילבש שק עיין בפ"ג אות
 לה או שחין ר' ת חש ירבה נרות שבת עי' פ"ג איתמט
 ברד רמו שיוהר במדת השלום כברד שהיה אש
 מתלקחת בתוך הברד ועשו שלום האש והמים
 כדי לעשות רצון השי' ת כמ"ש בפ"ג אות סד:
 ארבה ר' ת רגיל הוא בעניית אמנים עיין בפ"ג אות
 זך: או ארבה ר' ת רגיל הוא במים אחרונים
 עיין בפ"ג אות נו: או ארבה ר' ת אם רגיל
 בלמוד המשנה עיין בפ"ג אות נב: או ארבה
 ר' ת אם רגיל בלמוד הוהר עיין בפ"ג אות גן:
 או ארבה ר' ת אם רגיל הוא בתהלים עיין בפ"ג אות
 טו: או ארבה ר' ת אם רגיל בפרשת הקרבנות
 עיין

צא

קרנות צדיק

עיין בפ"ג אות יז: או ארבה ר' ת רין הוא במצוות
 אלוהיי עיין בפ"ג אות עג:
 חשך יחשיך בדמעות עיניו עיין בפ"ג או לח ואו נא
 מכת בכורות אותיות כתם ברכות שיוהר בכוננת
 נוסח הברכות עיין בפ"ג אות כהכו
 ואפשר שזה רמו המגיד בסדר קדש ורחץ וכו':
 קדש עצמך במותר לך וזהר מריבוי אוכלים
 עיין אות א: או קדש אותיות שקד שיהא שקד
 וזרין ורין בעשיית המצוות עיין אות זן:
 ורחץ יזהר בנפיו הן דשחרית הן דאכילה עיין אות נ
 כרפס אותיות כסף ר' יתן צדקה לרש עיין אות צ:
 גם כרפס אותיות כפר ריש פה סמך רל יתן בכפן
 לצדקה וגם פייסו בדברים: או כרפס רמו יזהר
 בענווה ויהיה שפל כיוק עיין אות עין: גם כרפס
 הממך יתחלף בשין בוש סרין ויהיה כרפס ומיט:
 יחץ יקום בהצות לילה ויאמר תימן הצות עי' או ח
 מגיד לשון המשכה ילמד פושעים אליו יתברך עי'
 אות אלף: או מגיד יעסוק בחורדה קודם
 שיישן עיין אית ל:
 החצה רחץ ה' מוצאת דפה עיין אות פ"ה:
 מוציא

קרנות צדיק

מוציא מצה מרור. מצה לשון מצה ומריבה יזהר
ממחלוקת. או מרור יזהר מעצבות עיין איתע
כורך יעשה שלום בין אדם לחברו עיין אות ש'
או כורך יחבר לילה ביום ויום בלילה לעסוק בתורה
או כורך יסמוך גאולה לתפלה עיין אות ס'
שלחן עורך יעריך דמי סעודתו ויתן לעניים. עיין
אות תיו תענית:

צפון ברך יזהר בכל הברכות שיברך בכוונה מתוך
צפוני לבו עיין אות כף:

הלל ילמד סניגורייא על כל אדם. עיין אות סמך.
ואז נרצה להשם יתברך:

זבוח ירמוז (תהלים טו) מזמיר לדוד יי מי יגור
באהליך וכו' כי הנה הפוגם בריתו אינו נכנס
במחיצתו של הסביה שנאמר לא יגורך רע לא יגור
אתך רע וכמ"ש בפ"א אות ט. וגם צריך לחזור
בגלגול. עיין בפ"א אות יוד. ו"ש מי יגור באהליך
ר"ל שיזכה להכנס במחיצתך ועוד מי ישכון בהר
קדשך ישכון דייקא בקבע ולא יחזור בגלגול. מ
שיזחר בתיקונים ארו. ואלו הם:

הלך תמים ר"ל שיהא רחוקו כבדו. ויתרחק
מתחבולות

קרנות צדיק

צב

מתחבולות. כמ"ש מתהלך בתומו צדיק עיין בפ"ג
אות עד: עוד הולך תמים אין תמים אלא מוכיח
שנא שנאו ב שער מוכיח ודובר תמים יתעבור ל
שיהא הולך תמים ללמד פושעים אליו יתברך עיין
בפ"ג אות סח: או הולך תמים ר"ת מהר יתענה מפד
תעניות עיין בריש פ"ג:

ופועל צדק יאהב צדקות ליהיות עושה ומעשה עיין
בפ"ג אות כב ועב: או ופועל צדק ימייס בכל

יום צ' אמנים ד' קדושות ק' ברכות עיין בפ"ג או סט:
או הולך תמים הנה ארו"ל כל מקום שנא תמים
נולד מהול אי"ב תמים רימוז על המילה וכאן רמוז הולך
תמים שיהא סגור במילה עיין בפ"ג אות מד:

ודובר אמת בלבבו יזהר משקר כי מלבד עונשו
הגדול עוד זאת שנשמא בקרי עיין בפ"ב

אות זין: עוד אמת ר"ת אסתזחר מנטילה הן בנטי
שחרית והן בנטי לאכילה עיין בפ"ג אות כא:

או אמת ר"ת תבטל אמירה מביה עיין בפ"ג אות
כה: או אמת תזחר מבזוי אוכלים עיין בפ"ג

אות כג: או אמת ר"ת תזחר מרבו אוכלים עיין
בפ"ב אות יב: או אמת ר"ת תתרחק מראיית

אשה

אשה עיין בפ"ב אית אלף : או אמת ר"ת תוהר
 מדבור אשה עיין בפ"ב אות ד : או אמת ר"ת
 תוהר משמיעת אונך עיין בפ"ב אות יו : או אמת
 ר"ת אם תוהר מעצבות עיין בפ"ב אות טו : או אמת
 ר"ת תוהר מברכת אלוהיך עיין בפ"ג אות כה כו :
 או אמת ר"ת תוהר מנגיעת אשה עיין בפ"ב אות יא
 או אמת ר"ת אם תרחיק מאוסים כגון סביב מטתו
 כלים צואים ובכלל קורי עכביש עיין בפ"ב אות יז
 יח"ט ד' : או אמת ר"ת תתמיד מצוות אלוהיך ר"ל
 שיעשה בקבע ולא עראי עיין בפ"ב אית כה :
 או אמת ר"ת תוהר מעניית אמנים עיין פ"ג אות כז
 או אמת ר"ת תגמור אכילה מהמוציא עיין בפ"ג
 אות כד : או אמת ר"ת תצייר מדיוקן אביך עיין
 בפ"ג אות פ : או אמת ר"ת אם חישן משמ"ר
 עיין בפ"ב אית כב או אמת ר"ת תניח אבן מראשותיך
 עיין בפ"ג אות פד או אמת ר"ת אם תישן מרודה
 עיין בפ"ג אות עט : או אמת ר"ת תוהר מלישן
 אחר עיין בפ"ב אות יג
 לא רגל על לשונו היינו שיוהר מל"הר עיין בפ"ב
 אות ואו :

לא עשה לדעהו רעה היינו שיוהר מלבייש אדם
 עיין בפ"ג אית כ' : או לדעהו ר"ת ורגיל הו"ל
 לקדם עשרה ראשונים עיין בפ"ג אית נו :
 חרפה לא נשא על קרבו לשון המלמד ידי לקרב
 לשון מלחמה ר"ל אם אדם נלחם עמו
 ומחרפו ישתוק ולא ישיב חורפו דבר עיין בפ"ג אות
 סה : או לא נשא ר"ת או אם נוהר לנדר שנתו עיין
 בפ"ג אית לו : או לא נשא ר"ת או אם נוהר
 לעשות שלום עיין בפ"ג אות סד : או לא נשא
 ר"ת אם נוהר שלא לישן אחד עיין בפ"ב אות יג :
 על קרובו ר"ת ויהיה רגיל ויוהר על קימה בהצות עי'
 בפ"ג אות סא : או על קרובו ר"ת ויהיה רגיל וירבה על
 קריו בכי עיין בפ"ג אות לח : או על קרובו ר"ת ויהיה
 רגיל ונוהר בטבילה על קריו עיין בפ"ג אות מא :
 או קרובו ר"ת ויעשה קביעות בוהר וכן ראוי עיין בפ"ג
 אות גן : או קרובו ר"ת וילמד בפרשת קרבנות
 וכן ראוי עיין בפ"ג אית יו : או קרובו ר"ת ויעשה
 קביעות במשנה וכן ראוי עיין בפ"ג אות נב : או
 קרובו ר"ת ויעשה קביעות בתהלים וכן ראוי עיין
 בפ"ג אות טו :

קרנות צדיק

נכוה בעיניו נמאס יזהר בענוה · עיין בפ"ג אות יח ·
או בעיניו ר"ת וגם עוד נוהר יגדל יתום בביתו עיין
בפ"ג אית נה · או בעיניו ר"ת ועוד ביהיותו יצ"ד

נגד עיניו הו"ה עיין בפ"ג אות פג :

ואת יראי ה' יכבד היינו שיכבד ת"ח עיין בפ"ג או"צ
נשבט להרע ולא ימיר · יזהר משבועות שקר ובמלל
זה שיוהר מנדרים שלא יהיה נודר ואינו

מקיים עיין בפ"ב אות יוד :

כספו ר"ת ויסדר סדר פלולו כראוי ר"ל שיתפלל

תפלתו בסדר שתקנו רז"ל עיין בפ"ג אות כט

או כספו ר"ת פועל סייגים וגררים כראוי כיהפורין

סייג שנדרו רז"ל יבא לידי קרי עיין בפ"ב אות כו

בנשך ר"ת נוהר בקריאת שמע כראוי עיין בפ"ג אות ל

או בנשך ר"ת נוהר בהבאת שלום כראוי עיין

פ"ג אות סד : או בנשך ר"ת נוהר בשמירת שבת

כראוי עיין בפ"ג אות מח : או בנשך ר"ת בהרבות

גרות שבת כראוי עיין בפ"ג אות מט : או בנשך

ר"ת שיהא נוהר בציצית כראוי עיין בפ"ג אות פב

ושחר ר"ת דורש שישמח חתן וכלה עיין פ"ג או"צ

או ושחרר על נפי לא למה רמו שלעולם ילמד

סניגוריא

קרנות צדיק

סניגוריא על ישראל וילמד עליו זכות · והאדם

הנקי לא ידבר עליו דיבור רע · עיין בפ"ג אות עה :

ואז עושה אלה · התיקונים הנזל לא ימוט לעולם :

והוא יר · ואתא לידן מזמור הנזל נימא ביה מילתא :

ואפשר שבא לרמוז כמומור זה · לר"ת זיהר

האדם מדברים המביאים לידי צרעת · שלא יהיה

צריך ליהיות מרוחק ממחנה שכניה כמו ש במצורע

בדד ישב מיהוין למחנה שכניה מושבו · ויש מי יגור

באהודך מי ישכון בהר קדשך · ולא יצטרך ליהיות

מיהוין למחנה שכניה מושבו · מי שנוהר בדברים

אלו הנרמזים אחר זה :

והנה תחלת הכל הוא מ"ש רז"ל כי הבעל נידה

שנדבמת בו הטומאה והערלה ואלו השני

דברים גורמים להביא לידי צרעת כמ"ש מעשה בבני

מלך א שרצו להתגייר ויראו מאניהם · ואמרו

לאביהם שמתפחדים מן הצרעת ורוצים לימול

זנימולו ונתגיירו : ולכן כשצויה הש"ת על הצרעת

בפרשת כי תוריע תחלת הכל צויה לשמור ימי

נידה כמ"ש כימי נידת דוותה תמא · ועיד ציוה

ג"כ על המילה וביום הח' ימול בשר ערלתו · לפי

קרנות צדיק

שהן הן הדברים המביאים לידי צרעת :
 וכו' הק אמרו על י'א מילין נגעו אתיון ואלו הם
 א' על ע'ז דכתיב וירא משה את העם כי
 פרוע הוא מאי פרוע דלמו בצרעת שנא' והצרוע
 אשר בו הנגע בגדיו יהיו פרומים וראשו יהיה פרוע
 ב' על קללת י' כמ"ש דויד לגלית היום הזה יסגרך
 י' בידי ואין יסגרך אלא צרעת שנאמ' והסגירו הכהן
 כיון שקלל הפלשתי את דויד באלוהיו אסתכל ביה
 דויד בעינא בישא והמא במצחיה ד'אצטרע מיד
 ותטבע האבן במצחו : ג' על ג'ע דכתיב ושפח י' את
 קרקוד בנות ציון וכתיב הם ולשאת ולספחת : ד'
 על הגניבה דכתיב ובאה אל בית הנגב וכלתו וא' ע'ז
 ואת אבניו : מאן הוא מילה דמכלה ע'זים ואבנים דא'
 צרעת דכתיב ונתין את הבית ואת אבניו ואת ע'זיו :
 ה' על להר דכתיב ותדבר מרים ואהרן במשה וכתיב
 ויפן אהרן אל מרים והנה מצורעת : ו' על עדות שקר
 דבגין דסהירו ישראל שקר ואמרו אלהי אלוהיו
 ישראל : בגין דא' וישלחו מן המחנה כל צרוע וכל
 זב : ז' על דיינא דמקלקל דינא דכתיב כאבוק הש
 לשון אש ופרחם כאבוק יעלה : וכתיב התם ואם פרוח
 תפרח

קרנות צדיק

צה

תפוח הצרעת : ח' על דעאל בתחומא דחבריה
 מנגן מעויהו דעאל בתחומא דכהונה מיד והצרעת
 זרחה במצחו : ט' המשלח מדנים בין אחים : דכתיב
 וינגע י' את פרעה דאיהו שלח מדנים בין אברותם
 ושרה : י' על שבעות שוא דכתיב ובאה אל ב' בית
 הנגב ואל בית הנשבע בשמי לשמר וכלתו את ע'ז
 ואת אבניו : י'א' על דמחשב מה שבין בישין :
 ובמד' (פ' נשא) איתא עוד על ש' ד מנגלן מיואב
 ששפך דמים מה כתיב בו ואל יכרת מבית יואב וב'
 ומצורע : ועל הגאווה מנגן מנעמן שנא' ונעמן היה
 איש גדול מהו גדול שהיתה רוחו נסה ועל ידי כך
 נצטרע : ועל האומר על חבירו דבר שאינו בו : מנגן
 פמר ע'ה בשעה שאמר לו י' שילך אצל ישראל
 אמר והן לא יאמינו לי מיד א' ל' י' הבא נא ירך בחקיך
 וכו' ויוציאה והנה ידו מצורעת כשלג : על דמחלל
 שם שמים : מנגלן מניחו שרץ אחרי נעמן ליטול
 ממנו ממון כי אלישע קידש שמו של הקב"ה שרא'
 רצה ליטול מנעמן כהוה : וגהוי ררף אחריו ונשבע לו
 לשמר ששלה ארישע אצלו שישלח לו ממון : נמצא
 זה בחלק' ש' ש' מת שקידש ארישע : א' ל' הקב"ה
 לגיחו

לציהו רשע אתה אמרת חי יי כי אם רצתי אחריו
ולקחתי מאיתו מאומה ונשבעת בשמי לחללו חיך
מאומה אמרת ומומו אתה נוטל שנא וצרעת נעמן
תדבק בך וכו': ועל עין הרע כשארדם צר עין ואינו
משאל את כילויו להחין והבריות אומרים פלוני שלא
היה משאל כילויו ואמר שלא היו לו כלים הרי
ישהיה לו כלים:

ובילמוט ראובני פ' תזריע איתא עוד אם מעיז
אדם בפניו של גדול ממנו סוף בא לידי
צהרת: גם עי' מאכלים אסורים בא לידי צרעת:
ומעתה נבוא לבאר הפסוקים הנז' הולך תמים רמז
לע"ז שנא לא ימצא בד מעביר בנו ובתו
באש וכו' וס' תמים תהיה עם היא: גם הולך תמים
רמז רמיה עד ש' ר' זל כל מי שנא בו תמים נולד
מהול: ופועל צדק שתהיה פעולתו ומלאכתו
בצדק ולא בגול וגנבה: ודובר אמת כלבבו
ישאינו מחשב מחשבין בישין שהמחשבה
היא בלב: לא רגל על לשונו היינו להר: לא
עשה לרעהו דעה שיוהר מש'ד: או רמז
למקלל את ה' ואין רעהו אלא הקב"ה שנאמר
דעך

דעך ורע אביך אל העווב: או רמז דלא ייעול
ברחומא דחבריה: או שאינו משלה מדנים בין
אחים: או שאינו מעיר לרעהו עדות שקר:
וחרפה לא נשא על קרובו שיוהר מנדה דנתיב
בה ואל אשה בנדת טמואתה לא תקרבו לגלות
ערותה: או רמז לג'ע שכתוב בהם איש איש אל
כל שאר בשרו לא תקרבו לגלות ערוה: או רמז
שאינו אומר על חברו דבר שאין בו: נבזה בעיניו
נמאס היינו שיוהר מגאווה: ואת ראי יי יכבד שאינו
מעז פניו בפני מי שגדול ממנו: נשבע להרע ולא
ימיר שיוהר משבועות שוא ושמר: כספו לא נהג
בנשך: שאין לו צרות עין כממונו ומלוויהו בלא
נשך: ושוחד על נקי לא לקח רמז שלא יגלמל ית
דינא בשוחד: עושה אלה רמז למאכלים אסורים
עד' ש' אלה הטמאים לכם בכל השרץ גם אלה
אותיות אהל ר'ל מי שנוהר בכל אלה או לא ימוט
אהלו מיחוץ למחנה ארא לעו ישכון במחנה שכונה
ובזה יובן הפ' (תהלים כד) מי יעלה בהר יי ומי יקום
במקום קדשו ר'ל שלא יהיה מיחוץ למחנה קדושת
מושבו מי שהוא נפי כפיים מגול: או נקי כפיים
משד

מ'ש'ד עד'ש ירכם דמיים מראו . ובר לבב שאינו
 מחשב מחשבין בישין שהמחשבה היא בלב . אשר
 לא נשא לשיא נפשי נפשו כתיב רמו לנאוה ולא
 נשבע למרמה שנוהר משבועות שוא ושקר ואז
 ישא ברכה מאת יי ולא יהיה נאמר עליו ובאה אל
 צית הגנב וכלתו ואת עציו ואת אבניו :

א'נ אפ'ל במזמור הנז' רמו למ'ש הרמ'בם ז'ל שיש
 כ'ד דברים המעכבים את התשובה . ואלו הם : א'
 המחטיא את הרבים . ובכלל זה המעכב את הרבים
 מלעשות מצוה : ב' המטה את חבירו מדרך טובה
 לדרך רעה כגון מסית ומדיח : ג' הרואה את בנו יוצא
 לתרבות רעה ואינו מיחה בידו הואיל ובנו כרשותו
 אילו מיחה בו היה פורש ונמצא כמחטיאו . ובכלל
 זה כל שאפשר בידו למחות באחרים בין יחיד בין
 רבים ולא מיחה אלא מניחם ככשלונם : ד' האומר
 אחטא ואשוב . ובכלל זה אחטא ויורה מכפר : ה'
 הפורש מן הצבור . לפי שבזמן שיעשו תשובה לא
 יהיה עמהם ואינו זוכה עמהם בזכות שעושינו : ו'
 החולק על דברי חכמים . לפי שמחלוקתו גורמת לו
 לפרוש מהם ואינו יודע דרכי התשובה : ז' המלעיג

על המצוות שבזיו שנתבזו בעיניו אינורודף אחריהם
 ואינו עושם ואם לא יעשה במה יזכה : ח' המבורח
 רבותיו . שדבר זה גורם לו לדוחפו ולטורדו כנחוי
 ובזמן שנמרד . לא ימצא לו מרמז ומורה לו דרך
 האמת : ט' השונא את התוכחות שהרי לא הניחלו
 דרך התשובה שהתוכחת גורמת שכומן שמודיעין
 לו לאדם דרך הטאיו ומכלימין אותו חוזר בתשובה :
 י' הממלל את הרבים ולא מלל אדם ידוע כדי שימח
 ממנו מחילה : יא' החולק עם הגנב לפי שאינו יודע
 הגניבה זו של מי היא אלא הגנב גונב מן הרבים
 ומביא לו והיא לוקית ועוד שהוא מחזיק יד הגנב
 ומחטיאו : יב' המוציא אבירה ואינו מכריז עליה
 עד שיחזירה לבעליה . לאחר זמן כשיעשה תשובה
 אינו יודע למי יחזיר : יג' האוכל שור עניים יהומים
 ואלמנות אלו בני אדם אומללין הם ואינם ידועים
 ומפורסמים . וגולין מעיר לעיר ואין להם מכיר כדי
 שידע שור זה של מי ויחזירנו לו : יד' המקבל שוחד
 להטות דין אינו יודע עד היכן הגיע הטויה זו ונמרה
 היא כוחה כדי שיחזיר . ועוד שהוא מחזיק יד זה
 ומחטיאו : טו' האוכל מסעודה שאינה מספיק
 לבעליה

לבעליה שזה אבק גול הוא והוא מרמה שלא חמא
 ויאמר כלום אכלתי אלא ברשותו : יו' המשרה מש
 ג' עבדו של עני שהעבוט של עני אינו אלא כגון
 קרדום ומחרי שהיא אומר בלבו אינם חסרים והרי לא
 גזלת אותו : יו' המפתכל בעריות מעלה על דעתו
 שאין בכך כלום ואומר כלום בעלתי או קרבת אצלה
 והוא אינו יודע שראיית העינים הוא עון גדול שהיא
 גורמת לגופן של עריות שנא ולא החזרו אחרי
 לבבכם וכו' : יו' המתכבד בקלון חבירו אומר בלבו
 שאינו חמא לפי שאין חבירו עומד שם ולא היגיע
 לו בושת אלא ערך מעשיו הטובים וחנמתו למול
 מעשה חבירו וחנמתו כדי שיראה מכללו שהיא
 מכובד וחבירו בזוי : יו' החושד בכשרים אומר בלבו
 שאינו חמא לפי שהוא אומר שאינו חמא לפי
 שהוא אמר מה עשיתי לו וכי יש שם אלא חשד
 שמא עשה או לא עשה והוא אינו יודע שזה עון
 שמשים אדם כשר בדעתו כבעל עבירות : כ' בעל
 רכילות והוא המועץ דברים ומליך מזה דזה ואומר
 כך אמר עליך פלוני כך שמעתי על פלוני כוך הם
 מעשיו ואפי' שאמר אמת : נא בעל להר' : כב' בעל
 חמא

חימה וכעס : כג' בעל מחשבה רעה : נד' המרחיב
 לרשעים שכיון שנתחבר עמם ילמד ממעשיהם
 וכו' ירמוז מומד לדוד י' מי יגור באהוליך הוי'
 התורה עדיש ויעקב איש תם יושב אהליק : מ'
 ישכון בהר קד שיד שייעשה תשובה ויזכה לעהב :
 הולך תמים עדיש במ' ע' פ נוח איש צדיק תמים אין
 תמים אלא מוכיח ור'ל הולך בדברי המוכיח
 הנקרא תמים ולא יהיה שונא את התוכחות : לו'
 הולך תמים שאינו מתחבר לרשעים עדיש אשכילה
 בדרך תמים מתי תבא אלי בזמן שאתה הולך בתום
 לבבי בקרב ביתי ולא אתחבר עם הרשעים : או הולך
 תמים שאינו פורש מן הצבור אלא הולך עמם בדרך
 תמים שהולכים בו : ופועל צדק שתהיה פעולתו בצדק
 ולא יאכל משור עניים וכו' : או מחלוקת גנב : ודובר
 אמת בלבבו רמוז שלא יאכל מסעודה שאינה מספקת
 לבעליה : כי בפיו הוא אומר כלום אכלתי אלא
 ברשותו אמנם בלבו הוא יודע כי סעודה זו אינה
 מספקת וכו' : או דובר אמת בלבבו שלא יאמר
 אהמא ואשוב בפיו אומר שישב וחזור והמא : או
 דובר וכו' שאינו בעל מחשבה רעה שהמחשבה היא
 בלב

קרנות צדיק

צלב כנודע: לא הגל על רשונו. שאינו בעל רכילות
ולחד. או שאינו מקלל את הרבים: לא עשה לרעהו
רעה. שלא יטה לחבירו מדרך טובה לדרך רעה:
או שלא יהטיא את הרבים: או שלא יקלל הרבים:
או שלא ישתמש בעבוטו של עני: או שלא ימצא
אבדה ולא יחזירה לבעליה: וחרפה לא נשא על
קרובו. הרואה בנו שהוא קרובו יוצא לתרבות רעה
ואינו מוחה בידו: או וחרפה וכו'. שלא יהשוד
בכשרים: נבזה בעיניו שאינו מסתכל בערות. או
נבין שאינו בעל הימיה וכעס. כי הכעס יבא מכוח
הגאווה כנודע: ואת יראי יי יכבד שלא יבזה רבותיו
או שאינו חולק על חברי חכמים: נשבע להרע ולא
יביר דל כי מקורם ביאתו לעולם הוא כבר נשבע
לקיים את המצוות ולא ימיר עתה שבועתו וילעיג
עליהם: כספו לא נתן בנשך. דל אפו ממנו אינו
חס עדיו ומלווהו בלא נשך ומכ"ש שוחד על נקי לא
לקח להטות דין. ואו עושה אלה לא ימוט מדרגי
התורה והתשובה לעולם: יי ברחמיו יזכינו לשוב
בתשובה שלימה לפניו. ויאיר עינינו בתורתו וננילה
ונשמחה בישועתו בכיאת משיחנו משיח בן דוד:

ואצי

בגלך

قطعة شظية / إدراج وجد(ت) مع كتاب fragment/insert found with book

